

Özgür gelecek

16 - 28 ŞUBAT 1994 SAYI:22 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

TKP/ML DERSİM BÖLGESİ 1.NO'LU ABK SİYASİ
KOMİSERİ İLE RÖPORTAJ
10-11. sayfa
HUZUR KENTI ELDEN GİDİYOR
5. sayfa
GÜLSUYU HALKI: "ZAMLARA HAYIR!"
5. sayfa
DERİ PATRONLARINDAN REFAH PARTİSİNE
YARDIM
9. sayfa
METOK İŞÇİLERİ GREVDE
8. sayfa
24 OCAK KARARLARI YİNELENİYOR
15. sayfa
ÇARESİZLİĞE ÇARESİZ ÇÖZÜM: İHBARCILIK
7. sayfa
"SAVAŞI SAVAŞARAK ÖĞRENIYOR-
ÖĞRETIYORUZ"
5. sayfa

"YEREL SEÇİMLER HALKIMIZIN GERÇEK KURTULUŞUNU SAĞLAYAMAZ!"

Umut proletarya partisindedir!



■ "Yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmanın bir aracı olarak kullanabiliriz. Ki, bugünkü özgülde doğru taktik "boykot değil" bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmaktır."

■ DYP-SHP, ANAP-MÇP, MHP-DSP-RP vb. partilere oy vermek, halkımıza reva görülen bu düzeni, bunu koruyup-kollamak için yapılan yalan ve demagogilerle süslü propagandalara kanmak ve ortak olmak demektir.

12.13.Sayfa



Erhan ÖZTÜRK

Karadeniz topraklarına tohum oldular

■ 2.Şubat günü Sarıgazi Mezarlığı bir yiğit daha bastı bağrına. 26 Ocak günü Artvin/Yusufeli'de şehit düşen TIKKO Karadeniz Komutanı Erhan ÖZTÜRK toprağa verildi.

4. Sayfa

Polis Tokat büromuzu bastı

■ ... Duruşmayı bekleyen temsilcimiz ve okurlarımızın kimlik belgelerini alan polis, adliyede tesadüfen bulunan ve muhaberlerimize selâm veren kişilerinde üstlerini aradı ve kimlik taraması yaptı.

5. Sayfa

Alman polisi ATIF'e saldırdı.

■ Ev baskınlarında kapılar ve pencereler kırıldı, insanların kafalarına silah dayatıldı.

■ "Bilinmelidir ki mücadeleciler bir geçmişe sahip olan ATIF, bu saldırılar ve tutuklamalar karşısında sessiz kalmayacaktır."

23. Sayfa

Düzen yanlısı sendikalar sallantıda

■ Sendika merkezlerinin, "Miting iptal edildi" yalanına yanıt: "Sendika merkezleri kendi sınıfına ters düşüyor, ihanet ediyor."

8. Sayfa

Çeytaş'tan atılan işçiler fabrikayı işgal etti

■ Patronun asıl amacının işyerini sendikacı işçilerinden arındırmak olduğunu belirterek 4 Şubat günü fabrikayı işgal ettiler.

■ "Bizler tüm bu olayların gelişmesine seyirci kalan politikacılara diyoruz ki, seçimlerde bizden oy istemeye gelmesinler. Eğer oy için bize yardımda bulunuyorlarsa: yardım etmesinler. Oy kullanmayacağız. Seçimi boykot edeceğiz."

9. Sayfa

PANZERLER, HELİKOPTERLER, TOPLAR VE KAR TIKKO'yu durduramıyor

■ 2 Şubat'ta Dersim-Hozat'ın Xoşan köyünde TC güçleriyle TIKKO gerillaları arasında, sabah başlayan çatışma, gün boyu sürdü. TC. güçlerinin

taktik üstünlüğüne rağmen, çatışmalarda 4 Özel Tim ile 2 asker ölüerken, gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler.

4. Sayfa



Okurdan

İnançlı ölümler ve A. Kadir Konuk

Yayıncılıkta köşe yazarlarının okuyucu üzerinde ciddi bir etkisi vardır. Bu durum, özellikle siyasal gazete ve dergilerdeki köşe yazarlarına ciddi sorumluluklar yükler. İşlediği konudaki vurgulayıcı noktayı, eleştiriyi, tartışmayı hassasiyetle ele almalıdır. Yazı dilindeki bu eleştiri ve tartışmalar, yazar ve muatabıyla sınırlı kalmadığı, kitleleri etkilediği için cevap hakkında doğacaktır.

Özgür Gündem gazetesinin köşe yazarlarından A. Kadir Konuk'a vereceğimiz bu yanıt, Konuk'un esas muhabiri biz olmamakla birlikte, kitleleri etkileyecek yanlış bir siyasal yaklaşımı mahkum etme zorunluluğu duymamızdan kaynaklanmıştır.

Yazarın 6 Şubat 1994 tarihli Özgür Gündem gazetesindeki yazısında, eðkiden yer aldığı yapıya eleştirel yaklaşım adı altında siyasal bir gal işlenmekte, devrimci değerlere burjuva bakış açısıyla yaklaşmaktadır. Söz konusu "Şubatın Önemi" başlıklı yazıyı okuyanlar, yazarı yakından tanıyamıyorsa, söylediklerine hayli şaşırabilirler. Konuk, kendisinin de yer aldığı geçmişteki Tanış daylarına ve o dönemde katledilen yoldaşlarına sahip çıkarken "artık Tanış de gerilerde kaldı" diyerek bugünkü misyonu ulusal harekete yükleyip, eskiden yer aldığı yapının bugün mücadele içinde şehit düşen elemanlarını "ölüme sürülen acemi savaşçılar" olarak nitelendiren yazarımız; "Silahlandırılmış Propaganda Birlikleri, ellerinde atım gücü zayıf, bugün artık silahtan bile sayılmayan sten tabancalar taşıyorlar. Ve her türlü eğitimi almış, hortunu silahla donatılmış askerlerin üzerine gidiyorlar. İnançları için ölen bu gençlere bir şey söyleme hakkım yok. Benim derdim bu gençleri, salt bizde vanz. (a.c. yazar) düşüncesiyle acemi savaşçılar olarak ölüme sürülenler."

Yazar iki konuda siyasal ve ideolojik hataya düşmektedir: birincisi gerilla savaşının niteliğine ilişkin, ikincisinde "inançları için" ölümlerini kabullemesine karşın, devrim şehitlerini ölüme sürülen insanlar olarak değerlendirmesine ilişkin. Konuk'un eleştirdiği yapının sınıf mücadelesine bakış açısı, gerilla savaşından ne anladığı, "Silahlandırılmış Propaganda Ajitasyon Birlikleri"nin niteliği vb. ayrı bir tartışma konusu. Buru tartışmayacağız yazarla. Ancak devletinde bize sık sık hatırlatmaya çalıştığı gibi yazarımız da, üstün eğitime ve üstün silahlara sahip askere karşı sten le savaşlamayacağını hatırlatıyor. Buru söylerken de hem dünü hem de bugünü irkar ediyor. Ve gerilla savaşının en temel kıstaslarından birini bilmiyor. Gerilla savaşı her şeyden önce düşmanın teknik ve silah üstünlüğüne karşı, küçük gerilla birlikleriyle başlayan, halk ordusuyla

zafere ulaşan haklı bir savaştır. Düşman, bu savaşın büyük bir bölümünde teknik ve silah açısından bizden üstün olacaktır. Ve gerilla savaşı bu üstünlüğü alt ederek zafere ulaşacaktır. Bunun aksini savunan yazar, aynı zamanda bugün savunduğu ulusal hareketin savaşımıyla da ters düşmektedir. Ulusal hareket savaşta böyle başlamıştır. Geçmiş bir yana bırakalım bugün bile silah bakımından devletin gücüyle ulusal hareketin gücü arasında korkunç bir uçurum vardır. Ancak gelişen, etkili olan ulusal hareketler. Eğer gerçek bir gerilla savaşıysa söz konusu olan, bugünün sten lelerinin uçaksavarları olacaktır.

Yine hakim sınıflar halkımıza sık sık hatırlatır; "çocuklarınıza sahip çıkın, onları ölüme sürüyorlar". Yazarımız, ölüme saygısından olsa gerek onların inançları için ölümlerini kabullenerek, onlara bir şey demiyorduk, "Biz de varız" demek için "acemi" savaşçıları ölüme sürülenler hesaplıyor. Dünyada ve ülkemizde sınıf mücadelesinde binlerce devrimci şehit düştü. Sınıf mücadelesinde ölüme sürülenler, ölüme sürülenler diye bir ayrım var mıydı?

Bilinc, buruva eğitim ve yönlendirmenin dışında birşeyler algılamaya başladığında siyasal kişiliğe dönüşür. Bu bilincin ilk tepkisi iradesini kullanmakla başlar ve yaşamına yön vermek bu iradenin tekelindedir. Ve yine bu irade birilerinin ölüme sürmesini engelleyebilecek bilincle şekillenmiştir. Şehit düşenlerin cevap olanağı olsaydı eğer, yazarın söylediklerini kendilerine hakaret olarak mı kabul edeceklerdi yoksa? haklısın Konuk bunlar bizi "acemi" halimizle ölüme gönderildiler mi diyeceklerdi?... Yazar için biraz geçmişe uzansak, birlikte mücadele ettikleri yoldaşlarını şehit düşmüş yoldaşlarını anımsatsak, onlar yazarın bu sözlerine ne diyeceklerdi acaba?...

Yazara bütün bunları söyleten eleştirdiği yapıya birşeyler söyleme telaşı mıdır? Yazının başında da söylediğimiz gibi tartışma dli bir köşe yazarı açısından önemlidir. Söylenenler hiddetle söylenmiş şeyler midir? Yazarı geçmişten tanıyanlar, tartışma ya da tavir almadaki sektek yanını iyi bilirler. Umarız ki bunları da bu yapısı nedeniyle söylemiş olsun, aksi halde varacağı nokta hiç de olumlu bir yer olmayacaktır.

Ote yandan kısa bir hatırlatmayla belirteceğimiz bir başka konu da yazarın bizlere önerdiği "bugün ustalaşmış, gerilla savaşı veren bir örgüt var. Bu örgüt Türk sol hareketine her türlü yardıma hazır" diyerek bir davet çıkarması. Yazarımız sağolsun. Bu savaşta başından beri hassas davranan, ortak davranışlar için çaba sarfeden siyasal yapılar var. Ancak bu, birilerinin evsahibi, birilerinin misafiri olduğu yardımlaşması değil; siyasal iktidar mücadelesidir. Birlikte mücadele, dayanışma bu siyasal kimlikle oluşacak bir olgudur.

Bir de yazarın aklına nerden geldi

bilinmez; "Çiller bu bahara gidecek ama darbe yapmayacak, ordu bir kadını darbe ile uzaklaştırmak istemez" demektedir. Amacımız darbe olacak mı olmayacak mı tartışması değil. Ancak ordunun bir kadına darbe yapmayacağı nasıl bir siyasal yaklaşım? Bunun siyasal içeriği ne? Yoksa "Delikanlı ordu" bir kadına karşı ayıp mı eder? Fazla sözle gerek yok. Tarih sayın Konuk... sadece kısa bir tarih...

Sağmalcılar Cezaevindeki TKP/ML davasından bir özgürlük mahkumu

Aynı yürek, aynı mücadele azmi

Değerli Özgür Gelecek emekçileri Arabistan'da bulunan Özgür Gelecek okurlarına merhaba.

Gazeteye emeği geçen tüm arkadaşları, devrimci duygularla selamlarken çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Türkiye'de zor şartlar altında, sıcak mücadelenin içinde olan, yeni insanlığın rehberleri, faşizme kan kusturan yiğit devrimci neferlerimizi, ateş hattından uzak ama aynı gönül, aynı yürek, aynı mücadele azmiyle destekliyoruz.

Arabistan'da Özgür Gelecek, gün geçtikçe daha çok okuyucu ve sempati kazanıyor. Faşist TC'nin emekçi halk üzerinde gündün güne artan zulüm ve baskıları, mücadeleye ilgiyi yoğunlaştırıyor. Tek kurluluşun faşizme karşı savaşı ve neticesinde, demokratik halk iktidarı, sosyalizm ve komünizmde olduğu artık bilince çıkıyor.

Azimli her devrimci insana düşen sosyalist yaşam biçimini benimsedik. Ve bu inançla yola çıkarak, yaşadığımız genç ülke koşullarında üzerimize düşen görevleri, mücadeleye olan inanç ve cesaretimizle yerine getireceğiz.

Arabistan'da çalışan devrim sempabitari emekçiler adına, devrim saflarında mücadele eden insanlarımızı saygı ile selamlıyoruz. Ve diyoruz ki, yalnız değilsiniz.

Arabistan'dan Özgür Gelecek okurları

Sendika "Sarı" olunca

Şişecam patronları 1986 yılında işyerlerinde sömürüyü arttırmak için, Japon patenti "Kalite Çemberleri" projesini cam işkolunda uygulamak istemişler. Fakat işçilerin yoğun tepkileri karşısında uygulamada başarılı olamamışlar. 1992 yılında ismi değiştirilerek "Toplam Kalite Kontrol" adı altında yeniden gündeme getirildi. Patronlar bunu iş koşullarının zorluğu nedeni ile sendikada örgütlü işçiler kesiminde pratığe geçirmede zorlandı.

Ancak örgütsüz, teknik ve büro elemanları üzerinde uygulayabildiler. Patron Sendikada örgütlü işçiye karşı uygulamanın zorluğunu gördüğünden cam işkolunda sendikasıylaştırmayı ve taşeronlaştırmayı yoğunlaştırmışlar. 1991 toplu iş sözleşmesine konan ve işverene kabul ettirilen "Taşeron işçi çalıştırılmaz maddesi uygulamaya konmamıştır. Son olarak güvenlik görevlerini sendikadan istifa ettirmişler. Üretimin can damarı olan bölümlerde bazı işçileri memur statüsüne alarak sendikadan istifa ettirmeyi ve olası bir eylemle üretimi bu insanlarla devam ettirmeyi, sendikarın içeriğini boşaltarak tabula sendikacılığın çevirmeyi ve işçinin mücadelesini ortadan kaldırmayı hedeflemekteydiler.

İşverenle uzlaşmacı sarı sendikacılığın bir versiyonu olan "çağdaş" sendikacılığı savunan Kristal-İş genel merkez yönetimi, patronun geliştirdiği (özünde yine "Kalite Çemberleri"ni gündeme getiren) "Yeni Ufuklar Projesi"ni işçilere karşı patronlar adına savunmakta ve propagandasını yapmaktadır. Bunun için seminerler düzenlemektedirler. Patronun Trakya Cam fabrikasında şube yönetimine verdiği brifige Ziya Karadeniz ve Kenan Güntürkün adındaki iki genel merkez yöneticisi de kabılıp, işverenin borazanlığını yapmışlardır.

Genel başkan İbrahim Eren ve genel sekreter Mustafa Bahçeci şürekası patronun çok patron çıkarlarının savunuculuğunu yaparak, işten atılmalar karşısında "patronun zarar ettiğini ve buna mecbur olduklarını" söylemiş ve 1993 toplu iş sözleşmesinde de "işverenden makul bir fiyat istemezsek bu işe cam bir buçuk yıl içinde batar" diyerek patronların avukatlığını yapmışlardır. Buna karşın işverenin yayın organı Şişecam dergisi, "Şişecam Topluluğu Körfez Savaşı"ni izleyen dönemde yaşanan dünya ekonomik krizinin en şiddetli olduğu dönemlerde bile 470 milyar TL yatırım yapmak zorunda kalmıştır" diye yazıyor. (Şişecam dergisi syf. 11 Sayı 176 Ocak/Şubat 1994)

"Yeni Ufuklar Projesi"yle 250 milyon dolar yatırımı hedefleyen işe cam patronlarının "balyoruz" demagojileri bir anlamda illas ettiklerinin göstergesidir.

Cam işçilerinin sendika yönetimlerine öfkası artarken; "Yeni Ufuklar Projesi"nin sömürünün azgınlaşması, sendikasıylaştırma, taşeronlaştırma, işten atılmaların, mesleki hastalıkların ve iş kazalarının yoğunlaştıracağı kesindir ve sendika yönetimleri bu olumsuzlukların hesabını veremeyecektir.

Kahrolsun İşbirlikçi Sendika Ağaları!
Yasasın İşçilerin Sendikal Örgütlülüğü!
Yasasın Devrimci Demokratik Sendikal Anlayışımız!

Lüleburgaz'dan Partizan İşçiler

özgür gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU, OKUT!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka mekubuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No: 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Haaan BÜYÜKDERE - Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubasına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Haaan BÜYÜKDERE - Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubası Mark Hesabı: 3001530-5 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın HANBAYAT,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23.

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pinar Façalı İşhanı Kat:5/7 Kartal/İSTANBUL, Teletax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Nispetiye Cad. No. 80-12 Millape Tel-Faks: (0312) 230 63 27.

İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel. (0332) 4 419 309.

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çilmez 103. Sokak Seven Ap. Kat:1 Daire:1 Tel: (0322) 4 573 780 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 06 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Kültüroğlu İşhanı Kat:3 No:83, Avrupa Temsilcilik: Basel Hakkari Eren Str. 58-4057 Basel SCHWELZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Haaan BÜYÜKDERE - Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubası Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, Basıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK.

Basıldığı Yer:GÜL OFSET Dağıtım: YAY-SAT

TC'nin ekonomik yapısının en önemli özelliği, feodal kalıntıların, işbirlikçi-üşak olarak komprador kapitalizm ve efendi olarak emperyalizm karşımıza üç büyük karşı-devrimci güç olarak çıkmaktadır. Bununla birlikte aynı hastalık doğal ve kaçınılmaz olarak ekonominin yoğunlaşması ve bu yoğunlaşmanın ifadesi olan siyasette de kendisini göstermektedir. Üretim, paylaşım ve tüketimdeki yerine ve rolüne göre değişik çıkarların ifadesi ve sözcüsü olarak değişik siyasal anlayış ve örgütlenmeler de kendilerini bu arenada göstermektedir. Ekonomik bunalım ve kriz, siyasal bunalım ve krize de neden olmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, egemen sınıflar ekonomik ve politik olarak bugün çıkmaz içinde bulunuyorlar. Daha 27 Ocak'ta son on yılın en büyük devrasyonu yapmalarına rağmen yeni bir olasılık da gündemdedir. Parlametodaki dağılımın ifade ettiği siyasal durum, egemen sınıf kitlelerinin hangisinin o dönem için halkı yöneteceği ve sömürden daha fazla pay alacağı olgusu da yerli yerine oturmamıştır. Yasada varolan yönetme süresini dolduran hükümet sayısı yok gibidir. Ahırda kurulan parlamenter pazarı, alış-verişler, seçimlerin sürekli gündemde olması hep bu peşinin ürünüdür.

Hepside aynı itin soyu olan alternatifler arasında kendince "kötünün iyisi"ni seçmekle yüzyüze bırakılan emekçiler, kendi gerçek alternatifini çıkarma hakkına sahip değildir.

27 Mart '94'de yerel seçimler var. Teoride, merkezi sistemden nispeten bağımsız olarak ifade edilen yerel seçimler gerçekte bazı nisbi özerk hareket alanlarını da yitirmekle yüz yüzedir. Seçilenlerin hükümet (işleri bakanlığı) tarafından istendiği an görevden alınabilmesi bu seçimin farklılığının ve özelliğinin ne menem bir şey olduğunu göstermektedir. Seçilecek adayların çokluğu, muhtarlık vb. alt düzeylerde seçime girenlerin haktan insanlar olması ve yapılacak işlerin çok doğrudan halkın yaşam koşullarıyla ilgili bulunması ve merkezi yönetimin müdahalesini çok da yaygın tutmasının zorluğu gibi yanlarla farklılık taşımaktadır. Gelirinin büyük bir kısmını merkezi yönetimden sağlayan, harcama ve icraatları merkezi yönetimce denetlenen belediyelerin "kendine özgü" yönetim sergilemesi olanakları lazımsıyla kısıtlıdır. Farklılık daha çok egemen sınıf partilerinin aralarındaki farklılık düzeyinde olabilmektedir.

Egemen sınıf partilerinin birbirlerinden hemen hiçbir farklılığının kalmadığını bu seçimdeki tutumlarıyla bir kez daha görmekteyiz. Kimin dün hangi partinin kurucusu, yöneticisi olduğu, bugün hangisine geçtiği ve yarın da hangisine geçeceği belli olmaktadır. Refah Partisi'nde dahil, bugüne kadar göstermeye çalıştıkları "diğerinden farklı oldukları" iddiaları pratik taraftan yalanlanmaktadır. "Al birini vur ötekine" sözü iyice gerçekliğe oturuyor. "Devlet partisi" olma nitelikleri meydana çıkmıştır. Özellikle T. Kürdistan'da bu çok açık olarak gözükmektedir. Bu bölgelerde "aykırı" belediyeçilik yapmanın, farklılığı egemen sınıf partileri düzeyinde dahi hayata geçirmenin koşulları yoktur. MGK'nın yaklaşımının birebir yaşama geçirilmesi zorunludur.

Ancak bütün bunlara rağmen varolan bu seçim ortamından devrim için yararlanmak perspektifine de sahip olmak gerekiyor. Olası kazanıma koşullarında, Demokratik Halk İktidarı ve sosyalizmin bir nüvesi olarak belediyeçilik yapma ve yerel yönetimi hayata geçirme koşulları olamayacağına da, bu süreçte kurulacak kitle ilişkileri, bölge ve halk komiteleri mücadelesi açısından önemli kazanımlar olarak DHD mücadelesine katkıda bulunacaktır. Ve, devletin engelinin teğni de devrim yaranna bir olanak olarak kullanılacaktır.

Bu perspektif ve amaçla, olanak ve güçlerin olduğu alanlarda bağımsız adaylarla seçime katılmak, bu çalışmada diğer devrimci anlayışlarla ittifaklara girmek, bu faaliyetleri esasnasında devrim ve siyasal anlayışla-

Umut düzen partilerinde değil, proletaryaya partisindedir!



nmızın propagandasını, faşizmin teşhirini yapmak önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Geçmişten beri, özellikle "sosyal demokrat" etiketli partiler içinde yapılan çalışmalar ve bunun devamı olarak devrim lehine alanlar ve olanaklar yaratma çalışması, golenen aşamada farklılaşmak zorundadır. Bu faşist karargâhlar dörtbir yandan bombardımana tutulmalıdır. Sınıfsal ve ulusal mücadelenin boyutu, SHP'nin kitleler nezdinde ipliğinin pazara çıkmış olması ve faşist partilerin "çoklukta tekliği" yaşıyor olmaları bunu zorunlu kılmaktadır. Bugün SHP, DSP de dahil, hiçbir faşist devletçi partiye bir tek oy vermemek, onların seçim çalışmalarında, diyalimki gösterilen aday ilencii, devrimci-demokrat da olsa, tek bir sözcük propaganda yapmamak gerekiyor. Devrimle karşı-devrimin, ulusacı güçlerle sovenist güçlerin açıkkan çarpışması her alanda kendisini çarpışma olarak ortaya koymak durumundadır. Kitlelerin nezdinde şu ya da bu oranda onları meşrulaştıracak davranışa girmek, karşı-devrime hizmet etmek olacaktır. Bizat siyasal disiplin çerçevesinde bu alanlarda faaliyet yürütenlerin derhal aday göstermek, aday desteklemek, meclis üyeliği vb. kazanım faaliyetlerini durdurmaları devrim mücadelesinin çıkarı için kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Bu alanlardaki bir dizi insanın aslında öyle olmadıkları halde sanki devrimci siyasal amaçlarla oralarda bulunuyorlarmış gibi yaratıkları imaj da bu arada kırılmak, bu gibileri teşhir ve tecrit edilmek zorundadır. İçinde bulunulan koşullar ve gerçeklik, egemen sınıf partilerine, onların en alt kademedeki adaylarına dahi, hangi çıkar adına olursa olsun bir tek oy vermemeyi, verilmesini istememeyi, tam tersine buna karşı mücadeleyi gerektirmektedir. Altını çizerek belirtmek gerekiyor: 27 Mart 1994 yerel seçimlerinde düzen partilerine ve adaylarına tek bir oy bile vermeye hayır! Oyumuz devrimci-demokrat bağımsız adaylara!

"Oyumuz devrimci-demokrat bağımsız adaylara" dememize karşın, her siyasal çevrenin, bu arada DEP ve IP'nin de seçimleri ele alış tarzı, siyasal anlayışı, beklentileri ve hedefleri farklı olduğundan bugün için her alana uygulanacak merkezi ittifaklar geliştirmek doğru ve sağlıklı gözükmemektedir. IP'nin hangi ipte oynayacağı halen soru işaretlidir.

Sorun; doğru anlayış ve hedeflerin ortaya konması, doğru çerçevenin çizilmesidir. Gerisi bulunulan ortam ve koşullarda uygun ilişkiler geliştirmektir. Bu da her alanın özgü durumuna göre değerlendirilmek zorundadır.

Bugün devrimci, sosyalist adına öyle anlayışlar ortaya serilmektedir ki, çoğu, bu seçim ortamı olanaklarından yararlanıp devrim mücadelesine katkıda bulunmak anlayışına sadakatten uzaktır. Basit çıkarlar peşinde koşulmaktadır. Aynı zamanda ütök hedeflerden söz edilmektedir. Örneğin, aşağıdaki anlayışlarla seçimlere katılıp aday gösterenler ve destekleyenler de vardır.

* "Bugün işçi sınıfının partisi yoktur. Bu arada şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Kendisine parti diyenlere bir fatım var. Önce birer muhtarlık seçimi kazansınlar."

... Yerel yönetim bence hakkın iktidarının bir parçası olmalıdır... Yerel sınırlar içerisinde yaşayan insanları maddi manevi bütün beklentilerine cevap vermek söz konusudur." (İşçinin Yolu Sy. 20)

* "Seçimleri kazanacağız birkaç yerde sosyalist belediye örnekleri yaratmaktır... Sloganımız, tek bir parti üyesinin, taraftarının olduğu yerde, parti seçimlere katılmalıdır." (Teori Sy. 49)

* "Emekçi halkın sorunları ağır, ama çözülmez değil... biz bu sorunları çözmeye adanmışız." (Alınteri Sy. 8) Aktarmalarda da görüldüğü gibi, kimileri işçi sınıfı partisini hâlâ yasal zemine aramakta, onun gücünü de seçimlerdeki "kazanım"larıyla ölçmeye çalışmaktadır. Yerel yönetimlerin halk iktidarının bir parçası olarak, sosyalist belediyeçilik örnekleri verecekleri, emekçi halkın sorunlarını belediye başkanı seçildiğinde çözeceği vb. iddialar, eğer içinde samimiyet taşıyorsa bir hayaldir ve bunlar bolca karşılaşılan yanılgılardır.

Gerek bağımsız adaylarla, gerekse de şaşalı ittifak ve platformlarla seçimlere katılanların çoğu da, düzen içi hedef ve anlayış aşamamışlardır. Bütün siyasal çalışmalarını legal olarak yayın çıkartmak, legal parti ve dernekler çerçevesinde propaganda yapmak ve oralarda küçük de olsa bir yer kapmak olan bu anlayışlar henüz, bütün aksli iddialarına karşın "sosyal demokrat" çerçeveyi aşmamışlardır. Reformisttirler. Ülkemiz özgünlüğünde sosyal-demokrat burjuva partilerinin faşizmin soldan payandası olması

gerçeğiyle boş kalan bu alanı, bu gibi siyasal anlayışlar doldurmaya çalışmaktadırlar. Düzenin nimellerinden bir kısmı kapmaya uğraşıyorlar. DEP ve IP gibi burjuva reformistleri yanında bunların en belli başlıları, halen DY'nin gölgesini pazarlayan eskilerle, Kurtuluş, Emek, (Troçkist) Yeni Yol, SBP ve Yeşiller'in oluşturduğu "Birleşik Sosyalist Alternatif"çilerdir.

Dikkat edilirse, düzen partileri arasındaki yarışma havası T. Kürdistanı'nda tamamen ortadan kalkmaktadır. PKK'nın egemen sınıf partilerine ve IP'ne getirdiği yasaklama karşısında devletin alternatifleri RP olmuştur. "Her boyayı boyayan" RP, bu devlet destekli "yarışta" bir yandan bilinen demagojik dinci söylemine hız verirken bir yandan da, Kürt bayrağı renklerini propagandasında kullanmaya başlamıştır. Devlet bugün buna göz yummakta ve aynı zamanda DEP'e de saldırılarını yoğunlaştırmaktadır. T. Kürdistanı öyle bir terör havası yaşamaktadır ki, bugün orada "demokratik" seçimlerin yapılmasının koşulları yoktur. Adaylar ortaya çıkamamakta, propaganda yapamamaktadır. Devletin zulmü ve baskısı seçim vesilesiyle daha da katmerleşmiştir. (PKK'nın tam bu süreçte batı illerinde yeniden gündeme getirdiği yanlış ve halka zarar veren eylemleri eleştirilmelidir. Zira bu, devletin gerçek faşist yüzünü gizlemesine ve PKK'ya yönelik tepkilerin devlet destekçiliğine dönüşmesine neden olmaktadır.) Devlet, bu seçimlerin Kürt ulusal sorunu konusunda bir referandum havasına sokulması, PKK ve DEP'nin bu yönlü yaklaşımları karşısında kozlarını piyasaya sürmüştür. Bunu fırsat olarak değerlendirmektedir. Diğerleri buna destek veren yaklaşımlar göstermeseydi de kuşkusuz devlet aynı oyunları yine oynayacak ve aynı propagandayı yapacaktı. Ancak, şimdi bunun için daha güçlü bir zemini elde etmiş bulunmaktadır.

Özellikle DEP, misyonunu yerine getirmede oldukça pasifist bir konumda kalmaktadır. Uzun bir süre çelişkiler yaşadıkları sonra "her koşulda seçime girecek"leri kararına varmaları, onları iyice teslimiyete zorlayacak sonuçta, faşizmin Kürt ulusal sorununda yapacağı demagojilere alet olma pozisyonuna düşürcektir. Köylerin boşaltıldığı, bazılarının seçim listesine alınmadığı, listelerin iptal edildiği, merkezleştirilmiş yerlere sandıkların konularak seçmenlerin devlet organizesiyle oralara taşınacağı, üniforma ve silahlarıyla sandık başında duracakları, "devlet karşıtı" adayların tutuklanacağı, kaçırılacağı, vurulacağı ortamda (ki, bunlar şimdiden zaten yaşanmaktadır, anlaşıldığı kadanyla bunu hızlandırılacaktır da) DP'nin "ne olursa olsun seçime girme" yaklaşımı ne anlama gelecektir, ne kazandıracaktır? DEP niçin boykot gibi güçlü bir seçenekten uzak durmaktadır?

Bütün bu hazırlık ve tezgahlarla rağmen devletin istediği sonucu elde edemeyeceğini hissetmesi koşullarında T. Kürdistanı'ndaki "seçimleri iptal" etmesi de gündeme gelebilir. Bu durum gündeme geldiğinde seçimleri boykot etmek ve bunu aktif bir konumda hayata geçirmek tereddütsüz takınılacak biricik doğru tavır olacaktır. Her geçen gün halkta, "bunların birbirinden farkı yok, hangisi başa gelse hep aynı!" anlayışı gelişmektedir. Bu anlayış geliştirilmeli, derinleştirilmelidir. Halkın bu yönlü şikayetlerine karşı bazı kesimlerin "şikayet etme, oy kullan" şeklindeki kampanyasına en güzel yanıt, şikayetimiz tüm düzen partilerindedir şeklinde olmalıdır. Bununla birlikte, tüm düzen partilerinden şikayet edip kendisi de yine düzen içi düşünen ve çözüm arayan anlayışlara da aynı şekilde karşı çıkmak önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Pankartlar trafiği kesti

İzmir/Özgür Gelecek-TKP/ML TIKKO'nun "Devrim ve Parti Şehitlerini Anma Haftası" olarak ilan ettiği Ocak ayının son haftası içerisinde, İzmir'in çeşitli semtlerinde konuyla ilgili pankartlar asılılığı ve yazılamalar yapıldığı görüldü. Yerel kaynakların anlatımlarına göre TKP/ML TIKKO imzalı "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" pankartı Cennetçeşme ve Çiğli bölgesine asıldı. Çiğli bölgesine asılan pankart polislerce iki saat boyunca trafiğin kapatılması sonucu indirilebildi.

Ayrıca yine devrim şehitlerini anmak amacıyla "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrim Şehitlerini Anıyoruz" şeklinde yazılamalar Narlıdere bölgesine yapıldı. Öte yandan, İzmir'de işçi gençlik örgütü büyük bir hızla geliyor. Özellikle gündeme denk düşen çalışmalarıyla ve ürettiği politikalarıyla dikkat çekiyor. Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümünü nedeniyle Mithatpaşa Cad., Hatay, Balçova, Narlıdere ve Cennetçeşme'de yapılan afişlemelerin ardından Devrim Şehitleri haftası dolayısıyla işçi ve işçi gençlik, Partizan imzalı "MLM Güzergahında Düşen Komünizm Şehitleri ve Tüm Devrim Şehitlerini Anıyoruz" yazılı afişlemeler Mithatpaşa Cad., Göztepe, Hatay, Konak ve Kemeralı'nda da yapıldı. Afişlemelere en büyük ilgi gece bekçilerindenlendi!

1 Mayıs Mahallesi'nde TMLGB eylemleri

İstanbul/Özgür Gelecek- Başkan Mao'nun 100. yıldönümü ile başlatılan kampanyayla ilgili olarak, Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde harekete geçen TMLGB militanları 20'nin üzerinde yazılamaya yaptılar. Bu yazılamalarda "Yaşasın Başkan Mao'nun Işık Yolunu", "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm" vb sloganlar kullanıldı. TMLGB militanları, komünizm ve devrim şehitlerini anmak amacıyla 10'un üzerinde yazılamaya yaptılar. Yapılan yazılamalarda "TIKKO Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Halk Savaşı!", "Önderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO!" vb. sloganlar kullanıldı. Ayrıca, mahallede "TKP/ML'yi Destekle, TIKKO'ya katıl!" kampanyası ile ilgili olarak TKP/ML'nin çıkarılmış olduğu bildirilerden de dağıtıldı.

Polis gibi lise müdürü

Malatya/ Özgür Gelecek- Elazığ Atatürk Lisesi'nde polisle işbirliği bilinen okuldaki devrimci-demokrat öğrencilere çeşitli yollarla baskı ve ceza uygulamalarında bulunan okul müdürü Mehmet EFE, öğretmenlerden Renzi CAN ve Erhan BÖLEK'i teşhir etmek amacıyla yapılan TKP/ML-TIKKO imzalı yazılamalar yapıldı. Ayrıca çeşitli mahallelerde TMLGB imzalı pankartlar asıldı. Yazılamalar ve pankartlar sonrası başlatılan operasyonlarda lise ve üniversite öğrencileri ile öğrenci olmayanlarında aralarında bulunduğu 50'nin üzerinde kişi gözaltına alındı. Operasyonlarda okul müdürü Mehmet EFE tızza liseye devam eden ve mezun olan öğrencilerin isimlerini vererek katılmıştır. Savcılığa çıkarılan 15 kişiden 12'si tutuklandı.

Panzerler, helikopterler, toplar ve kar TIKKO'yu durduramıyor

Haber Merkezi- 2 Şubat günü, Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Uzundal (Xoşan) köyünde TIKKO gerillalarıyla devlet güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışma sonucunda devlet güçlerinden 6 kişi ölüyor, gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler. Yerel kaynakların gazetemizi arayarak verdiği bilgilere göre olay şöyle gelişti: 2 Şubat sabahı, saat 7.30 civarlarında, TIKKO gerillaları Hozat'ın Xoşan köyündeki askeri birlikle çatışmaya girdiler. Bunun üzerine TIKKO birliğinde devlet güçleri arasında çıkan çatışma, aralıklı olarak akşam saat 16.00 civarlarına kadar sürdü. Ağız köşullarına ve kar kalınlığının yer yer 2 metreye yaklaşmasına rağmen çatışmayı başarı ile yürüten TIKKO gerillalarına karşı, devlet güçleri Hozat merkezinden geri tepmesiz top ve uzun menzilli toplar getirdi. Toplar TIKKO gerillalarını durdurmaya yetmeyince, karadan panzerler ve takviye birlikler eşliğinde saldırıya geçen devlet güçleri, havadan da helikopter desteğini ihmal etmediler. Ancak iyi mevzilenebilmiş bulunan TIKKO birliği, bütün bunları etkisiz kılarak, çatışmadan başarıyla çıktı.



Bu kışta kıyamette Demokratik Halk İktidarını kurmak için daha bir azimle çatışıyor TIKKO gerillası

Öte yandan gazetemizi telefonla arayan bir gerilla kaynağı, çatışmanın 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı TIKKO gerillalarıyla devlet güçleri arasında çıktığını söyledi. "Çatışmada, devlet güçleri panzerlerle, havadan ve karadan takviye edilen birliklerle, toplarla hareket etti. Çatışma, düşmanın, TIKKO birliğinin bu bölgede olduğunu öğrenmesi üzerine çıkmıştır. Böyle bir çatışma bizim tarafımızdan planlanmadığı halde bu mevkiye düşmanla karşılaştık. Bu çatışma da göstermiştir ki, taktik olarak üstün donanım ve güce sahip olan düşman, MLM silahıyla donanmış güçler karşısında nasıf da yenilmektedir." dedi.

Öte yandan gazetemize posta kanalıyla gelen açıklamalarda, TIKKO gerillalarının bu çatışmada 4 özel tim görevlisi ile 2 askeri sardı-ş biraklıklarını beharlıyor. Turnova, Surtikan, Pozvenk, Hırdama, Zeverek, Zimek, Tavuk, İnciğin ve Şakak saldırılarından sonra Xoşan'da meydana gelen bu başarılı çatışma, halk arasında büyük sevinç yarattı.

ARTVİN ŞEHİTLERİ TÖRENLE UĞURLANDI:

Tohum oldular toprağa, filizlenmek için bahara

İstanbul/Özgür Gelecek- 2 Şubat günü Sarıcazi Mezarlığı bir yitir daha bastı bağına. 26 Ocak günü Artvin Yusufeli'nde devlet güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen dört fidandan biriydi, Erhan Öztürk, Muharrem Kaya, İhsan Şimşek, Adem Asal, ülkemizin diğer topraklarında, tohum oldular filizlenmek için baharlarda.

Yaklaşık 300 kişi katıldı cenaze törenine. Askerler, Çevik Kuvvet yoğun "güvenlik" önlemleri almışlardı her zamanki gibi... Dövizler ve pankartlar açılmıştı: "Erhan Öztürk Ölümsüzdür", "Şan Olsun Halk İçin Savaşanlara" Dövizler Yeni Demokrat Gençlik imzalıydı.

TKP/ML-TMLGB imzalı pankarta harfler sesizce haykıyordu. "Erhan Öztürk Yoldaş Namlularda Yaşıyor! ... Şan Olsun Parti ve Devrim Şehitlerine"

Erhan Öztürk yeğeni Arda'nın ellerinde gülünüyordu dostları. Belki de ağlayan amnesine sesleniyordu: "Gider, gider nice köçyigitler gider/Senin de içinde bir oğlum varsa çok değerli."

Tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapılarak başlatılan cenaze

töreninde hep bir ağızdan dostları haykıyorlardı: "Erhan Öztürk Yoldaş Ölümsüzdür", "Yaşasın Halk Savaşı", "İşçi Koylu Ordusu Katillerin Peşinde", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız", "TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür", "Karadeniz Kızıldoğru Oluncaya Kadar Mücadelemiz Devam Edecektir".

Bu tören Erhan Öztürk'ün son ikamegahına uğurlanışının ötesine bir anlam taşıyordu. Yaşlısandan-gencine, kadından-erkeğine insanların yüzünde hakim olan öfke yerini zaman zaman çuşkuya bırakıyordu. Egemenlerin 14 yıllık suskun toplum yaratma uğraşlarının işe yaramadığının göstergesiydi, insanların beyhaleliğine hükmedilemeyeceğinin göstergesiydi; bu çuşku ve yürek birliği... Umuda dönüktü yüzler, kurtuluş yolunun bilinciydi... Dostlarının toprağa verdiği Erhan Öztürk'ün mezarı kimizi karanfellerle kaplanmıştı. Grup Monzur her zamanki gibi sazıyla, sözleriyle süredeydi. Topluluğun eşliğinde, türküler söylediler: "18 Mayıs'ı Unutmam", "İsyen Ateşi".



Erhan Öztürk'ün cenaze törenine yaklaşık 300 kişi katıldı.

Yaklaşık bir saat süren törende "Tuzla şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla Tuzla'da katledilen dört kardelen de anıldı.

Polisin kamerası almayı ihmal etmediği topluluk olaysız dağıldı. Törenen sonra şehit aileleri,

analar, Erhan Öztürk'ün ailesini ziyaret ettiler. Öztürk ailesine yalnız olmadıklarını anlatan analar, "Bu kavga hepimiziz. Bu kavga bitmeyecek" dediler. Evet, kavga sürüyor... Sürececek! "Yeryüzü aştıkın yüzü oluncaya dek!..."

Yoldaşlarının kaleminden Artvin'in kardelenleri

rulunun ve düşümlerini kafasında çözülmeye başladığını algılamış ve 1999 yılında MLSPB'den ayrılarak TKP/ML safında mücadeleye girmiştir. 1990 yılında da Dersim'de gerilla savaşına katıldı. Karadeniz'e çıkarılan gününler içerisinde yer aldı. Erhan yoldaş, OPK sonrası TKP/ML MKB'ine atanarak TIKKO Askeri Komisyonunca; TIKKO Genel Komutanlığına ve Karadeniz Bölge Komutanı olarak Karadeniz Bölge Komutanlığına atandı. Ve OPK sonrası Artvin merkez grubun komutanı olarak, bölgeye grubuyla birlikte çıktı. Yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML üyesiydi. Aynı zamanda TIKKO Genel Komutanlığı üyesi olarak Karadeniz Bölge Komutanlığı görevini yürütmekteydi.

Komutan Yardımcısı Hasan Özdoğan (Ali Haydar): Bir köyü ailesinin çocuğu olarak 1956 yılında Tuncel'tin Nazimiye ilçesinde dünyaya geldi. 1992 ik-baharında Dersim'den Topçam Dağla-

n'na bağlı 2 No'lu ARK Komutanlık üyesi olarak görevli atandı. 1.5 yıla yakın bu görevi yürüttü. TIKKO Genel Komutanlığı'na Bölge Komutanlığı yedek üyeliğine atandı. Sonra, görev bölgesi değiştirilerek Artvin grubunun komutan yardımcılığı görevi bu yoldaşa verildi. 1993 yılında Topçam'dan yeni bölgeye girmek için ayınla hazırlığı yapan yoldaş, G-1 silahını öperek bir yoldaşına "Silahıma iyi bak. Kaç yıldır ben ona, o bana iyi baktı." demişti. Yoldaş şehit düştüğünde komutan yoldaşın yardımcısı idi.

İhsan Şimşek(Memo): Sivas doğumludur. İsmail Bulut yoldaşla Kaçkarlara giden, kazadan sonra Dersim'e dönen yoldaşlardan biridir. Neseli, sempatik, yoldaşlarının takılmadan edemediği bir yoldaş. Şehit düştüğünde TKP/ML üyesi ve bulunduğu grubun siyasi komiseriydi.

Adem Asal(Haşim): 1967'de Kars/Hanak'ta doğdu. Kaypakkaya düşüncesiyle 1989-1990 yıllarında Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğrenci iken tanıştı. Okulda demokrasilerine ve öğrenci eylemlerine etkin olarak katıldı. 1990 Nisan'ında TMLGB operasyonunda alındı. Bir süre cezaevinde kaldı. Mücadele azmi cezaevinde daha da bilindi. Bu deneyiminden sonra ki kez daha işkence tezgahlarından geçti ve direniş geleceğini sürdürdü. 1992 şubatında, 10 yoldaşıyla beraber Kayseri zindanını parçalayarak ırar etti.

Muharrem Kaya (Veli): 1968'de Sivas/Divriği'de doğdu. 1986 yılında TKP/ML bildirisini dağıtıran yakalandı. 1989-90'da Baba Erdoğan'la Tokat'ta beraber idi. Kayseri ırarilerindedir. Genelde sessiz bir yoldaş. Ama konuştu mu iyi konuşurdu.

Nilüfer Atav (Serda): 1970 Yozgat doğumludur. Çocuk yaştan itibaren partiz saflarında yerini aldı. Verilen her türlü görevi üstlendi. Adem Asal'a birlikte Borçka'da şehit düştü.

Polis Tokat büromuzu bastı

Tokat/Özgür Gelecek- 2 Şubat günü saat 15.00 sularında Tokat büromuz, terörle mücadele şubesi ekiplerince basıldı.

Arama izni olmaksızın büromuza gelen polis, bir süre yayınlarımızı karıştırdıktan sonra, büromuzun çay ve benzeri giderlerinin karşılanması için konak, insanlar tarafından gömülü bağış bırakılan kutuya el koydu. Halktan zorla, mahbuzat para topladığı şeklinde komik bir bahane ileri süren polis, kutuyu ve kutunun niçin konulduğunu anlatmaya çalışan okurumuzu Gürsel Eroğlu'nu yanlarına alarak bürodan ayırdı. Muhabirimizin "arkadaşı nereye götürüyorsunuz?" şeklindeki sorusuna da "bu parayı yemeye gidiyoruz" diye yanıt verdiler. (Acaba kutuda ki bin lirayla ne yediler, merak ediyoruz.) Olay üzerine çalışanlarımızın basın açıklamaları yapmak ve ayuklatma görüşmek üzere bürodan ayrıldıkları

sonrasında gözaltına alınan okurumuzla tekrar büromuza gelen polis, büroda bulunan yayınların toplatılması, yasak yayın olduğunu söyleyerek, arşivimizdeki yayınları, okurumuzun karşı çıkmasına rağmen zorla alarak bürodan ayırdı.

Ertesi gün savcılığa çıkarılan okurumuz için hazırlanan iddianame ise çok ilginçti. Çünkü bürodan bağış kutusu bahane gösterilerek alınan okurumuz, bir anda TKP/ML örgütünün yayın organı olan bildirileri, bir kaç gün önce dağıtmak gibi galatlı bir suçlamayla karşı karşıya kalmıştı. Ayrıca büromuzdan alınan yayınları ve bağış kutusu (çay yardımına kutusu) nedeniyle, Tokat temsilimiz Hüseyin Kaplan hakkında da bir dava açıldı. Adliyede bulunan terörel mücadeleyle ilgili polislerin temsilimize "büromun sorumlusu sen misin?" şeklindeki sorularına "evet" cevabı almaları üzerine;

sanki bu suçmuş gibi, polisler Hüseyin Kaplan'ın koluna girerek gözaltına istedikler. Temsilimiz "ben sizinle gelmiyorum, gözaltına alınmasın için hiçbir neden yok. Burası adliyedir. Gerekçenizi savcıya söyleyin orada konuşalım" şeklindeki tavır göstermesinden sonra gözaltına alınmadan vazgeçtiler.

Adliyede duruşmayı bekleyen temsilimiz ve okurlarımızın kimlik belgelerini alan polis, adliyede esatlıları bulunan ve muhabirlerimize selam veren kişilerinde isteklerini aradı ve kimlik taraması yaptı.

Daha sonra nöbetçi mahkeme tarafından, okurumuz isteksiz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Okurumuz Gürsel Eroğlu polisin konpasıyla karşı karşıya kaldığını, sosyalist insanların potansiyel suçlu görülmesinden dolayı bu tür olayların ilk ve son olmayacağını belirtti.

Malatya'dan devrimci-demokrat-bağımsız aday

Malatya/Özgür Gelecek- Halkın düzene, düzen partilerine karşı güvenisizliği, ayrı zamanda alternatifisizliği dikkate alarak Malatya'daki demokrat, devrimci, sosyalist kişi, kurum, kuruluş ve çevreler, halka karşı sorunluluğunu yerine getirebilmek anlayışıyla aynı zamanda düzenin ve düzen partilerinin her türlü pisliğini halk içerisinde teşhir etmek, sosyalist propagandayı daha geniş kitlelere ulaştırmak amacıyla bir araya gelip ittifak oluşturarak "bağımsız sosyalist bir aday" çıkarmak konusunda karar aldılar. Yapılan görüşmeler sonucu devrimci-demokrat kişiliği ve dürüstlüğü ile bilinen Av. Yılmaz Sunar üzerinde görüş birliğine vardılar.

İttifak eklen geldiğince geniş tutulmaya yani, düzenden, düzen partilerinden hoşnut olmayan tüm kesimleri kapsamasına çalışıldı/çalışılıyor. İttifakın ilk oluşumu; Partizan, Alınteri, Özgürlük Dünyası, Emegün Bayrak, İçinin Yolu dergi ve gazeteleri; Eğil-Sen'li, Tüm Sağlık-Sen'li, Tüm Maliye Sen'li devrimci-demokrat memurlar, Teksif Sendikası'ndan bazı devrimci demokrat işçiler, Halkevi vd. kişi ve kuruluşlardan oluştu. Bu ittifakın genişletmek için diğer işçi ve memur sendikalarına gidilecektir. Eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik ilkesi bilince çıkartılarak hareket edileceği noktasında anlaşıldı. Oluşum, yeni gerçekleştirildiğinden dolayı gazetemiz baskıya girdiği sıralarda henüz fiili propaganda ajitasyon çalışmalarına başlamadı. Gazetemiz aracılığıyla, tüm demokrat, devrimci, sosyalist kişi, kurum ve kuruluşlara sesleniyoruz: Bu oluşuma katıl, destek ol, çalış. Unutmaki bu oluşum düzenden hoşnut olmayanların, demokratların, sosyalistlerin sesidir. Bu sese kulak ver.

"Savaşı savaşıarak öğreniyor-öğretiyoruz"

Haber Merkezi- TIKKO Genel Komutanlığı, 20 Ocak 1994 tarihli ve "Savaşı Savaşıarak Öğreniyor-Öğretiyoruz" başlıklı bir bütün yayınladı.

Bültende 6 Aralık'ta Hozat/Tavuk köyünde Yusuf Geyik'in otobüsünün yakılması ve aynı gün asker birliklere pusu, 12 Aralık Çiğirli Karakolu güçlerine pusu, 19 Aralıkta Altınçevre korucu köyü karakolu baskını, 23 Aralık Hırdamı pusu ve 4 Ocak Altın yüzük Karakolu baskını ayrıntılı bir biçimde anlatılıyor.

Bültende, TIKKO'nun durumuna ilişkin şu ifadeler yapılıyor: "Bugün tarihsel görevlerimiz ve de tarihsel sorumluluğumuz arzelenen bir maddi gerçekliğimiz söz konusudur... Bugün düşmandan taktik olarak güçsüzüz. Bu gerçek savaşı ırmak ve gelişip güçlenmek için,

mevcut niteliğimizi dikale alarak taktik hareket tarzı belirlememiz zorunlu kılıyor."

Bültende örnek olmasın bakımından, Anavakül devriminin ustalarından Mehmet Şehit'in "Biz kumalarla yarı otomatikler, yarı otomatiklerle otomatikler, otomatik silahlarla mitalyözlerle elde ettik." sözleri örnek gösterildikten sonra, "Yapılmayacak iş yoktur geçeceğinden hareket etmeliyiz. Bugün birşeyler yapıyorsa, bu, savaşı ırmak, sürdürmek ve mücadelelerin gelişiminde alışımsız tempoya hız vermek içindir. Bugün biz, savaşı savaşıarak öğreniyor ve öğretiyoruz. Martimiz budur. Yapılmıza bunun pratiğini sunduk. Bunun, bu iş oluyor cevabını verdik. Alışırız tabii ve gelişim temposunu yavaşlatırız. Burada Türkiye halklarına gösterdik-gösteracağız!" deniliyor.

Alibeyköy'de TKP/ML eylemleri

Haber Merkezi- TKP/ML, Alibeyköy'de komünizm ve devrim şifhelerini anma ve Başkan Mao'nun 100. doğum yıldönümü nedeniyle ateşleme, yazılama eylemleri yaptı. Bu eylemler sonucu semte bulunan bir kahveci 1 gün karakolda tutuldu, bir bakkal da tehdit edildi.

Gazetemize posta kanalıyla gelen açıklamada, yapılan eylemlerle ilgili olarak "Bölgemizde bundan önceki yıllarda da olduğu gibi bu yıl Ocak ayının son haftasında Parti ve Devrim şifhelerini anma eylemleri gerçekleştirildi.

Eylemlerimiz, bölgemizde geniş alanda yazılama ve ateşleme şeklinde gerçekleştirildi. Ayrıca

Başkan Mao'nun 100. doğum yıldönümü nedeniyle çeşitli yerlerde ateşleme yapıldı." denildikten sonra, polisin baskıları şöyle anlatılıyor:

"Bölgede son zamanlarda partimize karşı sürdürülen operasyonlar sonuç vermeyince, adeta kuduran polis ve diğer sivil faşistler demokrat-aydın emekçi halkımıza yönelmiş. Son yapılan yazılama eylemleri, bir kahveci 1 gün karakolda tutulmuş, bir bakkal da polisler tarafından tehdit edilmiştir."

Açıklama "Herşeye rağmen, bölgedeki devrimci durumun ivme kazanması ve halk içinde sempati toplaması sevindiricidir." sözleriyle bitiyor.

Dersim'de 5 TDKP'li katledildi

Adana/İstanbul/Özgür Gelecek- 27 Ocak günü, Dersim'de devlet güçleriyle TDKP militanları arasında çatışma çıktı. Mazgirt/Aşağıpanakçı köyünde meydana gelen çatışma sonucu Erdal Eroğlu, Cengiz Argüç, Hüseyin Borat, Deniz Acar ve Fevzi Gök isimli militanlar şehit düştü.

2 Şubat günü Adana'nın Namık Kemal Mahallesi'nde, Cengiz Argüç'ün evinde düzenlenen cenaze törenine yaklaşık 500 kişi katıldı. Evde düzenlenen törende saygı duruşu ve konuşmalardan sonra, kitle hep bir ağızdan "Devrim Şifheleri Ölümsüzdür!", "Cengiz Yoldaş Ölümsüzdür" sloganlarını attı. Daha sonra TDKP bayrağına sarılı tabutu mezarlığa götürmek üzere evden çıkan kitle, cenazeyi ambulansa yerleştirdikten sonra, cenazeyi arkasından yürütmek istedi. Cenazeye sahip çıkılmaması hazzemedemeyen polis, yürütmek isteyen kitleye saldırdı. Kitlemin otobislerle mezarlığa gitmesine de engel olan

polis, 97 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanların 82'si aynı gün serbest bırakılırken 15 kişi de tutuklandı.

Ote yandan 5 Şubat günü İstanbul/Ümraniye'de yapılan Hüseyin Borat'ın cenaze törenine katılan yaklaşık 500 kişiye polis saldırdı. 23 kişi gözaltına alındı. Saldırı sırasında, polisin, özellikle sosyalist basını hedef aldığı gözlemlendi. Gözaltına alınan Aydınlık gazetesinden Nevzat Yılmaz, Gerçek dergisinden Melin Göktepe, Gençlik Sesi dergisi müdürü Şehit Karatay ve Gençlik Sesi muhabiri Güven Boya'ya yoğun işkence yapıldı. Adı geçen sosyalist basın çalışanları, 7 Şubat günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasıyla polisin vahşi saldırılarını kınadılar. Basın açıklamasında kendilerinin işkence gördüklerini, cinsel tacize uğradıklarını, film ve makinelerin kırıldığını ve savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını belirttiler.

Dolaysızca

Ferhat Ali

"Ya bitecek, ya bitecek"

Birlem TV'den uydu başbakanın mitinglerini izliyor musunuz? Birkaçım izleyebildim. Mültarizmin hizmetkârı Tansu Hanım, gırtlımlı kitleler karşısında usandıca usuyor ve avazı çıkışı kadar haykırıyor: "Ya bitecek, ya bitecek!" Bitecek olan ne: "Devrimci terör." Bitecek olan kim: Yansu "önderliğindeki" (1) gerici "zor." Ne zaman: 1994 ilk yarısına dek.

Uydu Başbakanın kendisi de inanmıyor bu Nuh Nebi'den kalma bu mevvala; ama neylerse ki, eli mahkum. Her yanıyla dikilmiş bir hükümetin bu sözlerle gerekçesini var. Tüm saygıya ve otoriteye fena halde itifa kaybeden partinin iktidarına dayalı bir toplumun buna fevkalade gereksinimi var. Cezalıme sürecine giren anti-şanlı duyuru(1) Türk ordusunun bu söze gereksinimi var.

Bu söz yeni değil, yalnızca bu uydu başbakan'da özgü değil. Yıllardır aynı sözler söylenir; bu bahar değilse diğer bahar, o da değilse öteki yıl mutlaka "devrimci terör" bitirilir, "eşkiya"nın sonu getirilir, ama bir türlü "terör" son bulmaz ve "eşkiya"nın sonu gelmez.

Yıllık yekunda hep aynı şeyleri sayıklayan btri gibi aynı sözler her yıl yinelenir durur. Bununla gerici kitleler ve komprador patron-ağa şürekasına bir ölçüde de olsa moral dopinji yapılır. Her yıl aynı şey yinelenir; içi artık bu dopinjinde bir etkisi kalmaz ve karşı-devrimci barakat derin bir umutsuzluğa gömülür kalır.

Fakat uydu Başbakan oelâlemler ve çıkış çığışa: "Ya bitecek, ya bitecek!" demekten kendini alamaz. Bitmez! Bitirilemez! "Terör" dedikleri devrimci silahlı mücadele bitirilemeyeceği gibi, dalga dalga yayılarak ve özgür acrihde artarak sürüp gider. Başta ABD-Fransa, Almanya vb. çeşitli emperyalistlerin ekonomik, siyasi, askeri, kültürel vb. bağımsızlığına konu karadî kurulum, demokratik hak ve özgürlüklerin sağa sola simmiş arklarına bile tahammül edilmeyen ve ösellek de demokratik devrimini yapması ve ne de Kürt ulusal sorununu çözmesi emegün kolektörülmesine dayalı bir laym düzenini hükmettiği bir toplumda devrimci silahlı mücadeleyi bitirmek mantıklı, gerekçelerle alay etmektir; kişinin kendisini güdünc hale sokması demektir. Askarın hizmetkârı Tansu'nun durumu budur.

Kaldıkı, sınıf savaşımının silahlı savaşım, ulusal Kürt burjuva ve savaşımların silahlı savaşım biçimine burundığı ve iç savaş durumunun yayıldığı bir ülkede silahlı mücadeleyi bitirebilmek, bitirmek iddiası, tam bir ham kafa trüvandır; trajik-komedi.

Evet, Türkiye'de birşeyler bitecek... Ama bu biten devrimci silahlı mücadele, yani gerilla savaşı olmayacaktır. Evet, Türkiye'de "ateş" ateşkesini araç olarak kullanagelen ulusalci güzergah, belki, emperyalist "üstün çözüm"ün figüranı rolüne, belki diplomatik koridorlarında ulusal-devrimci hareketi ve bu arada ulusalci gerilla savaşım köttülünde köttüş burjuva çöğme heba edebilir; ama iç çelişmeyi baş çelişme olarak ele alıp sınıfsal zeminde ısrarla, insalla, özveri ve kararlılıkla savaşı öğütülen köyü gerilla savaşı bütün haybetiyle devam edecektir.

Evet, Türkiye'de birşeyler bitecek... Ama bu biten Mao'cu köyü gerilla savaşı değil, bu düzenin kendisi olacaktır. Evet, bu, "bugünden yarına" olmayacaktır; evet, bu, oyle kolay olmayacaktır; evet, bu, kuru güdüncü olmayacaktır; ama anaşının iğni salmış "komprador patron-ağa devrimin köşe başlarını (ekonomide, siyasette, basında vb.) tutmuş bilmemle kopukları bilmez ki, Halk Savaşı yoluyla bu devlet bitirilecektir. Artık aradan insan bile anlamıştır ki, bu devlet, bu düzen, bu ordu sandığı gibi güçlü değil, ayakları çamurdan bir devdir. Bu dev yere sarılacaktır.

Türkiye'de başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi kesim yalnızca hükümetten değil, devletten de önemli ölçüde umudunu kesmiştir. Devletin temel direği ordu son huzla aşınma sürecine girmiştir, adım adım çözülmektedir. Son umut, son kalenin, yani ordunun görürümü günü rahatlatıcı değil, ve onun keskin kılıcı da artık işe yaramıyor. Ekonomi dibine vurmuş. Siyaset ayağa döğmü. Başbakan emtervi olmuş. Parlamento ahırdan farkız değil. Enflasyon üç rakamlı olmaya aday. Devalüasyon, Türk parasının değerini yabancı paralar karşısında % 14'e yakın aşağılara itmiş. Askeri harcamalar, bütçe açığı mlti görülmemiş oranda yükseltilmiş. Kültür sorunu, Orta Doğu Emperyalizm denkleminde masaya yatırılmak üzere pisiriliyor. Ve en sonu, Tansu Hanım gidici...

Uydu başbakan gene de nağra savuruyor: "Ya bitecek, ya bitecek!"

Bitmez, bitirilemez! Yünetilemiş artık yönetemediği, devletin artık cant üzeri yol aldığı, "aşağıdakilerin" "yukarıdakiler" hiçbir güveninin kalmadığı, geniş emekçi yığınların sokağa döktüğü, köyü gerilla savaşımını sınıfsal güzergaha süreklilik çizgisine adlandırdığı, ulusalci eğik düzlemde de olsa yerleşen devlet-ulusal hareketin, ulusalci gerilla savaşımın ayağa doğrularak Kürsü Uruşal Burjuva bayrağının altına topladığı bir mecrada biten ancak Tansu'lar dışılır.

Devrimci mayaların zamanıdır. Karşı-devrim ve onun uygulayıcılarının barakatı giderek kan kaybediyor. Devrim barakatı, zayıf da olsa, güçsüz de olsa, güc dengesini henüz lehine çevirmemiş de olsa yeniyi, güzel, lertiyi, devrimci olanı temsil ediyor; ve gelecekte ve uzun süreli savaş içerisinde, ve birkaç on yıllık perspektifli güçlenecek, gürbuzleşecek, dirilecektir. Geleceği temsil edecek olan güçler bu barakat.

Geçmişte bu barakat, nâsil ki, Rusya'da, Çin'de, Vietnam'da, Doğu Avrupa'da ve bugün Peru'da ve dünyanın geri kalan alanlarında yıkamadılar, Türkiye'de de yıkamayacaklar. Nâzil ki, uydu Tansu'nun "sıklığı" ve kozmetik "güzelliği" de bu düzeni ayakta tutmaya yetmediyse, bundan sonra gelecekteki komprador patron-ağa devrimini ayakta tutamayacaktır. Yönetim ucuruma doğru son huzla yolalan özel mülkiyete dayalı düzenin arbasının freni boğalmıştır. Ne yeni hükümet arayışları, ne millî uzlaşma arayışları, ne güçlü yönetim önerileri ve ne de dolaysız askeri-faşist yönetim, süredir neşet düzeni ucuruma vârlılamaktan ahıroyamayacaktır. Herkes hesabını buna göre yapın.

Sokak infazları, soykırım, toplu katliam, kontra vahşeti, özel tim çöysuzluğu, kaseks kan, adı ve goryağı ortasında "sökecek safada" varlıcağıdır. Oluk oluk akan içinin, emekçinin, gerillanın kanı içinde bu kıymetli düzen bitip gidecektir.

Evet, ya bitecek, ya bitecek! Devlet bitecek, şafak sökecek! Yeterki, o güzel günü yakınlatacak için dağılım sesine kulak verelim; ve yeterki, su haykırış eşliğinde ONCU'nün arkasında saş tutalım: DAĞLARA, DAĞLARA!...

Kayseri DGM Başkanı, MHP'nin başkan adayı

Kayseri/Özgür Gelecek- 27 Mart yerel seçim anırasına, Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi başkanı Durdu Özer de çıktı. Kayseri DGM başkanı Durdu Özer, MHP'nin Kayseri Büyükşehir Belediye başkan adayı. Ziyaretler, paneller, toplantılar vb. ile propaganda çalışmalarını yürüten Özer, geçmişini "kredi(?)" olarak kullanırken, "siyasi görüşüm kararlarımı etkilemedi" diyor. Ona inanır var mıydı bilemiyoruz ama, şunu çok iyi biliyoruz: Daha iki ay önce, hiçbir yasal gerekçesi olmadığı halde, Kayseri temsilimize 1 yıl hapis ve 50 milyon TL para cezası vermişti. Bu vb. kararlar mesleki bilgisizliğinden ötürü vermiyorsa! kendi, siyasi görüşleri doğrultusunda verdiği kararlar değil midir? Kayseri'ye atışları asılan MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş, 10 Şubat günü Kayseri'deydi. Halka hitabeden Türkeş, kendi adaylarının seçilmesi için onların lehine ve partisi için bol bol propaganda yaptı. Türkeş'in yanından ayrılmayan Durdu Özer, açtığı seçim bürolarıyla ve çeşitli toplantılarla propagandasını yapmaya devam ediyor. Evren'in de bir Turgut Sursalp'i vardı...

Jandarma, şoförlere ateş açtı

Izmir/Özgür Gelecek- Alağa'da bulunan Çukurova Çelik Fabrikası'na yitik taşınması yapan ve Alağa Nakliye Kooperatifi'ne bağlı olarak çalışan kamyon şoförleri, fabrika sahiplerinin ve yöneticilerinin gerekçe göstermeksizin ya da sudan gerekçelerle işlerini engellemesinden dolayı kontak kapatarak bu durumu protesto ettiler.

31 Ocak'ta başlayan protesto eyleminin sonraki gün de devam etmesi üzerine bir grup jandarma olay yerine gelerek eylemde bulunan şoförlere ateş açtı. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı. Ancak jandarmalar kamyon şoförlerini dipçikle döverek ve eylemi bırakmazlarsa, başka şeyler de yapacaklarını söyleyerek tehdit ettiler.

Fabrika yetkilileri daha önce de sudan gerekçeler öne sürerek kamyoncuları tasfiye etmeye girişmişlerdi. Görüşüğümüz kamyoncular "Bulduğumuz yere bu fabrikaların açılmasından dolayı, bölgede tarım bitmiş ve bize kamyonculuktan başka yapacak hiçbir iş kalmamıştır. Ya kamyonculuk yapacağız, ya da evimizi barkımızı terk edip gideceğiz. Geçmişte yöneticiler bizlerin başka nakliyat işleriyle uğraşmamızı engelleyebilmek amacıyla, kamyonculara bransla çekilmesini öngörerek 100 kamyonu isten çıkarmaya zorlamışlardır. Şu anda 50 kadar kamyon çalışmaktadır" dedi. Alağa Nakliye Kooperatifi'nin Başkanı Mehmet Balaban, yaptığı açıklamada, fabrika yönetiminin sergilediği tavırın bilinçli bir politika olduğunu söyleyerek "Fabrika yöneticileri kooperatif bünyesinde çalışan şoförlerin örgütlenmelerinden zarar görebilecek nakliyat işlerini taşeron bir firmaya verip, ekonomik yükünü biraz daha azaltmak istemesi, bu gibi uygulamaları beraberinde getirmektedir. Biz kooperatif birliği olarak haklarımızı aramaya devam edeceğiz" dedi.

Gülsuyu halkı: "Zamlara Hayır!"

Istanbul/Özgür Gelecek- 6 Şubat '94 Pazar... Erken gelen bahar günlerini hatırlatan güneşli İstanbul günlerinden biri... Maltepe Gülsuyu'nda oturan yoksul geçkonda halkında gizli bir hazırlık var. Zaten gündür konuşuluyor da... Seçimlerde halka "iki anahtar, şeffaf kararlar" vaadederek işbaşına gelenlerin arbası koşturdukları zamlara karşı "omuz omuza" yürüyecekler. Havada hakim olan belirli bir tedirginlik ve öfke... Devletin savaş bütçesini öyle sessiz kabul etmeyecekler. Hazırladıkları dövizlerde böyle yazıyor.

Gülsuyu Meydanı'nda öğleden sonra toplanıyorlar... Yaşlı, genç, çocuğu, kadını, erkeğiyle... Yaşlı bir adam konuşmaya başlıyor: "Biz Gülsuyu halkı olarak devletin baskılarını protesto için burada buluyoruz. Ülkemizde devletin "demokrasi" yalanları eşliğinde zamları, insanlara işkence yaptıklarını çok iyi biliyoruz. Devlet yolsuzluklarının, yürüttükleri kirli savaşın faturasını yapıp zamlarla bizden çıkarıyor. Konuşma süresince insanların kimileri metaktan, kimileri bikerek geliyorlar meydana... Toplanan grubun sayısı her geçen dakika da artıyor. Yaşlı adam artan ekonomik zorlukların emekçi sınıfa sırtına yüklediğine dikkat çeken sözlerini şöyle sona erdiliyor: "Zamlara, işkencelere karşı sessiz kalmamak, Kürt halkına uygulanan katliama karşı müca-



Gülsuyu halkı son zamlara isyan etti.

dele etmek gerekiyor. Yapılan zamlar bu zulmün getirdiği sonuçtur. Bunu protesto ediyoruz." Grup sloganlarıyla onaylıyor: "Zamlara Hayır", "Vergilere Hayır..." Yürüyüş geçiyorlar... Yürüyüşte daha çok kadınlar yer alıyor. Savaşın en ağır faturasını ödeyen kadınlar... Eşim, çocuğumu askere gönderen, mutfaktaki tencerenin yoksulluğunu gören kadınlar... Yürüyorlar... "Özelleştirmeye Hayır", "Çöp Vergisine Hayır", "Bu arada insanların evlerinin önünde,

pencerelerinde protestocuları izliyorlar... Onlar bağırıyor "Halkımız Saflara", "Halkımız Saflara" Bu arada kadınlar tek tek, gruplar halinde yürüyüşe katılıyorlar. 10 yaşlarında bir çocuk yürüyüşü çocuklardan birine soruyor: "Nereye gidiyorsunuz?" Gülsuyu yürüyüşü çocuk ve muzipçe "Düğüne... Sende gel" Ellerinde taşıdıkları dövizlerle öfkelerini haykırıyorlar... "Çalışan biz, üretin biz, aç kalan yine biziz", "Yaşam Koşullarını Düzeltmek İs-

tiyorsan, Özgürlük İçin Savaş", "Emeğin Ve Özgürlüğün İçin Dövüş", "Kurtuluşumuz Birliğimizdedir", "Krizin Yükünü Patronlar Odesin", "Savaş Bütçesine Hayır", "Kürt Halkına Atılan Bombalara Seyirci Kalma", "Zamlar Geri Alın, Yeter Artık"

Yürüyüş sürüyor. "Hükümet İstifa", "Savaş Ülkesi İstemiyoruz", "Zamlara Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla, protestocu Gülsuyu halkı sokaklarda... İzleyicileri oldukça fazla... Herkes birbirine soruyor merakla "Ne oluyor?" Topuluk Fatma Hanım Meydanı'na geldiğinde sayıları 250'ye ulaşıyor. Kadınlar zılgıt çekiyor ve halaya duruluyor. Halay çekenler "Zamlara Hayır", "Savaş Ülkesi İstemiyoruz" sloganlarını ritimle atarak, halayın müziğini oluşturuyorlar. Sonra tekrar alkışlarla yürümeye başladılar. Pazar başına gelindiğinde eylem sona erdi. D arada pazarcular şaşkın, eylemcileri izliyorlardı. "Vatandaşın zamları protesto etmesi hakta. Bu iyi bir şey. Daha önce insanlar kifolarla yiyecek alırlardı. Şimdi gramlarla uğraşıyoruz. 250 gram domates, 100 gram biber alanlar çoğunlukta," diyor pazarcı Adil Ayyhan.

Eylemi bitirip dağılmakta olan topluluğa polis müdahale etti. 5 kişiye gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar bir süre sonra serbest bırakıldılar...

EGEMENLERİN YÜKSELEN FERYADI:

"Huzur kenti elden gidiyor"

Konya/Özgür Gelecek- Halkımız için; olsa olsa utanılacak bir durum sayılabilecek bir ünvanı çıkarıyor sırtından Konya'nız.

7 Şubat akşamı, İhsaniye'deki olanları anlatan arkadaşımızın heyecanını, sanırım herkes yaşadı o semte.

"Çuuta geldi sandım kıyem!" Jandarmalar, mahallede genel arama yapıyordu. Ve son bir haftadır şehre alınan güvenlik önlemleri hiçbir dönemde alınmamıştı.

3 Şubat'ta 2 milyarlık sarraf ve; 6 Şubat'ta 322 milyonluk, İhsaniye tekel satış deposu soygunu ardından yaşanıyor bu bulur.

Kentin her yanı polis kaymıyor.

Aynı gün bölgenin faşist mafya babalaından bir kişi adliye önünde vurularak öldürüldü.

8 Şubat'ta bu kez Akşehir tekel satış deposu soyuluyordu. 280 mil-

yonu alanlar kayıplara karışıyordu.

Uzun süredir Konya semalarında iki de bir görmeye alıştığımız TKP/ML-TIKKO pankartlarını, dağıtılan bildirilerini ve diğer eylemlerini de düşünürsek yöneticilerin telaşı yerindeydi.

Yerel medya, vali, bölgeyi ziyaret eden İçişleri Bakanı ve bilmem devlet erkanından ağzıbirliği aynı feryad yükseliyordu.

"Huzur kenti elden gidiyor"

"İzin vermeyeceğiz."

Egemenlerin denirleşen bunalmı ve buna bağlı olarak yaşadığı yönetme krizinin Konya'ya yansması doğaldır.

Halkımızın yükselen mücadelesi ve buna bağlı olarak egemenlerin topyekün saldırılarının Konya'da yaşanmaması düşünülemezdi.

Hele bu mücadele halkımıza karşı geliştirilecek katliamlarda kullanılmak için yaratılıp korunan

(Konya) gibi bir ilde veriliyorsa, devlete karşı yönelen eylemlilikler daha rahatsız edici ve devletin saldırıları da bir o denli pervasız oluyor.

Soygunları fırsat bilen devlet güçleri kentte terör estirdiler:

Yüzde yakın, sokaktan, kahveden insanları gözaltına aldılar.

-İHD, ÖZGÜR-DER sudan sebeplerle kapatıldı.

-Devrimci demokrat bir mevzi olan Güneş Kitabevi'ne sık sık uğrayan polis, üç okurumuzu gözaltına aldı.

-Ayrıca kimi okurlarımızın evlerine, rahatsız etmek ve psikolojik baskı oluşturmak amacıyla, "ziyaret"lerde bulundular.

Gelişebilecek yeni saldırılara karşı uyanık olunması, demokratik platformlarda bu saldırılara karşı durulması acil önem taşımaktadır.

Patron-ağa devleti zulüm rekortmeni

Elbistan/Istanbul/Özgür Gelecek- Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmesi gibi insan haklarını koruyan sözleşmelere imza atan, demokrasiden sıkça bahseden faşist TC, halka zulümden başka birşey vermiyor.

Gözaltında veya cezaevlerinde, 1990'da 9, 1991'de 19, 1993'te 18 kişi katledildi. İşkence nedeniyle, 1990'da 40, 1991'de 253, 1992-93'te 565 kişi tedavi merkezlerine başvurdu. Gösterilerde ve topluluk üzerine ateş açılması sonucu 1990'da 8, 1991'de 32, 1992-93'te 44 kişi katledildi. 1990'da 5, 1991'de 22, 1992-93'te 105 insan infaz edildi. Sözde failli meçhul, bizzat failli malum cinayetler ise 1989-91 arası 42, 1992'de 362, 1993'ün Eylül ayına kadar 269. "Dür ihtiarına uymama" sonucu katledilenlerle sağ yakalandıktan sonra kurşuna dizilenlerin sayıları

ise şöyle: 1991'de 44, 1992'de 103, 1993'ün ilk 6 ayında ise 22.

İHD'DEN 10 BİN İMZA

Terörle Mücadele Yasası da, devletin işlediği bu cinayetlere meşrutik kazandırmak için iyi bir zemin teşkil ediyor.

5 Şubat günü İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, TBMM'ye 10 bin imza gönderdi. Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılması için başlatılan imza kampanyası çerçevesinde toplanan imzaları İHD'iler Galatasaray Postanesi'nden postaladılar.

İnzalar gönderilmeden önce İHD'nin idamlarla ilgili hazırladığı özel bültenin dağıtılmasını polis engelledi. Basın açıklamasının yazılı yapılmasına da polis izin vermesi üzerine, sözlü olarak yapıldı. Yapılan açıklamada, Terörle

Mücadele Yasası'nın yürürlüğe girdiği '91 yılından bu yana "failli meçhul" cinayetlerin, gözaltında kayıpların, yargısız infazların, zindanlara doldurulan gazeteci, yazar, sanatçı ve sendikacıların yarımsa, yayın ve kitaplara verilen cezaların endişe verici boyutlara ulaştığı belirtildi. Ayrıca açıklamada, Terörle Mücadele Yasası'nın düşüncesi, basın ve örgütlenme özgürlüklerine getirdiği baskılar yeterli değilmiş gibi, yeniden meclis gündeminde bu yasadaki daha vahim bir yasa taslağının tartışıldığı vurgulanarak, "Artık hiç kimsenin şüphesi yoktur ki, TC Devleti MGK tarafından yönetilmektedir. Ülkenin siyasi iktidarı alman kararların uygulayıcısı durumundadır" denildi.

Daha sonra toplanan 10 bin imza, polislerin telsiz seslerinin de eşlik ettiği topluluk tarafından TBMM'ye gönderildi.

Süleyman Cihan'ın eşini yitirdik

Özgür/Gelecek- 4 Şubat günü Süleyman Cihan'ın eşi Beser Cihan ailesinin ve değişik siyasi çevrelerden yaklaşık 700 kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi. Şişli Camii'nde kılınan öğle namazından sonra, Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verilen Beser Cihan'ın cenaze töreninde tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Beser Cihan, 1981 yılında İstanbul'da işkencece katledilen TKP/ML Genel Sekreteri Süleyman Cihan'ın eşi idi. Süleyman Cihan egemen güçler için tehlike, dostları için insanın, kardeşinin sembolü olmuş kentimizin bir önderi. 12 Eylül faşizmi için yok edilmesi gereken bir tehlike idi. Bunun için yakın çevresi, öğretmen olan eşi Beser Cihan sürekli gözetime altında tutuldu. Bundan sonra alamayan egemen güçler, Beser Cihan'ı ve çocuklarını gözaltına aldılar. İşkencelere tabi tutular. Kızı Eylem Cihan'a yoğun işkence yapıldı. Faşizmin bu oyunu da bes para etmedi Beser Cihan, uzun süredir karaciğer rahatsızlığı nedeniyle İsviçre'nin Zürih kentinde tedavi görmekteydi. Süleyman Cihan'ın mezarının yanında toprağa verilen Beser Cihan, eşinin ölümünden sonra çocukları Eylem ve Cemil'i tek başına yetiştirmeye çalıştı. 1992 yılında Yeni Demokratik Kadın Demneği ile ilişki kuran Cihan'ın, rahatsızlığı onun bu faaliyeti geliştirmesini engellemişti.

Türkiye'de uzun süre gördüğü tedavilerden oamlu sonuç alamayınca 8 ay önce İsviçre'ye gitmişti. Siroz teşhisi konulan beser, ancak 2 Şubat günü aramızdan ayrıldı. Cenaze, töreninde, Süleyman Cihan da yapılan kısa bir konuşma ve saygı duruşuyla anıldı. Dostları ve ailesi Süleyman Cihan'ı kimileri karafilellerle bastımladılar.

Çaresizliğe çaresiz çözüm: İhbarcılık

Kayseri/Özgür Gelecek- TC'nin yaşadığı ekonomik ve siyasi bunalım kendini döviz borsalarında, faizlerin yükselmesinde, enflasyonda ortaya koyarken, diğer yandan asker içerisinde gün be gün huzursuzluklar, intihar ve firarlar artıyor. Tabii bu arada çözümlerden de geri kalmıyor. Her zaman yaptıkları gibi seçim meydanlarında içi boş ismi hoş vaatlerde halk oyuna getiriliyor.

Zaman ilerledikçe Türkiye'deki gerçekliği daha net gören halk artık evlatlarını sürdürülen kirlî savaşa alet etmek istememektedir. Bunu gören egemenler yeni askerlik yasasıyla baskı ve zorla halk çocuklarını askere götürme, kaçakları da hapis cezasıyla cezalandırma ve onurlandırmayı asker kaçığı olan kişileri yanında çalıştıran patronları da ayta hapis cezasına çarptırma gibi; insan hak ve özgürlüklerine uymayan çarpık, özünde halka düşmanlığına ortaya koyan bir yasa çıkarıyor.

Bu yasanın içeriğini içeren Askerlik Şube Başkanlığı imzalı, DUYURU başlıklı bir metin Kayseri'nin çeşitli yerlerine genelde halkın görebileceği yerlere asıl-

mıştır. İçerik olarak insanları ihbarcılığa yönlendiren ve bu görevi çoğunlukla maharlara yükleyip diğer yandan da doğru bilgi vermeyenleri tehdit etmektedir.

Asılan metinde ilk cümle şöyle: "Her Türk vatandaşının asli görevlerinden birisidir." Sonra devam ediliyor. "Havasını soludakları ekmeğini yedikleri, üstünde huzurlu bir yaşam sürdürdükleri bu vatan toprağına olan borçlarını ödemeleri askerlik görevini zamanında yapmalarıdır." Anlaşıldığı gibi; Halkın çok huzurlu olduğu ve ttm ekmeğini vatanın karşıladığı belirtiliyor. Çok komik. Bununla da kalmıyorlar. Gün be gün zehirledikleri "havaya da" sahip çıkıyorlar.

Yeni çıkarılan askerlik yasasının içeriğini hapis cezası dolandırmıştır. Duyuru şu açıklamalarla devam ediyor: "Askeri Ceza Kanunu'nun 63 maddesine göre asker kaçığı durumunda yükümlüler 3 aydan 1 yıla, yoklama kaçığı yanında çalıştıran patronlarında aynı kanunun 75. maddesine göre 3 aydan 1 yıla, tekrârında 1 yıldan 3 yıla, olağanüstü hallerde 6 aydan 2 yıla, tekrârında 7 yıla

kadar cezalandırılacakları ve bu cezanın tecil edilmeyeceği bilinmelidir." İşte halkın ne kadar huzurlu olduğu yasanın çıkış mantığından ibarettir.

Bunu okuyan insanların o zehirli havasını soludukları vatanın şu anda yine zehirli ekmeğini yiyecekleri ve böylece çok huzurlu ve mutlu (şu anda olduğu gibi) (!) olacaklarını düşünecekleri inanılmaktadır.

Bu çarpık yasayı seçim meydanlarında ortaya atılan halka yutturdukları vaatlerle sıkıyönetmeye çalışıyorlarsa da bu sökmeyecektir.

Bu yasayla birlikte işverenlerin yoklama kaçağı olanları çalıştırmamaları sonucu, var olan işsizliğin artması, sigortasız işçi çalıştırmanın artması, patronların kalite-i uzman eleman bulamamaları vb. yaşanması kaçınılmazdır. Bu tıkanıklığa, olumsuzlukların hepsi sönürü düzeninin yavaş yavaş tehlikeye girme, sönürücülerin sönürlerini daha iyi yapamamaları, bununla birlikte siyasi ve kültürel yapının çökmesinin bir sonucudur.

Yanlış eylemler, halkı koruculuğa itiyor

Elbistan/Özgür Gelecek- Maraş'ın Elbistan ilçesine bağlı İncecik köyünde kahve tarandı. 3 Ocak günü, akşam saat 19.30 sıralarında kahveye anfas 2 elbombasından biri patladıktan sonra, kahve otomatik silahlarla tarandı. Bekir Semmen isimli köylü ölüirken, Müslüm Çiği, Yusuf Demir, Menaf Bakırcı, Mehmet Özcan, Hasan Aslantürk, Ebubekir Güzel, Abdullah Firtına ve Mehmet Avaz yaralandı. Yaralıları Elbistan Devlet Hastanesi'ne kaldırdılar. Eylemi, ARGK gerillalarının yaptığı ileri sürüldü.

Bölgede son 1 yıldır, ARGK gerillalarının yanlış eylemleri sonucu korucu olmak isteyenlerin sayısında önemli artış oldu. ARGK'nin, eylemlerini Alevi köylerine yakın bölgelerde yapmaları, devlete Sünni köylerde koruculuğu geliştirmek için yarar sağladı.

Daha önce de Oz Elbistanlılar otobüs firmasının bir otobüsü Gaziantep seferini yaparken, Elbis-

tan'a bağlı Sevdilli köyü yakınlarında taranmış, 1 yolcu ölüken 6 yolcu yaralanmıştı.

ARGK eylemi yaparken otobüste veya kahvede halktan insanlar olduğunu hiç düşünmemektedir. Dolaylı da olsa halk arasında Alevi-Sünni ayrımını körüklemekte, halklar arasındaki kardeşlik duygularını zayıflatmaktadır.

GERİLLAYA ULAŞAMAYAN ASKER KÖYLÜYE SALDIRIYOR

Ote yandan, Elbistan'a bağlı İncecik kasabasına ARGK gerillalarının yapılan baskından sonra, askerlerin yöre halkına yaptığı baskılar artmaya başladı. Kendiliğinden teslim olan ARGK gerillası Ahmet Vural'ın verdiği isim üzerine Altınyaprak köyünü saran 3000 kadar asker, evleri basarak, Ahmet Teke isimli köylüyü alıp, Söğütli Çayı-Şerefli mevkiine götürerek suda boğmak istedikler.

Olay, boyalı basında, 27 Ocak günü şu şekilde yer aldı. "Elbistan'ın Söğütli Çayı-Şerefli mevkiinde sayı geçerken, yüzme bilmediğinden dolayı suda boğulurken askerler tarafından kurtarılan PKK'lı Ahmet Teke, Elbistan Devlet Hastanesi'ne yatırıldı.

Olay üzerine Ahmet Teke'nin babası şu açıklamayı yaptı: "Köyümüz Altınyaprak'a gelen 1.000 kadar asker, evimizi çevirerek oğlum Ahmet Teke'yi sordular. Oğlumda, Bursa'da çalışmadan yeni geldiğinden evdeydi. Ayrıca bize Ahmet Vural'ı tanıyıp tanımadığımızı sordular. Biz de tanıdığımızı, evimize bir defa geldiğini söyledik. Askerler de "Onlar da sizi tanıyor." diyerek oğlumun götürdükleri. Askerler oğlumun Söğütli Çayı Şerefli mevkiine götürerek, suda boğmak istemişler. Oğlum şu anda Elbistan Devlet Hastanesi'nde yatmaktadır. Hayatından endişe etmekteyiz."

Devlet saldırıları, İzmir'de kınandı

İzmir /Özgür Gelecek- T. Kürdistan'ında devlet eliyle gerçekleştirilen ve Hizbullah'a yüklenen cinayetlere bir yenisi daha eklendi.

Dr. Şehmuz Akın'ın öldürülmesine ilişkin İzmir'de doktorlar ve çeşitli meslek örgütlerinden tepkiler artarak devam etmektedir.

En son İHD İzmir Şube Başkanı Dr. Yeşim İşlagen ve Tüm Sağlık-Sen İzmir Şube Başkanı Dr. Ali Gül yaptıkları açıklamada "Bu olayda yerel kaynaklardan alınan bilgiye göre Şehmuz Akın, Hizbullah tarafından öldürülmüştür. Ancak bir bu cinayetlerin Kontrgerilla tarafından işlendiğini düşünüyoruz. O bölgede çalışan doktorlardan meslek onuruna yakışmayacak biçimde işlenen suçta cezak olmaları isteniyor. Mesleki anlamda bu mümkün değildir. Bizler bütün bu faili meçhul cinayetleri kınıyoruz." diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Ayrıca İzmir Tabip Odası yetkilileri; Başbakanlığa, İçişleri Bakanlığınca ve Sağlık Bakanlığınca

dilekçe göndererek Kürdistan'da faili meçhul cinayetlere kurban giden doktorların katillerinin bulunmasına ilişkin girişimleri kendilerine aktararak hekim camiasını aydınlatmasını istedi.

SOSYALİST BASINA YÖNELİK SALDIRILAR TEPKİYLE KARŞILANDI

Devlet, genişletmek istediği anti-terör yasasının nüvelerini sosyalist basına yönelik saldırıları gerçekleştirerek sergilemektedir.

Son günlerde Özgür Gelecek Ankara bürosunun basılıp mühürlenerek muhabirinin tutuklanması, Tokat bürosunun basılması, Medya Güncesi Adana ve Diyarbakır bürolarının da basılarak Adana bürosunun arşivine el konulması, Barikat dergisinin Adana bürosunun basılması, Azadi gazetesinin Diyarbakır bürosunun basılması, Devrim dergisinin İstanbul bürosunun basılması ve Zonguldak temsilcisinin gözaltına alınması,

Özgür Halk dergisinin yazışmaları müdürün hakkında gıyabi tutuklama kararının çıkması, Özgür Gündem gazetesinin 35 çalışanın tutuklanması, Gerçek dergisinin Adana Bürosu'nun basılması bu saldırıların kanıtıdır.

Halkın özgür iradesiyle yaşam bulan ve herşeyiyle halkın olan sosyalist basına karşı gerçekleştirilen bu saldırıları ve baskıları İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği bir basın açıklaması yaparak kınadı. "Yüzlerce basın emekçisinin tutuklanması, gözaltı işkence, trilyonlarca lira para cezası, binlerce yıl ağır hapis cezası, toplama el koyma ve son icadı basın hürörlüğünün mühürlenmesiyle devlet sosyalist basına karşı bir terör estirmektedir." diyerek sosyalist basına yönelik bu saldırılara karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağırdı.

Ayrıca Sosyalist Basın Güçbirliği Özgür Gelecek Ankara bürosunun mühürlenmesini devletin basın alanına saldırılarının "son icadı" olarak değerlendirdi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Yalçın Küçük nereye?

Kendileri Quo Vadis? demeyi tercih ederlerdi ama ben Türkçe söylemeyi uygun buluyorum: Yalçın Küçük nereye?

Esas olarak 12 Eylül Askeri Faşist Cunta döneminde kamuoyunda genelleşmeye başlanan Y.K. değişik davranış tarzı ve düşünceleriyle kendisinden sıkça söz edilen birisi oldu.

İktidara geldikleri günün sabahında ezanı susturacakları şeklinde düşünceyi ve bulunmaz yücelikte (!) düşüncesini açıklayarak, sosyalistleri halk nezdinde kötü konuma düşüren Y.K. boyundan ekşik etmediği karınmı kaşkolü ve gömmevari konuşma tarzıyla da hep dikkatleri üzerine çekti. Özellikle halk aydınlarını dikkatleri üzerine çektiği dönemlere ötek gelen aykırı ve uç çığlıklarla gündeme giren ve dikkatleri kendi üzerine çeken Y.K'nın siyasi tarihi TIP-İKP çevresinde başlayıp sürse de, bugün "Kardeşim Apo" söylemini kullanarak önlendi.

80'li yılların sonlarına doğru THKP-C çevrelerinde "teorik cenderliğe" soyundu, amacına ulaşamadı. Kendisinden o popülarite eştirgendi. Popülarite'nin sahibi uyandı ve bunu engelledi. Şimdi, "Türkiye devrimine çok güveniyorum. Çok ilginçtir, Abdallah Özalp'da çok güveniyorum" vb. konuşmaları ilgi çekmeye devam ediyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ne destek mi verdiğini yoksa onun etkinliği arkasına sığınarak önüne inen her kasmak istediği hayli tartışma getirecek olan Y.K.; TV izlememesiyle, izlediğinde ise TV'ye arkasını dönüp, eğilip bacaklarının arasından izlemesiyle ve kendi yazdığı yazıyı bir kez dahi okuyup kontrol etmemesiyle önlüdür. Zira "günde 48 saat" çalışmakta, gece bile uyumak amacıyla, konsantrasyonunu bozmak için seslilerle etüde uzaktan kumandayla zapping yapmaktadır. Bunları açıklamaktan ve yazmaktan da sesiz her zevk almaktadır.

Fakat bunca yoğun çalışma, yoğunlaşan ve sürekli üretilen olan YK nedense Türkiye'yi terkediş Paris'e yerleşme nedenlerini açıklarken oldukça zorlanmıştır.

Demirel'in Cumhurbaşkanı olduğu yerde bulunmama gerekçesini söylediysse de, birilerinin, o kararını açıkladığında Demirel'in henüz Cumhurbaşkanı olmadığını hatırlatması gelmezdi. Yine de YK bunda ısrar etti. Buna, Çiller'in başbakan olması ve Manukyan'ın kadın vücudunu satarak vergi rekortmeni olması gerekçelerini de ekledi.

Kişisel tercih ve gerekçe olarak bunlar ortaya sürülebilir. Yaşayacağı ülke tercih edilebilir. Demirel ve Çiller'in daha kararından önce o görevlerde bulunmadığı, Manukyan'ın ise yıllardır zaten bu konumda olduğu gerekçe se seçilebilir, önemsizdirler, ancak, YK'nın giderken yaptığı, saygısızlık affedilemez. Mücadele gereği götüyor ve böylece daha fazla yükseltiyor havalarıyla ve de usulük çağrı yaparak herkese bunu öneremez.

Ülkede kavga kışkırtmaktadır TC gerilla saldırılarıyla bunalım durumundadır. Mürali bozulmakta, ordu içinde de baskıyı arttırmaktadır. Özel ordu kurmaları, askerlik sırasını uzatmaları bu durumun göstergelerinden bazılarıdır. İşte, çaresizliğim kör cezalet de faşizmi güdüklemekte, daha fazla saldırıları gerektirecektir. "Topyakün saldırı" ya da "açık şiddetli savaş" adı altında baskıların saldırıları güçsüzlemek ve puskürtmek için gerilla basından öğrencisine; sendikçisine; işçi-memur, emsalfına; DEK üyelerine; devrimci-demokrat basın çalışanlarına, aydınlarına kadar herkes üzerine düşeni yaparak girdi bir kez daha direnişçi yürüyüşüdür. Ve herkes güdü oranında buna hazırlanmaktadır.

Bu koşulların hazırlık sürecinde yollandı Paris'e dönen YK, ülkede Demirel, Çiller ve Manukyan'ın durumlarını gerekçe edilebilen neden mücadeleyi sürdüren ve yükseltenleri gerekçe yaparak kalma kararına varmamıştır? PKK'nın ulusal TKP/ML'nin amiral temelde yükselttiği mücadele ve TC'nin saldırılarını güçsüzletme ve puskürtme çalışmalarının içinde olma tercihinin yapmamıştır? Zulüm varsa, direniş de vardır. Zulüm gerekçesiz, direniş de gerekçesiz, olmazlar da. Bu gerekçelerle ülkede kalma kararı diğerinden daha mı sağlamdır, anlamsızdır? Devrimciilerin mücadelede karşı yoğun mücadele yürütüp, herkesi ölüme, sınıf savaşına katılmaya çağırdığı, mücadeletin beşini kırıldığı ve insanların coşkuya isteyerek ülkeye geldiği koşullarda YK'nın pozisyonu kötürür.

Bütün ilatzen konuşmalarına karşın aşğılık kompleksine kapıldığı belli olan ve hep kendine "güçlü" olanın destekçisi olmaya çalışan YK'nın kurnazlığında gözden kaçmıyor. Merak ediyoruz, "Türkiye devrimine çok güveniyorum. Çok ilginçtir, Abdallah Özalp'da çok güveniyorum" diye Apo'yu kendi peşinden getirirken YK doğruyu tersyüz ediyor mu? diye. Çok bilinir, çok uzak görüşlü olduğunu yazan YK'nın, yazanan olayı daha önceden kendisinin zaten söylediğini okuduğunda, dinölerin bütün teknik bulguların zaten kuran'da yazdığı söylemlerini hatırlıyor.

Rusya'da sarhoş askerler darbe yapmaya kalktıklarında ki, sursudan, Yeltsin'in bunu kullanarak kendii yermi sağlamastr-dığını gördük kutlansa açıklaması yapmasından pek söz otmeyen YK, bugün sığındığı Kürt ulusalılığı koruganında Paris'ten ahkam kesmeye, kendi başına hiçbir şey'liğini görmeden dersler vermeye başlamıştır. Öyle saçmıştır ki, (aslında bu sözler YK için olağanın ifadesidir) kendisini savaş kurmayı anlamakta ve garf içinde, devrimci bir savaşa başlaması gereken eylem biçimlerini savunmaktadır. Eksiksiz savaşın gücün ekonomik kaynaklarına karşı eylem savunulur ancak "her türlü eylem" (27 Ocak '94 Gündem) savunulmaz. Halktan insanlara zarar veren eylemler, ki, son zamanlarda yoğunlaşarak metropol alanlarında da yapıyor, bilinmelidir ki halkların kardeşliğine sığınan birer kurgun işlevini de görmektedir. Faşist TC'nin seçti zulmünl gerekçe göstererek bunu savunmak anlamsızdır. YK'ya "kör" de demiyoruz ama yeniden Fransa'ya yerleşme olayına dönersek;

Fransa sömürgeci ve dünya halklarının düşmanı emperyalist bir devlettir. Bu sömürgeci siyaseti yitirden bir devlet başkanı ve başbakan Fransa'da da var. TC'ninkilerden biraz fazla "zeki" olmaları çok mu önemli. Yine Paris'te faşistler. Eğer YK'nın söylemediği başka nedenleri yok ve gerekçeleri bunlarca, söylemek zorundayım ki, arada tek fark kalıyor, o da; Türkiye'de Manukyanın vergi rekortmeni olması, Fransa'daki meslektaşının ise vergi rekortmeni olmamasıdır!

Oyleyse, bu fark için de değer mi diye sormak gerekiyor, soruyorum!

Belediye-İş 2 no'lu Şube kongresini yaptı

İstanbul/Özgür Gelecek- 5 Şubat günü, Belediye-İş 2 No'lu Şube 5. Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı. Aksaray'da Orsaray Döğün Salonu'nda yapılan genel kurul oldukça hareketliydi. 160 delegenin katıldığı genel kurulda Hasan Gülüm ve muhalefet İsmail Çavuşlu başkanlığında iki liste yönetime aday oldu. Listelerde yer alan delegeler sendikacı anlayışlarını açıkladılar. Delegelerden Ali Dürü, işçinin yanında yer almayan, işçinin sorununa sınırsız nitelikte bakılmaması anlayışlarını sendikacı mücadelede yer alması gerektiğini savındı. Hasan Gülüm'ün listesinden yönetime aday olan Hulusi Bilge, sen-ben kavgası yapmayan, işçiyi bölmeyen, sınıf ikelerinden taviz vermemen bir yönetime oluşturmak istediklerini açıkladı. Muhalefet grubun Hasan Gülüm'ün hazırladığı liste için "akraba listesi oluşturmuş" suçlamasına, Gülüm'ün verdiği, "Evet bu bir akraba listesidir, çünkü bütün işçiler benim akrabamdır" yanıtı alkışlarla karşılandı. Çeşitli delegelerin konuştuğu genel kurulda seçimi Hasan Gülüm'ün grubu kazandı. Yönetime Sedar Yıldız, Hulusi Bilge, Ali Akdoğan, Ali Gül, Baki Fırat ve Cafer Yılmaz seçildi.

Tüm Maliye-Sen Kayseri Şubesi'nin 2. kuruluş yıldönümü

Kayseri/Özgür Gelecek- Tüm Maliye-Sen Kayseri Şubesi'nin 2. Kuruluş Yıldönümü, 6 Şubat'ta Kayseri Belediye Döğün Salonu'nda kutlandı. 400'e yakın kişinin katıldığı geceye Eğit-Sen, Sağlık-Sen ve Tüm Bel-Sen de katıldılar.

Tüm Maliye-Sen Kayseri Şube Başkanı Zakir Altun yaptığı konuşmada; grevli toplu iş sözleşmeli haklarını muhakkak alacaklarını söyleyerek şunları belirtti: "Sendikamız Tüm Maliye-Sen özelde maliye çalışanlarının haklı mücadelesinde; genelde tüm kamu çalışanlarının grevli toplu iş sözleşmeli sendikacı mücadelesinin ön saflarında yerini alarak mücadele hattının doğruluğunu kanıtlanmıştır." Sendikamızın çalışmalarına ve demokratik işçi örgütleriyle olan dayanışmaya da değinen Altun, bugüne kadar öz güçlerine dayandıklarını, ırk, dil, din ve düşünce ayrımı yapmadıklarını dile getirdi.

Kalıcı kazanımların ancak kitlelerin örgütlü gücüyle alınabileceğini vurgulayan Zakir Altun, bugüne kadar yaptıkları çalışmaların şöyle dile getirdi: "İki yıllık geçmişimize bakıldığında; siyah giyinme, kokart takma, basın açıklamaları, Ankara yürüyüşü gibi eylemler, 1993'te birlikte paneller, mitingler, 21 Mayıs Maliye Bakan'ın Toplu Sözleşmeye çağırma eylemleri, 15 Temmuz'da, 26 Temmuz'da, 13 Ocak'ta iş bırakma eylemlerine dönüşmüş, üye olsun olmasın tüm maliye çalışanlarının kitlesel desteğini sağlanmıştır." Konuşmadan sonra müzik dinletileriyle eğlenen Maliye-Sen'çiler, güzel bir kaynaşma sergilerken, coşku içinde dağıldılar.

DISK VE TÜRK-İŞ'E İŞÇİLER GÜVENMİYOR Düzen yanlısı sendikalar sallantıda

Ankara/Özgür Gelecek-Ankara Demokrasi Platformu'nun düzenlediği, özelleştirmeye, sendikasılaşmaya karşı mücadele mitingi, 29 Ocak tarihinde Ankara-Kasalar'da yapıldı.

Türk-İş, DISK, KÇSP ve TMMOB'a bağlı 60 kadar sendika, meslek odası ve DKO'nun katıldığı miting, 10-12 bin kişiyle gerçekleştirildi.

Etilik garajlarda toplanan kitle, oluşturulan kortejle, Kasalar mevkiine kadar parkantlar ve sloganlarla yürüyüşe başladı.

Coşkunun oldukça düşük olduğu mitinge, işçi sendikalarından Harb-İş, memur sendikalarından ise Eğit-Sen'in en fazla kitleyle katıldığı gözlemlendi.

Sakarya Meydanı'nda memurların toplanması karşısında yoğun tepki alan polislin fazla bir baskı hissettirmedeği mitingde, polislin arka sokaklara ve miting alanına yakın yerlere mevzilediği gözlemlendi.

Kitlelerin tasadığı pankartlar ve sloganlar, iktidarı uygulamalarına yönelik ve çok çeşitlilik arz ediyordu.

Mitingde, "anti-terör" yasası, faali meçhul cinayetler, özelleştirme, sendikasılaşma, kirli savaş, sosyalist basın üzerindeki baskılar ve Sivas katliamı pankartlar ve sloganlar ile protesto edildi.

Bu arada stilan için sloganlara da rastlanıyordu.

Memurların Sakarya Meydanı'nda toplanması sırasında, elinde megafonla memurlara meydan okuyan ve kendisi de bizzat memur döven Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar sloganların hedefi oldu. "Ankara'nın Kovboyu, Çık da Görek Boyumu!" ve "Memur Burada Delikanlı Nerede?" sloganları ile Taşanlar'ı arayan memurlar polise kafı tutular.

"Tek Yol Devrim" sloganlarının atıldığı mitinge beyaz önlükleri ile katılan Florence Nightingale direnişçilerinin attığı "Yaşamın Nightingale Direnişiniz!" sloganı, kitlelerin de "Nightingale İşçileri Yalnız Değildir!" sloganı ile cevap



Ankara-Kasalar'da yapılan miting öncesi DISK ve Türk-İş ağaları "Miting iptal edildi." yalanını söylediler.

baldu. Mitingde bir konuşma yapan Harb-İş Ankara Şubesi 2. Başkanı ve Ankara Demokrasi Platformu sözcüsü İbrahim Yalçın, devletin çalışanlara yönelik uygulamalarına değindikten sonra, "Yeni dünya düzeni dediği düzen çok çabuk iflas etmiştir. Dünya halkları bu düzene karşı çıkıyorlar, biz de çıkacağız!" dedi.

Yazdığı "Yarın çok geç olacaktır" yazısı nedeniyle aldığı 20 ay hapis cezası Yargıtay'da onaylanan, Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan'a mitingde söz hakkı verildi.

Mitingin ilk dakikalarından itibaren yoğun olarak miting alanını terk edenler oldu. Çiseleyen yağmurun etkisiyle tek tek dağılmanın ötesinde toplu olarak, pankartlarını toplayarak gruplar halinde terk ediyorlar gözleniyordu. Terip komitesinin mikrofondan yaptığı çağrılara rağmen ayrılmalar devam edince, 10 binin üzerinde bir sayıyla başlayan miting 3-4 bin kişiyle bitti. Mitingin hemen başında mitingden çekilen Orkan-Sen Ankara Şubesi bu çekilmesine,

kendi bilgileri dahilinde olmayan siyasi partiler (İP-SBP) ve sosyalist basının katılımını gösterdiler. Bir kamu sendikası olan Orkan-Sen, işçilerin az sayıda gelmelerini de bir çekilme nedeni olarak gösterdi.

Devrimci grupların ve siyasi dergi okurlarının mitingde katılmamasından rahatsız olan bazı sendikacılar çareyi mitingde terk etmekte buldular. Bu tür gruplara karşı mücadele edilmesini gerektirdiğini söyleyen bir kaç sendikacı, bir dahaki miting öncesi bu grupların uyarılması, gerekirse miting alanına alınmaması gibi bir takım karşı devrimci olan pratikleri değerlendireceklerini(!) söylediler.

Bu konuda görüşünü bildiren Eğit-Sen Ankara Yönetim Kurulu Üyesi Şenar Güner "Siyasi anlayışların,orada kendilerini ifade etmeden yanlış değildir. Eğer miting alanı bir arenaysa ve biz orayı gerekli nitelikte dolduramayorsak, birileri dolduracaktır." dedi.

**KONFEDERASYONLAR
YALAN SÖYLEDİ**

100 MİLYONLUK MAKİNE İŞÇİLERİN ELİNDE Metok işçileri grevde

Kayseri/Özgür Gelecek- Kayseri ilinin Sarıoğlan ilçesindeki bir baraj yapımında çalışan işçilerin, aylardan beridir ödenmeyen aylıklarına alabilmek için bağlantıları grev ikinci ayını dolduruyor.

1991'de barajın ihalesini alan Metok şirketi, şantiyeyi kurduğu dönemden beri işçi aylıklarını üç-dört ay geciktiriyor. İşçiler aylıklarına ancak direniş geçtikten sonra alabiliyorlar ve bu adeta bir gelenek haline gelmiş.

Şirketin "temirat" diyerek kestiği birer aylıklarının yanı sıra kimi işçilerin dört, kimilerinin beş veya altı aydır aylıkları verilmediği için 150 işçi iki aydır grevde.

Grevci işçiler, şirketin makinelerine de el koymuş durumdadır. İşçiler, alacaklarını tahsil etmeden grevi sona erdirmeyeceklerini ve ellerinde bulunan şirkete ait 100 milyon TL değerindeki iş makinelerini de alacakları verilmeden kimsenin götürmeyeceğini belirttiler. Hatta, iş makinelerini alarak, şirketin başka bir şantiyesine götürmek üzere gelen bir TIR'da bağlayan işçiler, patrona karşı iyi bir kararlılık örneği sergilediler.

Her bir işçinin ortalama 10-15 milyon TL alacağı varken, şantiye yakınındaki Çiftlik kasabesindeki esnaf, işçilere verdikleri veresi-

yelerin karşılığını alamadıklarından iflasın eşğine gelmiş durumdadır. Fırın 70 milyon, bir bakkalın 120 milyon TL'lik alacağı birikmiş. Birçok esnaf ise, artık veresiye satış yapmama kararı almışlar.

120 milyon TL'lik alacağı olan bakkalla görüşüştüğümüzde, tüm mallarının bitip tükendiğini söyleyerek, işçilerin yanında her türlü eyleme hazır olduğunu belirtti. Ayrıca, bu sorunun işçilerin sorunu olmamakla kalmayıp tüm bölge halkının sorunu haline geldiğini ifade etti.

Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz şantiyede kalan tek yetkili, sorduğumuz soruları yanıtlamaya "yetkili olmadığımı" belirterek sustu. İsrarımız üzerine, muhabirimize "Siz sorgu hakimisi misiniz?" dedi.

Uzak yerlerde oturan işçilere sadece gidis-gelis ücretini karşılayacak kadar para vererek, işçileri hep oyalamışlardı. İşçiler ise, artık böylesi "para gelecek" vb sözler duymak istemediklerini belirtiyorlardı. Kendilerine verilecek kısmi bir parayı da kabul etmediler. Haklı olarak tüm alacaklarını alana kadar direnecekler.

Mersin liman işçilerinden yürüyüş ve telgraflı protesto

Adana/Özgür Gelecek- Mersin liman işçileri 31 Ocak günü özelleştirme ve taşeronlaşmaya politikalarının protesto etmek amacıyla, işyerlerinden postaneye kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Postaneden de Ulaştırma Bakanlığı'na protesto telgrafı çektiler.

Mersin Limanı'nda çalışan Liman-İş sendikasına bağlı yaklaşık 1500 işçi, öğle saatlerinde işyerlerinden büyük postaneye kadar yürüdüler.

Yürüyüş esnasında polislin "sıkı güvenlik önlemi" aldığı gözlemleniyordu. Postaneye kadar yürüyen işçiler, yürüyüş esnasında sık sık "Hükümet İstifa!", "İşçi-Memur Elele Genel Greve!", "Yaşamın Halkların Kardeşliği!" şeklinde sloganlar attılar. Postane önünde toplanan 1500 işçiyi hitaben bir konuşma yapan Liman-İş Mersin Şube Başkanı Fevzi Aslan, yanlış ekonomik ve sosyal politikaların bedellerinin başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanlara ödetildiğini vurgulayarak, özelleştirmeye ne pahasına olursa olsun karşı çıkacaklarını, bunun demokrasinin yerleşmesi açısından bir zorunluluk olduğunu söyledi. Fevzi Aslan, "Siyasi iktidarı çirkin oyunlarına

Bu kadar örgütlü katıldığı mitingde katılımın yeterli düzeyde olmamasının bir nedeninin de konfederasyonlar olduğu öğrenildi.

Miting öncesinde DISK ve Türk-İş'i telefonla arayan diğer illerdeki sendika şubelerin, konfederasyonlar tarafından mitingden iptal edildiği yalanının söylendiğini öğrendik.

Diğer illerde aynı yalanın söylendiği büyük bir ihtimal. Fakat Hatay, Iskenderun ve Karst'ın konfederasyonlarını arayıp, mitingde katılmak istediğini bildiren sendikalara, "Miting iptal edildi, boşana gelmeyin" denildiği kesin olarak biliniyor.

Bu noktada fazla söz gerek doğmadan, yorumu işçilere ve sendikalara bırakıyoruz.

İbrahim YALÇIN (Harb-İş Ankara 2. Başkanı ve ADP sözcüsü): Bu tür eylemleri beğenmeyen konfederasyonlarımız kendilerini Kaf Dağı'nda zann ediyorlar. Sendika merkezleri, kendi sınıflarına ters düşüyorlar, sendika merkezleri kendi sınıflarına ihanet ediyorlar.

Çetin Uygur (Ycraltı Maden-İş Genel Başkanı): Ankara Demokrasi Platformumuzun üst örgütü durumundaki, merkezi anlamdaki Demokrasi Platformu'na mitingde katılımı için çağrı yaptık, fakat son haftaya kadar cevap alamadık. Sonradan öğrendik ki, böyle bir eyleme katılmama ve desteklenme kararı almışlar.

DISK, Tabipler Birliği ve TMMOB böyle bir mitingde katılmayacaklarını bildirdiler.

İçinde yaşadığımız dönemde tüm san sendikalar sallanıyor. Kitleler bunlara güven duymuyor, sessiz sessiz kıpırdanmaya başlıyor.

Gerçekten sallanmakta olan, düzen yanlısı, Türk-İş, DISK, Bak-İş, TTB ve TMMOB bu eylemden rahatsız oldular.

Ankara Demokrasi Platformu, bağımsız çalışmasıyla, düzen ve devlete tavırlı olması nedeniyle bazı çevreleri rahatsız ediyor.

dur diyelim. Halkın vergileriyle kurulan KİT'leri üç beş çapulcuyla bırakmayalım. Bu insanların amaçları, halkımızı, işçi sınıfını, memuru ve köylüyü ezmedir. Zaten ezmişler ezemedikleri kadar. Daha fazla ezilmeye tahammülümüz kalmadı. Ülkemizde yapılan zulüm, işkence ve her türlü insanlık dışı uygulamalar daha fazla yapılmak isteniyor. Sokağınfaşları, zamlar ve işten atılmalar özelleştirmeyle daha da hızlandırılıyor. Doğudaki baskı ve şiddeti daha da arttırmak istiyorlar. İşçi ve memurun örgütlenmemesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Buna cop da dahil. Bu cennet gibi ülkemizi yanlış politikalarla, yanlış uygulamalarla yöneterek iki kardeş halkı birbirine düşürdüler. Yine faturasını bize ödettiler. Bu işyeri halkında ve halkın olmalıdır. Camımız pahasına da olsa özelleştirmeye müsaade etmeyeceğiz." dedi.

İşçiler daha sonra Ulaştırma Bakanlığı'na yazılmış, "Limanlarımızın her ne şekilde olursa olsun sermayeye peşkeş çekilmesine karşı, camımız pahasına direneceğiz." şeklindeki metni PTT'den telgraf olarak çektiler.

Ceytaş İplik Fabrikası'ndan atılan işçiler fabrikayı işgal etti

Adana/Özgür Gelecek- Adana/ Ceyhan'da kurulu olan Ceytaş İplik Fabrikası'nda patron üretimi durdurmasına karşılık, işçiler de fabrikayı işgal ettiler.

31 Ocak günü işlerine gelen işçiler, fabrikanın üretimine son verdiğini öğrenince işbaşı yapana kadar fabrika önünden ayrılmayacaklarını açıklayıp eylemlerine başladılar.

Ceytaş'ta toplam 600 işçi çalışıyor ve bunların büyük bir çoğunluğu DISK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası'na üye. Patron şirketin ekonomik krizinden dolayı üretimin zorunlu olarak durdurulduğunu belirtirken, sendika yetkilileri de kapatma girişiminin patronun fabrikayı taşeronlaştırmaya yönelik bir çalışması olduğunu belirtiyorlar.

Patronun tavımla protesto eden işçiler kriz gerekçesinin aydınlatılmasına, patronun asıl amacının işyerini sendikalı işçilerden arındırmak olduğunu belirterek 4 Şubat günü fabrikayı işgal ettiler. Fabrikanın bir takım araçlarının satılacağı haberi üzerine, fabrikaya girerek giriş ve çıkışları kontrol eden işçiler, fabrikanın sahibinin kendileri olduğunu ve tek bir aracın dahi dışarı çıkmasına izin vermeyeceklerini söylediler.

İşgallerini işbaşı yapana kadar sürdürebileceklerini belirten işçiler,



İşçiler "Ya iş başı yaparız, ya da buradan cesedimiz çıkar."

"Ya işbaşı yaparız ya da buradan cesedimiz çıkar!" diyorlar. Fabrika genel müdürü ile karşılıklı görüşmelerin sürdüğü ve konu hakkında hiçbir gelişmenin olmadığını belirten işçiler, görüşmelerden bir sonuç alınmaya kadar fabrikadan çıkmayacaklarını söylediler.

Ceyhan'ın candansarı olarak nitelenen ve 600 işçiyi barındıran Ceytaş'ın kapatılmasıyla ilgili olarak işçiler tepkilerini şöyle dile getiriyorlar: "Ekonomik kriz bahane edilerek işimizden alıyoruz. 6 ay öncesine kadar kâr eden bir kuruluş nasıl olur da şimdiki zarar eder? Biz

buna inanmıyoruz. Bizler tüm bu olayların gelişmesine seyirci kalan politikacıları diyoruz ki, seçimlerde bizden oy istemeye gelmesinler. Eğer oy için bize yardıma buluruyorsanız, yardım etmesinler. Oy kullanmayacağız. Seçimi boykot edeceğiz. 7 Şubat Pazartesi günü işten atılmamızı protesto etmek amacıyla çocuklarımızı okula göndermeyeceğiz, çünkü onlara ekmeğe giremiyoruz. Nereden para bulacağız, onların okul ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağız? Onlar çocuklarını Avrupalarda okuturken biz çocuklarımızı burada okutamıyoruz."

Burada çalışan işçilerin bir kısmının emeklilikleri geçmiş ve kadem tazminatları ödenmiyor. Fabrikada kullanılan makineler teknolojinin gerisinde kalmış makineler. İşveren de bu makineleri işçilerin kadem tazminatlarını kullanarak yenilemeye çalışıyor. Ceyhan'da bulunan esnafın ise, Ceytaş'ın Ceyhan ekonomisine ayda üç milyar katkıda bulunduğunu belirterek, fabrikanın kapanması üzerine ekonomik kriz içine düştüklerini belirtiyorlar.

İşçiler oluşturdukları komitelerle direnişi gece de sürdürebilmek için direniş çadırlarını fabrika önüne kurdular. İşçiler her sabah belediye ve sürücü kurslarından temin edilen servislerle fabrika önüne gelerek, akşama kadar eyleme katılıyorlar. Akşamları da nöbetleşe 50 işçi direniş çadırlarında kalıyorlar.

DISK'e bağlı Tekstil Sendikası Ceyhan Bölge Temsilcisi Nuri Toprak ve Tekstil Sendikası Ceyhan Bölge Temsilcisi Mahmut Polat, işçilerin Ceytaş'tan atılmasını sermayenin taşeronlaştırma ve işsizleştirme oyunlarının bir devamı olarak niteliyorlar. Patronun anlaşmaya yanaşmaması durumunda, ileriki süreçlerde çeşitli eylemlerle geliştireceklerini belirtiyorlar.

"Salonlara değil sokaklara"

Ankara/Özgür Gelecek- Yazdığı, "Yarın Çok Geç Olacaktır" yazısı nedeniyle 20 ay hapis cezasına çarptırılan Münir Ceylan için Ankara'da eylem yapmak isteyen işçiler, sendikacılar tarafından engellendi.

Günlerce önceden Petrol-İş Genel Merkezi'nden yapılan açıklamaya göre, 3 Ocak günü Türk-İş Genel Merkezi'nde yapılacak basın açıklamasının ardından Başbakanlık'a kadar kitlesel olarak yürüyüş yapılacaktır.

2 Ocak akşamına kadar, bütün hazırlıklar yürüyüş yapılacak şekilde yapıyordu. Petrol-İş ve Ankara "Emniyeti" arasında geçen konuşmalarda "Emniyet'in "ricası" basın açıklaması yapılması, fakat yürüyüş yapmaması yönündeydi.

Fakat, Petrol-İş, her şart altında yürüyüşlerini söylüyordu.

Çeşitli illerden gelen Petrol-İş üyesi ve yöneticileri, 3 Ocak günü

sabah 9'dan itibaren Türk-İş Genel Merkezi önünde toplanmaya başladılar. Herkes basın açıklaması ve yürüyüşe hazırlanıyordu. Basın açıklaması öncesi konuştuğumuz işçiler "Kafamızı kaldırmaya hazırız!" diyerek kararlılıklarını gösteriyor, yürümek için "kahraman" Ceylan'ın öne geçmesini bekliyorlardı.

Açıklamayı bekleyen gazeteciler arasında yürüyüş iptal edildi söylentisi yayılınca, orada bulunan Petrol-İş Eğitim ve Araştırma Müdürü İlyas Küstekli'ye yürüyüş konusunu sorduk. Yürüyüşün iptal edildiğini söyleyen Küstekli'ye nedenini soran muhabirimiz, "Emniyet izin vermiyor. Buradaki işçi arkadaşlar 3 gün gözaltına alınmış işlerinden olurlar. Bu riski göze almak gerekir mi, bunu düşündük" cevabını aldı. Daha sonra, yürüyüşün iptal edildiği kitleye duyurulmadan konuşmalara başladılar.

Basın açıklamasından sonra söz alan Münir Ceylan, "Bu ülkede yaşayan herkese, bu çirkinliklere karşı artık sessizliğin bozulması çağrısı yapıyorum. Artık bu ülkede düşüncenin mahkum edilmesine, yasaklanmasına seyirci kalmayacağız. Bir ülkede yazdığı kitaptan dolayı düşüncenin mahkum edilmesi gibi olaylar çok sık yaşanıyor, böyle bir yönetim anlayışının devam ettiği süreçte, ülkede demokrasi mümkün değildir, buna karşı sessiz kalmaya hakkımız yoktur. Herpimize düşen görev mücadeleyi yükseltmektir." dedi.

Konuşma sırasında "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Devlet Terörü", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz" sloganları sıkça atıldı. Daha sonra Deniz Baykal, Bayram Meral, Akın Birdal ve bazı sendikacılar birer konuşma yaptılar.

Türk-İş Genel Başkanı Bayram

Meral, konuşmasının bir yerinde, "İsterdik ki sizleri böyle ayakta bekletmeyelim, rahat salonlarda oturup, rahatça düşünüp konuşalım" deyince işçilerin içinden "oturmaya gelmedik, eyleme geçelim", "Salonlarda ne işimiz var, sokaklara çıkalım" sesleri yükseldi. İşçileri duymazdan gelen Meral konuşmasının devamında Kültür sorununa değinirken, "Bu ülkede etnik yaratıklar var" demesi yoğun tepkilere yol açtı.

Konuşmanın sonunda kürsüden "Protestomuzu yaptık, eylemimiz sona ermiştir" anonsu yapınca, işçiler protestolara başladılar.

İşçilerin bir çoğunun "Sattınız bizi, hani eylem?" diye bağırması da, buna alışkın olanların yüzlerinin kızarmasına yetmedi.

Uzun süre dinmeyen işçilerin öfkesi ve protestosuna rağmen, kitle dağıtılarak eylem iptal edildi.

Seyyar satıcılar sıkıntılı

Adana/Özgür Gelecek- Tarsus'ta yaklaşık olarak 2 bin seyyar satıcı var. Bunların çoğu Kültür kökenli ve yapabilecekleri başka bir işleri de yok. Zabıta ve trafik polisleriyle kışe kapmaca oynuyorlar. Yakalandıklarında mallarına, terazilerine ve arabalarına el konulmakta, hakaretlere uğrayıp tartaklanmaktadır. Seyyarlar, sürekli baskı ve eziyete maruz kaldıklarına, kendilerine plaka verilmesi konusunda belediyelerin olumlu bir yaklaşımının olmadığını belirtiyorlar. Bunca haksızlığa ve kötü muameleye rağmen biraraya gelip örgütlü bir mücadele verememenin sıkıntısını yaşadıklarını belirten seyyarlar, Mersin'de kurulan Sey-Der'i sevinçle karşıladıklarını, Tarsus'ta böyle bir çalışmanın yapılması halinde, tereddütsüz içinde yer alacaklarını söylüyorlar.

Deri patronlarından Refah Partisi'ne yardım

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla Aydınlı Köyü'nde kurulu bulunan Deri fabrikalarında başlayan eylemler sürüyor. Erşen Deri Fabrikası, Öztürk Deri Fabrikası, İnan Deri Fabrikası, Ayaz Deri Fabrikası ve Çağ Deri Fabrikası daha önce siyasi partiler tarafından ziyaret edilmişti. Son olarak 9 Şubat günü İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek ile İşçi Partisi Tuzla Belediye Başkanı adayları ziyaret etti. Yaklaşık 400 işçi bir araya geldi. Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Musa Servi işçilere hitaben kısa bir konuşma yaptı. Ardından İP Genel Başkanı Doğu Perinçek işçilere hitaben yaptığı konuşmasında, koalisyon hükümetini ve diğer partileri eleştirdi. Perinçek konuşmasında, "Çiller ABD'ye gidince Clinton'a kravat ve bunun yanında başka şeyler de hediye etti. Bunlar özelleştirme, işsizlik vs. idi." dedi.

İşçiler Servis'in ve Perinçek'in konuşmalarını sırasında, "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devleti", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz", "Birlik Mücadele Zafer" gibi sloganlar atıldılar.

İP Genel Başkanı'nın ve partililerin ziyaretini bir işçi gazetemize şu şekilde değerlendirdi: "Doğu Perinçek kendisini diğer partilerden ayırarak zeytinyağı gibi tıste çıkmaya çalıştı. Fakat bu bizi bağlanmaz. Biz biliyoruz ki bizim geleceğimizi ve sendikamızı belirleyen örgütümüzümüzdür." dedi.

Daha sonra eylemde olan işçilere, daha önce oluşturulan fondan 20 milyon lira dağıtıldı. Bu arada Tuzla Deri işverenleri de işçilere karşı boş durmuyorlar. Bir önceki seçim döneminde işbaşına gelen Refah Partili belediye başkanlarının icraatları işverenleri memnun

etmişti. Bundan yola çıkan deri işverenleri Refah Partisi'ne para yardımında bulunuyorlar. İşverenlerin Refah Partisi Tuzla İlçe Örgütü'ne 4,5 milyar lira para bağış yaptıkları işçilerden edindikleri bilgiler arasında.

İŞÇİLER EYLEMLERİNİ SÜRDÜRMEDE KARARLI

Daha önce direnişte olan Bab Deri Fabrikası işçilerinin eylemi başıyla sona erdi. Patron ile anlaşma yapan Bab Deri Fabrikası işçileri protokollü çıkış yaptılar. Protokolde 6 ay içerisinde fabrika açıldığı taktirde işçiler işe geri alınacak, işe alınmadıkları taktirde işveren işçi başına 20 milyon lira tazminat ödeyecek.

Tuzla'da eylemde olan işçiler yardım amacıyla "Deri işçileri eylemleri" yazılı kalemler, demokratik kitle örgütlerine dağıtılıyor.

İzmir Limanı'nda neler oluyor?

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Limanı'nda bazı hizmet sektörlerinin özel sektöre kiralanmasına başlanınca limanın yavaş yavaş özelleştirildiği düşüncesi kuvvetlendi. Ayrıca geçici işçilerin 430 taanesine vaad edilen kadrolu işçiliğin de gündemden kaldırılması sonucu, sorunlar biraz daha boyutlandı. 15 Eylül 1991 tarihinde Liman-İş eski yönetimi tarafından imzalanan toplu iş sözleşmesine ek protokol olarak eklenen 430 işçinin kadrolu işe alınma olayı, sendikaların başarısızlığından ve doğru politikalar üretmediğinden dolayı gerçekleşmemiştir. Bu ek protokolle sendikaların pasifliği nedeniyle işveren protokole kısmi ve koşullu sınırlamalar getirmişti. Getirilen bu sınırlamalara göre, kadroya geçecek geçici işçilerde aranan vasıflardan bazıları şunlardır: Toplu iş sözleşmesinden bir yıl önce bir yıl sonra çalışma zorunluluğu, parçalı hizmetleri toplamının üç yıl olması vb. Getirilen bu sınırlamalarla geçici işçilerin kadroya geçmesi bir hayal oldu.

Ayrıca 31 Ocak tarihinde İzmir Limanı'nın "Sermayeye peşkeş çekilmesine karşı" toplu telgraf eylemi gerçekleşti. Geçekteşen bu eyleme halktan ve diğer sendikalarından işçilerine destek vermek amacıyla katılım olduğu gözlemlendi.

İzmir Limanı'ndaki sorunlar çözülmesi ancak sendikaların doğru politikalar ve eylemlilikler gerçekleştirerek çalışanları örgütlü bir çatı altında toplamasıyla mümkün olacaktır.

İşçiler zehirleniyor

Elbistan/Özgür Gelecek- Afşin-Elbistan Termik Santrali, yakıtı düşük kaloriteli linyit kömüründen dolayı küküroksit kütlerini havaya bırakıyor. Elbistan'da, küküroksit kütleri, halkın üzerine yağmur gibi yağmaya başladı. Yörede enfeksiyona bağlı hastalıklar ve akciğer rahatsızlıkları yoğunlaşarak artıyor. Bunun en son örneği ise, hemen termik santralin yanında kurulu bulunan, Afşin-Elbistan Linyitleri (AEL) Linyit İşletmesi'nin 2 bin 440 işçisinin 310'unda akciğer rahatsızlıkları görülmesi.

Patronun temsilcisi ve müessesesi müdürü Alaattin Kuvaf ve Maden-İş Sendikası Şube Başkanı Turan Şakalar, gerçekleri işçilerden gizlemeye çalışıyorlar. Buna gerekçe olarak da, "Panik olur, "üretim düşer" gibi saçmalıkları gösteriyorlar. Bu patron usakları, "üretimin düşmemesi ve panik olmaması" için, durumu tehlikeli olan işçileri tek tek çağırarak muayeneye gönderiyorlar. Bu tip akciğer rahatsızlıkları, uzun vadede can alıyor. Bunun en son örneği de, Aralık ayı içerisinde kaybettığımız, DDSB'li işçilerden Abdurrahman Meral, akciğer kanserine yakalanmış, İstanbul Cerrahpaşa Hastanesi'nde tedavi gömüştü, ancak kurtulamayarak vefat etmişti. Bu konuyla ilgili olarak, Elbistan Linyit İşletmesi'nden DDSB'li işçiler yazılı bir açıklamaya yaptılar. Açıklamada "Yeni Abdurrahman Meralin hastalanmaması, ölmemeleri için mücadelemizi yükseltmeliyiz. Egemen sınıflara sesleniyoruz; Sağlığımızla oynamayın. Sizin kâr uğruna yöre halkına köle görmeye hakkınız yoktur. İhlal ettiğiniz bizim yaşama hakkımızdır. Denizdeki bir balınaya bile bizden daha çok ilgi gösteren sizler kâr uğruna kanımızı içiyorsunuz." diyalıyor.

Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Kom

Ağır kış mevsimi ve doğa koşullarına rağmen, faşist TC güçlerine karşı özellikle Dersim bölgesinde yoğunlaşan gerilla eylemleri artık gelinen aşamada gerilla savaşım mevsimlik savaş olmaktan çıkaran bu atılım ve TC'nin topyekün savaş politikası, baharda görüleceği yok etme operasyonları, koşulları yerlerinden göç ettirme ve Dersim'de de oluşturulmak istenen korucu sistemi, askerlik süresinin uzatılması gibi komuları, TKP/ML TIKKO Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komiseri, ile yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

Özgür Gelecek- Hakim sınıfların topyekün savaş çıkartkanlığı var. Ve bu yönde hatırı sayılır derecede girişimleri de oldu. Sizin böyle bir şeye yönelmelerinin nedeni ne olabilir. Ve sizin buna karşı ne gibi hazırlığınız var?

Komiser- Sonbahar aylarına gelmeden, Merkez Komitesi Askeri Komisyonu'muz, bir genelge yayımlayarak yaklaşmakta olan sonbahar ve kış aylarında düşmanı yoğun bir saldırıya geçmeye hazırladığımız ağustos ayında görmüş, gerek parti örgütlerimizin gerekse ordumuzun, değişen bu savaş durumuna uygun hazırlıklara girişmesini istemişti. Bundan dolayı Türk hakim sınıfların topyekün savaşına hazırlıklıydık.

Ülkemizde yıllardan bu yana sürdürülen gerilla mücadeleleri, (ulusal ve sosyal) zaten yarı-sömürge yarı-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan ülke ekonomisini, iyice darboğaza soktu.

TC'nin bütün çabasına rağmen, yükselişleri engellenemeyen bu gerilla savaşlarına karşın, beyaz ordunun savaş güçlerinin vardığı yitlik boyutuna kendileri daha trilyonlarla ölçmektedirler. Böyle olunca kitlelerin onlara fon vasıtasıyla alınan ödenekler nedeniyle ülkedeki yaşam düzeyi giderek daha altlara varmaktadır.

Yaşam düzeyinin ekonomik olarak bu denli çökümlüye uğradığı bir ülkede ezilenlerin hakim sınıflara karşı olan tepkisi ve düzene karşı gelişen hoşnutsuzluğu giderek artacaktır.

Türk hakim sınıflarının bugüne kadar yürüttükleri politika, "ülkenin ekonomik düzeyinin düşmesinin tek nedeni terörizm" dir şeklinde olmuştur. Önceleri geri kitleler üzerinde etkili ve inandırıcı olan bu politika şimdi kendi başlarına iş çözmeye başladı.

Çünkü bu politikanın işlendiği süreç boyunca yine bura destek olma amacıyla "Devletin güçlüğü, büyüklüğü, ve bölünmez bütünlüğü" üzerine de oldukça şatafath sloganlarla "bu sorunun da çözümleneceği, kökünün kazanacağı" demagogileri bolca yapıldı.

Hakkı bir temelde halktan aldıkları güçle bütüncü demagogileri yerli yer eden partimizin önderliğindeki sınıfsal kurtuluş mücadelesi ve PKK önderliğindeki Kültür Uluşal Kurtuluş Mücadelesi, hakim sınıfların bu politikalarını boşa çıkartırken, halk nezdinde devlete karşı olan güvensizliğin de artmasına neden olmaktadır.

Onlarca yıldır, "bitiröik, kuruttuk" söyleyiyle avutulmak istenen kitleler, bunun tam tersine güçlenen devrimci eyleme doğru yollarını çevirmeye ve bu eylemin varoluş nedenlerini araştırmaya başladılar.

Hakim sınıflar ise, bu politikalarının boşa çıkmasıyla birlikte kendi kazandıkları kuyuya kendileri düşüncü işte kızılca kıyamette, o zaman koptu.

Çünkü yükselen bu devrimci eylemin önüne geçememek demek kendi sonları demektir. Yılların verdiği tecrübeyle, Türk hakim sınıfları da bunu pekala görebiliyorlardı.

Diğer bir yandan kitleler ekonomik nedenlerle de olsa düzene bu yönüyle tanınmaya başladı. Faşist düzene karşı gelişen hoşnutsuzluk, ezenle-ezilen arasındaki gelişmenin derinleşmesini birlikte getirirken, bu hoşnutsuzluğun eyleme dönüşmesiyle (veya varolan eyleme daha fazla güç vermesiyle) birlikte ezenlerin yani hakim sınıfların kendi aralarında ki gelişmenin derinleşmesi de giderek artmaktadır.

Öyleyse bu soruna kendilerince köklü bir çözüm bulmak zorundaydılar.

— Sizde Çiller'in dış gezileri bununla ilintili midir?

— Çiller'in emperyalistler sofrasındaki alımlı turu da bu çözüm arayışında, destek bulma amacını güdüyordu ve kendi alanında bunu önemli ölçüde de başardı. Ana esas sorun, emperyalistlerin Çiller'in "tash" diline kandığı şeklinde olamazdı, çünkü kurflar so-



Röportaj yaptığımız bir TIKKO gerilla birliği.

rasındaki bu çakal, ancak onların bırakacağı artıklarla beslene bilirdi. Öyleyse emperyalistleri cezbeden Türkiye'nin gerek ekonomik gerekse coğrafik değerleriyle iyi bir pazar durumunda olmasaydı ki, emperyalistler bu pazarı kolay, kolay ellerinden çıkarmak veya kaçırarak istemezlerdi.

Bu mantıktan hareketle sunulan destekle birlikte yine geri kitleleri etkisizleşmenin aracı olarak ve ölümlerini biraz daha uzatmak için, gerillaya karşı askeri saldırılar yoğunlaştırılarak diğer bir yandan da "anti-terör yasaları"yla teröristliklerini iyice artırarak, kitlelere de, aktif yönelimi ve yıldırma hareketini birlikte başlattılar.

Bu saldırının, bu döneme denk getirilmesinin etkilerinden biri de giderek yaklaşan yerel seçimlerdi. Çünkü koalisyon hükümetinin bu noktada kazanacağı nispeti başarısız ya da buna yönelik yaratılacak izlenimler vasıtasıyla geniş kesimlerin desteğini arkalarına alarak tekrar iktidar olma hevesindediler, yani bu da önemli bir seçim yatırımı olarak kullanılacak (kullanılmaktadır.)

Kısacası, bütün politika ve taktiklerinde de olduğu gibi bu topyekün savaş çıkışlarının atılmasının da esas nedeni, varolan ekonomik krizi gözleme, kitleleri biraz daha oyalama ve kendi ölümlerini uzatma olarak karşımıza çıkmaktadır.

— Ne kadar başarılı olabilirler?

— Türk hakim sınıflarının başlattığı bu son stratejik saldırı da başarılı olabilmelerinin tek dayanağı ancak ve ancak, devrimci örgütlerin dağılmış olduğu, somut durumu göremediği, örgütlenme düzeyinin düşük olduğu ve yapılan örgütlenmelerin ülke gerçeğine uygun olmadığı zamanlarda olurdur.

Oysa '80 tecrübesini hiçbir devrimci hareketin unuttuğuna sanmıyoruz. Çünkü bu tecrübe her an, her olaya hazır olmayı, daha bilinçli, daha disiplinli daha gerçekçi ve daha düzenli çalışmayı gerektiren bu mücadelelerin tüm eksiklikleri açtık bir şekilde devrim cephesinin yüzüne çarptı.

Bizim açımızdan ise, objektif zeminden kopmadığımız müddetçe, ve parti programımızın emrettiği ilkelerden sapmadan, hareket ettirilmiz müddetçe, bizim başarısızlığımız görülemez.

Bugün ise en kötü şartlara hazır bir vaziyette önderimiz ve başkomutanımız İbrahim Kaypakkaya'nın belirlediği II stratejik ilkenin kazıl ışığında düşmanın bu saldırısını da püskürtme, etkisizleştirme amacıyla doğru gördüğümüz çizgide emin adımlarla ilerliyoruz.

— Düşmanın saldırılarından söz ediyorsunuz, peki buna karşı perspektifiniz nedir?

— Saldırıya karşı, askeri perspektifimiz siyasal perspektifimizin devamıdır. Askeri Komisyon'umuz yayınladığı genelgede bu saldırının boşa çıkartılmasının önemli bir araç olarak, gerilla saldırılarını yoğunlaştırma ka-

ram almıştır. Yani düşmanın havadan ve karadan üstün teknik araç ve gereçlerle desteklenen binlerce askerle, sürdürdüğü operasyonlar karşısında, taktik geri çekilme şeklindeki anlayışı değil, taktik saldırıların esas olduğu ve daha da yoğunlaştırılması gerektiği anlayışını savunmakta ve uygulamaktayız.

Özellikle alanımızda son zamanlarda yoğunlaştırılan gerilla saldırılarımızın da gösterdiği gibi darbe yiyen düşmanın, hareket alanı daralmakta, hareket tarzı pasifleşmektedir.

Düşmanın cesaretini kıran bu önemli gerilla eylemleri, onun kendi askeri stratejisini ve taktiklerini uygulama imkanını da, önemli ölçüde elinden almaktadır.

Diğer bir yandan ise düşmanın kitleleri de askeri hedefler içerisine katarak, sivil halka karşı giriştiği saldırı ve katliamlarına karşılık genel bakış açımızda da olduğu gibi, özellikle gerilla bölgelerindeki milis örgütlenmelerini artırma ve kitleleri silahlandırma çalışmalarına daha da hız verildi.

Kitlelerin bu saldırıya hazırlanması amacıyla gerek bildiriyle, gerekse de köy toplantıları vasıtasıyla, sorunun bilince çıkartılmasını ve bu duruma uygun hareket edilmesini sağlamaya çalıştık, bu yönlü çalışmalarımız hâlen sürmektedir.

Ve çalışmalarımız genel olarak olumlu sonuç vermektedir.

— Bu kış her zamankinden farklı olarak yoğun eylemlerde bulundunuz. Bunun nedenlerini bize açıklayabilir misiniz?

— Genel Komutanlığımızın aldığı karar doğrultusunda, artık kış aylarında da gerilla savaşım aralıksız sürdürme perspektifiyle hareket ettirmiz doğrudur.

Askeri Komisyon'umuzun da onayladığı ve uygulanmasını istediği kış faaliyet kararının alınmasını gerektiren nedenler şunlardır:

Başta mevsimlik olarak sürdürdüğümüz savaşımızda, ilk bahar ve yaz aylarında bir dizi bedeller ödeyerek elde ettiğimiz mevzileri, kış aylarında geri çekilmemizle birlikte düşmanın insiyatifine bırakıyorduk. Bu durum bizzatın zafere giden yolda ilerlememiz önünde engel oluşturmaktaydı çünkü; gerillanın kış aylarında geri çekilmesiyle birlikte, düşman hareket alanını yeniden genişletiyor, ve kitle üzerindeki psikolojik savaşımı yoğunlaştırarak güvensizlik yayıyordu. Böyle olunca da bütün bir yaz sezonu boyunca elde ettiğimiz kazanımlarda önemli derecede kayıplar meydana geliyor ve kışın mevsiminde sığınaklara çekiliyor olmamızdan dolayı meydana gelen tahribat ve gerilemeler (kitle üzerinde) gidermek için uzunca bir dönem (ek olarak) çaba sarfetmek zorunda kalıyorduk. Bu sezonun yarattığı boşluk kitlelerin savaşa kaynaşmasını engelleyen bir faktör olurken, düşman saflarında da, yaz sezonu boyunca kaybedilen insiyatif ve kendine güvenini yeniden kazanılması anlamına geliyordu.

İşte bu nedenle kaybetmek şöyle dursun, geliştirmek amacıyla bedeller ödemekte tered-

düt etmediğimiz, düşmana karşı yeni mevziler elde etmek, kitlelerin savaşa kaynaşmasını tam olarak sağlamak ve 6 aylık gerilla saldırılarıyla düşmanın bu alandan temizlenemeyeceği gerçeğinden hareketle, düşman saflarındaki korkuyu paniği ve huzursuzluğu sürekli hale getirerek, alandan temizlenmesini kolaylaştırmak için artık kış aylarında da, gerilla savaşımını yapacak saldırılarla sürdürüp, daha da güçlendirme ve boyutunu yükseltme amacını güdüyoruz.

Diğer bir yanıyla da, şimdiye dek belirli bir çekinceyi içeren kış aylarının korkusunu, komünist partisinin ideolojik ve siyasal yönlendiriciliği altında, aşmayı, ve kızıl ordunun bu tip engellerle durmaması, durdurulmaması gerektiği, doğrudan hareketle, merkezi görevimizin yerine getirilmesinde ordumuz TIKKO'nun üzerine düşen fonksiyonu oynamasının önündeki bu engeli de aşmayı hedefledik.

— Şu anki durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Kış sezonunun başlamasından buyana düşmana kendi alanımızda önemli darbeler vurduk. Bunları buraya tekrar aktarmayı gerekli görmüyorum. Ayrıca bu konuda Genel Komutanlığımızın "Savaşı savaşı olarak öğreniyor/öğretiyoruz." bir bildirisi de yayımlandı.

Düşmana vurulan darbeler güdüşatımızın olumlu yönde geliştiğinin en somut göstergisidir. Bu eylemlerimizi sürdürmede de kararlıyız. Bu görevin yerine getirilmesi için gerekli alt yapı hazırlıklarımız mevcuttur. Ondan dolayı bu olumlu gidiş hattın devam edeceğini söyleyebiliriz.

Bu sezon boyunca alanımızdaki tek olumsuzluk Ovacık'ta 4 yoldaşımızın şehit düşmesiydi. Zaten yapılan saldırı ve girilen çatışmalarda başka kayıplarımız mevcut değil. Bu kayıplarımız ise gerçekleştiren bir saldırı sonrası hareket eden birliğimizin hain işbirlikçi ihtarlarını verdiği bilgiler doğrultusunda oldu. Aynı çatışmada 2 küçük çocuk faşist Türk devletinin askeri güçleri tarafından kurşuna dizilmişlerdi.

Bu kayıplarımızın ardından kitle büyük bir duyarlılıkla kepenk ve kontak kapatma çağrımıza uyarak Ovacık-Hozat ve Çemişgezek'te eylemi uyguladı.

Bu konuda şunu da belirtmeden geçemeyeceğim, Gazetenizin 1-15 Ocak sayısında, "Umut Dağlarda Kar Üstündedir" şeklindeki başlığını çok beğendik. Bütün gerillaların sempatisini kazandı. Ancak daha da önemlisi bu başlık tarihî bir gerçekçi olduğu gibi ve tam anlamıyla yansıtıyor olmasındı. Bunun için sizin gibi devrimci-sosyalist bir gazeteye teşekkür ederiz. Ve gösterdiğiniz duyarlılıktan dolayı kudurun.

— Öğrendiğimiz kadarıyla alanınızda önemli ölçüde göç ve silahlanma mevcut. Bunun nedenlerini kısaca izah eder misiniz?

— Özellikle alanımızda göçün ve silahlanmanın olduğu doğrudur. Bu soruların Askeri Komisyonumuz, DS ve TDKP ile ortaklaşa yayınlanan bildiride de işlenmiştir.

Özellikle Çemişgezek'in köylerinden köylülerin büyük kısmı bugün devletten silah alarak koruculuk yapmaya başladı. Bu köylülerin ortak özelliği hepsinin sunni kesimi barındırıyor olmasıdır. PKK'nın Başbağlı ve Güneybaşı saldırılarından sonra, huzursuz olan kitle panik içerisinde kendilerinin de vurulacağı kuşkusuyla bir arayışa girdi. Partimizin, PKK'nın suçuz insanları kurşunlamasına, devrimcileri arkadaşın varmasına ve esir alınmasına kadar götüren ve karşı-devranın mevzilerini güçlendiren bu politikasına karşılık ta kendisi tavri yeterli görmeyen, ve arayış içine giren bu kitleyi faşist Türk devleti iyi kullandı ve bugüne değin başarısız koruculaşmayı uygulamaya koydu ve bir kısmı geri kitleyi kendi yanına almayı başardı.

Bu köylülerin korucu olmasının nedenlerinden biri de PKK'nın yanlış kitle çizgisi gelmektedir.

İnsanların öldürülmesi için sünni ya da Türk olmasının yettiği bir yerde sonuçta böyle bir durum ortaya çıkar.

Çünkü insanlar bilimsizdir. Bu nedenle devrimci örgütleri birbirinden ayıramaz, ve böylece devrimci bir hareket yanlış bir devrimci hareketlere mal edilmiş olur.

Böyle olunca da, partimizin bütün çabalarına rağmen kitle içerisindeki güvensizlik ortamı kaybolmadı. Çünkü PKK karşı devrimci hizmet eden tutumundan vazgeçerek yerine aynı tipteki eylemlerini sürdürdü. Böylece eylemlerin sürdürüldüğü bir yerde kitlenin dev-

utanlığı Siyasi Komiser'i ile röportaj

rimcilere olan güvenini koruma veya pekiştirme işi otomatikman ortadan kalkar. Yani bu insanlarla olan diyaloglarımız giderek zayıfladı. Şimdi silahlanmış olduklarından sadece PKK'nın değil bizim de askeri hedefimiz durumuna geldiler.

— Bir yandan PKK'nın yanlış politikası sonucu silahlandılar demenize rağmen, diğer yandan, bizim de askeri hedefimiz haline geldiler, belirlenmesi çelişki değil mi?

— Hayır, çelişki değildir. Çünkü PKK'nın uyguladığı politikayı karşı-devrime hizmet etmekle özeleştirmek başka, PKK'nın kendisini genel olarak karşı-devrimci olarak değerlendirmek başka. İkisi farklı farklı meselelerdir.

Uygulanan politikayı benimsemeyerek eleştirmek dahi PKK'ya hâlâ ulusal devrimci bir örgüt olarak görmekteyiz. Aramızdaki bu sorunun çözüm yönteminin ise şiddet araçlarıyla değil, siyasal-ideolojik bazda ele alınması gerektiğini belirtiyoruz ve bunun kesinlikle pratik alana yansıtılarak silah kullanmaya kadar götürülmesi gerektiğini defalarca belirttik. Halen de aynı görüşü savunmaktayız. Ulusal Devrimci olarak değerlendirdiğimiz bu hareketin uyguladığı yanlış politika eleştirilmeli ve mahkum edilmelidir. Ancak devrimci değeri değerlendirilmesinin sürdüğü bir yerde, ona askeri alanda yönelmek bizim politikamızla bağdaşmaz.

Eğer karşı-devrimci olarak değerlendirilmiş olsaydık kendimizin bizzat yöneleceği gibi, kitlelerin de ona karşı savaşa girmesini isterdik. Ancak bu şartlarda dahi silahlanma devletin insiyatifi altında değil, partimizin denetiminde olmaktadır.

Şimdi birileri çıkmış devrimci gördüğümüz bir harekete karşı silahlanmış ve ona saldıran düzenlenmiş ve buna da devletin desteğiyle yerine getirmişse bu insanların bizim askeri hedefimiz olmamaları için hiçbir neden mevcut değildir. Zaten tersi bir tutum, uzlaşmacı ve anlayışlı bir tavır olurdu. Çünkü alınan tavırın ileri bir yanı yoktur, ondan dolayı da desteklenemez ve meşru gösterilemez.

— Bir de göç sorunu var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

— Bir önceki konudan pek farklı değil. Yani bu denli yoğun olarak gündeme gelmesinin esas nedeni her ne kadar TC ise bunda PKK'nın da payı olduğunu unutmamak gerekir. Göç olayı; bu hareketin şiddet politikası karşısında ona karşı savaşmaktansa yokluk içinde büyük şehirlerde ve ilçe merkezlerinde yaşamayı seçen kitlelerden oluşmaktadır. Diğer bir yanı ise göçü tercih edenlerin genelde Kült ülüsüne mensup olmalarıdır.

Bu kitle şimdiye dek devrimci mücadelede görevler üstlenmiş gerillaya destek sunmuş devletin goçertme, baskı vb. türden uygulamalarına karşı direnmiş unsurlardan oluşmaktadır.

Ancak PKK ile karşı karşıya gelmekten ve kendi düşüncelerinden taviz vermektense bu yönlü geri bir adım atıp alanı terk etme yolunu seçmektedirler.

Ayrıca bu kesimin büyük çoğunluğu başta partinin olmakla birlikte şu veya bu devrimci hareketin taraftarlarıdır.

Bunlara karşı tavrımız ise ikna ve eğitime dayanmaktadır.

Devrimci Sol'un göçmenlere karşı PKK varı tavrı takınıp, olan mallarına el koyma, şiddet uygulama anlayışını şiddetle eleştiriyor, partimiz taraftarlarına ve sempatizanlarına karşı girişilecek uygulamaları kabul etmediğimizi belirtmek istiyoruz. Ve bunların uygulanmasına müsaade etmeyiz. Zaten ortak açıklamada DS'nin de inzasının bulunduğu anlayış da budur.

— Bu sorunların çözümünü için, sizce ne yapılması gerekir?

— Şimdi meseleleri çözüm getirebilmek için öncelikle sorunun özünü yoklamak gerekir. TC'nin uygulamalarının dışında PKK'nın uyguladığı kitle politikasından da kaynaklandığını daha önce belirtmiştik.

Bu sorunun giderilmesi için Merkez Komitemiz, PKK, MK'sine görüşler çağırısında bulunmuştu. Ancak gelinen aşamada henüz doğru dürüst bir yanıt verilmedi. Ancak onaylama yönünde bir eğilim olduğu görülebiliyor. Yalnız sorunun çözümü için de bizim söylediğimiz şekilde bir tavır alınması zorunludur.

Bugün PKK'yla alt düzeydeki bütün görüşmelerimiz dandurulmuştur. Buna bağlı

olarak da eylemlerimiz vb. mevcut değildir. Çünkü devrimcileri vuran, savaşçılarımızı esir alan bir harekete güvenemeyiz.

Eğer ilişkilerin eski düzeye getirilerek bu sorunun çözümlenmesi isteniyorsa, PKK bu uygulamaları kaldırmak zorundadır. Bunun dışında başka hiçbir alternatif olamaz.

Partimizin bu noktada geri adım atmayacağı ve bütün olasılıkları karşı hazır olduğuna herkesin bilmesi gerekir. Çünkü bu bekleyişin daha ne kadar sürdürülebileceği sorusu yanıt beklemektedir. Temennimiz olan bu yanıt verilmesi ve faşist Türk devletinin sevinçli olmemesidir. Ama aksi durumda sorumluluk bize ait olmayacaktır.

— Son dönemde askerlik süresinin 3 ay uzatılması ve özel ordu sorununa bakış açınızı öğrenebiliyormuz?

— Bu sorunlara ilişkin MK'nın kitlelere yönelik yayınladığı bir bildirisi mevcut. Ancak yine de kısa bir değinimde yarar görüyoruz. Askeri terhislerin uzatılmasının esas nedeni TC tarafından her ne kadar ilk başta açıklanmasa da gelişen tartışma süreçlerinde hakim sınıf sözcüleri de olayın özünü, gerilla savaşını bastırmak için gerekli olan daha fazla güç ve tecrübe kaybını engellemeye çalışıyorlar.

Yeni stratejik sahnenin gereklerinin yerine getirilebilmesi için başvurulan bu yöntem, Türk hakim sınıfların askeri alanda da nereden nereden güçlerini göstermektedir. Ellerindeki mevcut güçle bastıramadıkları gerilla mücadelesine karşı daha etkili ve bastırma olabilmek için ihtiyaç duydukları insan gücünü elde etmek amacıyla bu yöntemi seçtiler. Ancak bu yöntem zaten zorla bir araya getirilmiş insanlardan oluşturulan gönülsüz bir orduyu ve bu ordu içerisindeki bunalmı daha da artırır.

Bu nedenle buzersiz olan bir ordunun girilen savaşta üstün performans göstermesi mümkün değildir. Hatta vasalet tutturması dahi imkansızdır. Çatışık derinleşecek, fitar, istihar ve emre itaatsizlikler artacaktır. Bu da ordunun girilen çatışmalarda moral bozukluğu içinde kitlelerin desteğinin olmaması nedeniyle yanlış ve deli birisi gibi oradan oraya çarpmasını birlikte getirecektir.

Tecrübe her ne kadar önemli bir faktör olsa da tecrübeyi taşıyanın onu kullanmak istemediği bir ortamda yapılacak zorlamalarda o tecrübelerin savaşı başarıya taşınmasını beklemek sadece boş bir hayal olur. Çünkü belirlenen taktik iyi bir taktik olarak görülse de özü ve temeli gözden kaçırıldığında kendilerine başarı getiril, ancak ve ancak başarısızlığı garanti eder.

Kısacası bu tespitleri de, zayıflayan bünyelerine direniş topayacak bir etmen değil, gerilla savaşının döngüsünde erimenin ve giderek yok olmanın hızlandırılmasına hizmet eder.

Özel ordu meselesine gelince; dünyanın en iyi donanımı ve eğitimli ordusu olma ünvanına sahip olan Amerika'nın yeşil berclileri Vietnam'da, ne derece başarılı olduysa, Çiller'in piçleri olma ünvanına sahip özel ordusu da gerilla savaşımız karşısında o kadar başarılı olabilir!

Yalnız burada dikkat edilmesi gereken bir yön daha var, bu özel ordunun esasta gerillaya karşı değil, devrim mücadelesinin boyutlandığı alanlarda, yani gerilla bölgelerinde yaşayan sivil halka karşı geliştirilmiş, belkiler olmalıdır. Bu yüzden özel bir tehlike içerir. Hakim sınıflar bundan böyle, gerilla mücadelesine karşı başlatılan, kontrol edilmiş ve aktif olarak silahlı mücadeledeki yerini alma olmalıdır.

Yani güncün kavgası günü, mücadele günü olduğu bilince çıkarılması ve davaya verilen destek artırılmalıdır.

— Ben yine alanımızdaki gelişmelere ilişkin bazı hususlara açıklık getirmenizi istiyorum. Örneğin, yaz aylarında yayınlanan ve gazetemize de posta yoluyla gon-

derilen bir bildirinin vardı. Bildiri 12 ayrı karar içeriyordu. Kitlelerin bu kararlara karşı tavrı neydi?

— Evet ağustos ayında parti organı imzasıyla yayınlamıştık ve alınan bütün kararlar kitlelerin düşmana karşı çizgisini belirginleştirmeye hizmet etmekteydi.

Alınan bu kararların kitle tarafından tamamen benimsendiğini ve uyulduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Yalnız karakollara köylülerin koyun, keçi gibi hayvanlarını ve diğer ürünlerini satması gerektiğini dile getiren karara karşı zayıf bir karşı çıkış oldu. Bunun nedeni de karakolların ürünleri daha fazla fiyat biçmesiydi ki, bu sorunu da ikna ve eğitim metoduna bağlı kalarak kitleye açıkladığımızda eleştirilerinin haksız bir eleştiri olduğunu herkes anladı. Çünkü bu manşetin faydacı bir anlayış olduğunu her ne kadar fazla para verselerde sonuçta, düşman olduklarını, bizim vereceğimiz ürünlerle düşmanın beslenmesinin yanlış olduğunu anlayınca herkes organımızın kararına doğru olduğunu kabul etti.

— Parti kararlarının uyulmadığı durumlarda, şiddete başvurduğunuz oluyor mu?

— Genel olarak benimsemediğimiz bir tavır olmakla birlikte bilinçli olarak kararlarımızı ters yüz etmeye çalışan, kendi menfaatleri için halkın menfaatlerine sırt çeviren ve uyarılara rağmen yanlış sürdüren bazı unsurlara karşı devrimci şiddeti uygulamak zorunda kalıyoruz.

Yalnız yapılan bütün cezalandırmalar kitle içerisinde de anlatılarak, eleştiriyeye açık hale getirilmektedir.

Ayrıca bu yönteme başvurulmasının nedeni de çeşitli zevklerin tatmini veya güçlülünü ortostesini zorla kabul ettirmek için değil, yine eğitimin bir aracı olarak kullanılmaktadır.

Cezalandırılan bu insanların genel olarak emekçi halk değerlendirilmesi içerisinde, genici ve niteliksiz unsurlar olduğu görülen bir gerçektir. Bundan dolayı bu tip unsurların dönüştürülmesinde bazen şiddeti kullanmak zorunda kalıyoruz. Elbetteki bu ceza işkence biçiminde değildir ve olamaz. Bu tip uygulamaların tarafımızdan istenilen ve sistemli olarak pratiğe geçirilen bir olay olmadığını tekrar belirtmekte yarar görüyorum.

— Peki ihbarcı-ajan ve işbirlikçilere karşı tavrınız nedir?

— Bu tip unsurlara karşı tavrımız genel olarak ölümlü cezalandırma şeklindedir. Elbette bunda da dikkat ettiğimiz bazı hususlar var. Yani cezalandırılacak kişinin gerçekten ölümlü hak edip etmediği, parti organlarımızda araştırılarak somut verilerle ortaya konulduktan sonra uygulanır.

Bunların içerisinde bir de devletin açık faaliyetçileri vardır ki, bunlara karşı tavrımız da aynı şekilde ölümlü cezalandırma şeklindedir.

Ömek verecek olursak, komutanlığımızın ve ordu-parti organımızın alanı içerisinde bulunan Çemişgezek ilçe Kaymakamı bu tip unsurlardan biridir. Elinde tabancaya ilçe merkezinde insanları takip eden, dövme, ilçe halkı üzerinde terör estiren bu alçak, görüldüğü yerde cezalandırılacak bir kişidir. Halkın büyük çoğunluğu da bu cezayı acil olarak yerine getirmemizi istemektedir.

Genel bir anlayış olarak da işlediği suçlara rağmen, partimize teslim olan, samimi olarak yaptıklarını anlatıp el dileyen kişilere biraz daha esnek davranmaktayız.

— Evet yaptığımız röportajın sonuna geldik. Sınırlı uzun fakat yararlı bir röportaj oldu. Bize bu zor şartlar altında ayırdığınız zaman ve verdiğiniz bilgiler için teşekkür ediyoruz. Röportajlarda olduğu gibi ben de son olarak söyleyeceğiniz bir şey var mı?

— Ben de, insanlara mücadelemize duyduğunuz yakınlık ve gerçekleri sayfamızda yansıtarak, bilinçlenmelerine yaptığımız değerli katkılarınızdan dolayı size teşekkür ederim. Yayın politikamızda tavizsiz olduğunuz ve özellikle dağlardan gelen geleceğin kızıl ışığı için kitlelere daha fazla taşıyabilmek ve tarihin omuzlarına yüklediği bu onurlu görevi yerine getirebilmek için, dışı dış mücadele eden gerilla bölgelerinden ve reçeğiniz haberler ve gerilla bölgesinde yaşayanların durumlarını bu kapalı kutu ardına yansıtabilmek için çalışmalarınızı bu yönlü yoğunlaştıracağınızı isteniyorum.

Çünkü dış dünyadan haberleri yeterli düzeyde ve doğru olarak alamayan buradaki

halka göz, kulak olma görevi size aittir. Bu görevinizi yerine getirmek için çokça çaba sarfettiğinizi biliyoruz. Ancak bu yeterli değil, gazetenizin birçok sayısını buralara ulaşması engellenmektedir, satırım bu sorunu sizi de en çok meşgul ediyor.

Çünkü bu sayede gelecek yüklü olan bu bölge halkının da desteğini kazanabilirsiniz ve bu şekilde üzerinize yoğunlaşan baskıların kırılmasına daha güçlü hale gelerek susturulamayan halkın sesi olabilirsiniz, bunu dikkate almanızı istiyorum.

Ayrıca, buralara kadar gelip bizimle görüşüğünüz için de size teşekkür eder, mücadelelerimizde başarılar dileriz.

SONUÇ YERİNE

Özgür bir gelecek yaratmak için genç yaşlarında, silahlarını omuzlayarak geceyi, gündüze, kişi, yaza çeviren bu yiğit insanlarla röportaj boyunca kısa bir sürede olsa birlikte kalmanın mutluluğuyla doldum.

Konuşmaların, bazen yumuşak, bazen sertleştiği SİYASİ KOMİSER'in. Düşmandan bahsettiğininde gözleminin feri parlıyor ve zafere görüntüsünü yansıtır.

Askerce bir duruşu vardı karşında. Kayanın üzerine serilmiş battaniyenin üzerinde otururken, üzerindeki kamuflaj elbisesi neden giydiğini sorduğumda sorunun içinde gizli olan imayı hemen yakalamıştı ve şöyle yanıtladı: "gördüğün gibi mavi-kırmızı apoletler yok, desen'e gelince, önemli olan biçim değil özür. Düşmanın olabirir ama o halkın emeğiyle üretiliyor ve bugün kendisini var edenlere hizmet için savaşın birisinin üzerinde yani olması gereken yerde. İşte bu, yani neye ve kime hizmet ettiğini gösterir. Bu ince felsefe dersinden sonra onu biraz daha incelemeyi gerekli gördüm.

Bazen savaşçıları yanına gelip kulağına bir şeyler söylüyor yanıtını alarak hemen güldürürler, bazı durumlarda yüz hatları hemen gerinileğinden sert ve kısa konuşuyor, bazen de söylemesini gerektiren arından gelene bir espiriyle takılarak gönderiyordu.

Arazideki yerimiz küçük çalımlarla kaplıydı. Hava güneşli olmasına rağmen soğuktu, bazen uzaklardan havanın topu ve uçak savar sesleri geliyordu. Komiser'e "acaba çatışmamız var?" diye sorduğunda alışıktı olduğunu hemen hissettiren bir sesle "hayır ilçe merkezinde eğitim yapıyorlar" diye yanıtlamıştı.

Evet alışmışlardı. Havan toplarının konuşmuş gümbürtüsüne, uçak savar makineli tüfek takımları, jet bombardımanlarına, ölümlere, acılara, açlık, susuzluk, yorgunluk ve uykusuzluklara alışmışlardı.

Mücadelelerin kızgın kırdı korunda çelikleşmiş, bilenmiş ve bilinçlenmişlerdi. Hani bir köylünün söylediği şu söz hak vermemek elde değildi.

"Kültür şimdiye kadar zehinden geliyordu bize, şimdi ise kültür dağdan geliyor, dağdan".

Oları sevindiren sözleri tekrarlamak geldi içimden "Umut Dağlarda Kar Üstündedir." Evet, umutta onlar. Savaş, savaşarak öğrenmişlerdi. Şimdilerde ise kan pahasına öğrenilen savaşı öğretiyorlardı. Öğrenmek bizlere düşmüştü. Gocunmadan ve küçük burjuva gururumuzu yenersek henüz 21 yaşındaki genç siyasi komiserden öğrenmek zorundaydık.

Zafere giden yolda emin adamlarla ilerlediklerini söylemişti. Otun yanında, o ortamın içinde olmayan insan belki kavramaya zorlanır bu gerçeği, ilerliyordular. Dikenli teller, mayın tarlaları, kalçer pusular, hainlikler, ihanetler içerisinde usta bir ip cambazı gibi sıyrılarak geçiyorlardı.

Beni yolcu etmek için yürüyüş koluna geçtiklerinde ve "devam edin" talimatıyla harekete geçtiklerinden itibaren yüreğime sapsızan hüznün dağdan mı, onlardan mı hediye olduğunu ayırtmamı yapmaktan korktum.

Korktum çünkü gitmek istemeyipte yerine getirmenizi istediği görevi aksatmakta vardı için içinde. Hafif karlı, hal çarınur yoldan köyleye doğru inince, bir bildirinin son satırları takildi beyzime "Zulmün süzgarları ne kadar güçlü eserse essin, Mungür kayalıklarında pusuya yatmış devrim fırtınasının karşısında etkisizleşmeye mahkumdur."

Ve bu cümleyi söküp atmadım kenara, böylece kala kaldı, bilincin devinimini durdurucasına.

Bundan olsa grekki bir tek kelime daha söyleyemedim "Kızıl selamlar ve başarılar"ın dışında.

ÖN AÇIKLAMA: Elimize posta kanalıyla ulaşan Ocak 1994 tarihli TKP/ML'nin merkezi yayın orga-

KOMÜNİSTLERİN YEREL

'Yerel seçimler halkımızın ger

27 Mart yerel seçimleri (Belediye-ler) yaklaşırken, emperyalizm yeminli uşağı, faşist diktatörlüğün ise borozanlığını yapan hakim sınıf partileri belediye yönetimlerini ele geçirmek ve bunları nasıl pazarlayacaklarını tümümlü tartışmaları içerisine girdikleri ve "yeni" yasalar çıkarmak, hatta "seçimleri iptal etmek" için her yolu denemeye girmekten daha geri demediklerine kamuoyu yakından tanıklık.

Gün geçtikçe sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin hızıyla daha çok ekonomik ve siyasi bürhan içerisine giren faşist diktatörlük, kendi gerçek yüzünü gözlemleyen başka bir yeye yaranayan parlamento aracılığı ile "yeni yeni yasalar" çıkartması, özellikle son zamanlarda hız kazandı da, bariz bir şekilde ortadadır. Zülüm, zorbalık, sömürü ve katliam üzerine kurulu çürümüş sistemin kendisine karşı konuşan tüm seslen susturmak ve kendi teröristliklerini kamufle etmek için "Anti-terör yasası"nda yapmaya çalışıldığı (8. madde) "yeni" değişikliklerde tamamen bu çıkarılmaları selameti içindir. Böylelikle terörist bir yasadaki hareket eden becas, bu rejimin ne denli faşist olduğunu rahatlıkla görüp tespit edebilir. Dahası, "anti-terör yasası" ve son makyajcı değişiklikler bu devletin faşist niteliğini ortaya koymak için yeterli bir kanıttır. İşte, içişleri-başbakanlık koca bu sistem ve onun sözcüsü durumundaki düzen partilerinin yerel seçimler için ateşli tartışma, yeni politikalar üretmelerinin altında yatan tek bir neden varsa, o da sömürü ağlarını daha fazla arttırmak için sömürünün bir ayağı olan belediye yönetimlerini ele geçirmektir.

Yönetimleri rüşvet, çıkar ve kar esası üzerinde inşaat ve ihale ihafyası tarafından paylaşılan belediyelerin, sistem değişikliği eller ve ceplerinin değişmesinden başka bir nitelik ve işlevi olmayacağına, geçmişte gördüğümüz gibi gelecekte de görüleceği. Çünkü, bu düzen devam ettiği müddetçe belediye yönetimlerini isterse komünistler ele geçirsün, şimdiden şunu söyleyelim ki; bu yönetime devlet azan süre izin veremeyecek ve onun ortadan kalkması için her türlü entrika ve hileyeye başvuracaktır. Bu gerçeği görmemek için insanın ya rejimin niteliğini görmenmesi ya da kavranması gerekir.

İşin bir ayağını belediyeler üzerindeki sömürü çarkları oluştururken; hatta her halükarda "yeni yasalar" çıkarmalarının altında bu öz yarıktan, diğer ikinci ayağını ise, Kürdistan'da ki yerel seçimlerin selameti ve buradaki yönetimleri nasıl ele geçireceklerinin plan ve senaryoları oluşturulmaktadır. Özellikle bu sorunu rejimin prestijini korumak olarak ele aldıkları kamuoyu çok yakından izlemektedir. Kürdistan'daki yerel seçimlere ilişkin ileri sürdükleri çözüm yöntemleri ve yasa değişiklikleri yapmak için içerisine girdikleri iki koldan ateşli çalışmalarını bunu somutlamaktadır.

İki koldan çalışmaların birisinin başını Nahlit MENTEŞE başkanlığındaki İç Güvenlik Değerlendirme Kurulu yapıyor. Bu kurulun misyonu, idari düzenlemeler ve güvenlik önlemlerini almaktır. İkinci koldaki çalışmaların odağı ise "seçim paketi" adı altında yapılmaya çalışılan ve Devlet Bakanı Bekir Sami DAĞE tarafından hazırlanmakta olan çalışmalardır.

Bu harekati hazırlık ve çabalar Türkiye gündemine iki türlü seçim olarak girdi. Bu seçim sistemiyle Yüksek Seçim Kuruluna (YSK) yetkilerinin atanıldığı ortadadır. Bu seçim sisteminin ortaya atılması esas nedeni Kürdistan'da olası bir "seçim yenilgisini" yaşamamaktır. Daha açıkçası, bu seçim sistemiyle amaçlanan tek bir şey varsa o da Kürdistan'daki yerel seçimlerde yenilgi alınmaktır.

Buralardaki yerel yönetimlerde yenilgi alınmak için şimdiden devletin en yetkili kurumu ve kuruluşlarını temsilcileri güvenlik ve idari tedbirleri sağlamak (E) adı altında sık sık toplantılar yapan güvenlik önzerliğinin N. Mentese başkanlığındaki Güvenlik Değerlendirme Kurulu, Dişişleri Bakanlığı Temsilciliği, Genel Kurmay Temsilciliği, Emniyet Genel Müdürlüğü, İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığı, MIT Müsteşarlığı yapılmaktadır. Bu da açıkça gösteriyor ki, bu halkın kanını emen vampir egemen sınıflar, yerel seçimlerde oldukça önem veriyorlar. Bu faşist çete kumalunun teknik olarak yararlandığı kurumların başında ise MIT, Emniyet Genel Müd. İstihbarat ve Jandarma Genel Komutanlığının İstihbaratı gelmektedir. Sözü geçen makamlar

yaptıkları toplantılarda çalışmalarının odağına daha çok "idari ve güvenliğe" ilişkin düzenlemeler olmaktadır. Tarihimiz ve faşist devletin jenosit tarihli tanıklığı ki, bu gibi toplantılar halkı nasıl sömürmenin ve onun şahsında da devrimcileri "darbe vurdum" görünümlerini vermek için çeşitli senaryoların hazırlanacağı perde arkası yerlerdir. Ki zaten bugüne kadar yapılan tüm kitlesel katliam vb. olayların senaristleri hep bu perde arkası güçler olduğudur. Bunların akıl vericileri de hiç kuşkusuz ki başta CIA vd. emperyalist haydutların istihbarat güçleri ve sözcüleri olduğuna bilinmelidir. Dahası, bu faşist çetelerin başkanlığında yapılacak istenen toplantıların akıl hocaları başta Amerika vd. emperyalist dinazorların ülke dışındaki istihbarat gözükleridir.

Hem bu senaryoların bir parçasını Kürtlere karşı bir katliam ve sözcüleşen bölgelerde "olası bir yenilgi" almamak oluşturmaktır; diğer parçasını ise tabii ki işin kaynağı ve amacı yine seçimlerde yenilgi almamak oluşturmaktadır. Demokrasi Partisi'ni seçimlere sokmamak için katipnata hazırlıkları içerisinde olmaları oluşturmaktadır.

Yine amaç aynı olmakla birlikte senaryonun diğer bölümüne ise, "seçimlerde kullanılan oyların % 51'ini alamayan hiçbir kimsenin belediye başkanı olarak seçilemeyeceği, dolayısıyla ikinci taraftan fazla oy alan üçüncü aday ikinci tur seçimlere girebilir. İkinci tur seçimlerde Kürdistan'da seçime giren düzen partilerinin adaylarından biri hariç hepsi, devrimci ve PKK'nın adaylarının karşısında geri çekilecek, bu aday destekleyecek; böylelikle yönetim ele geçirecektir. Bu senaryo, her ne kadar "Türkiye'nin her yerinde uygulanacaktır" diye piyasaya çıkarılırsa, ösünde Kürdistan'daki yerel seçimler için hazırladığını görmemek için insanın ya aptal ya da sayısızdan uzak kör olması gerekir.

Düzen partilerinin adaylarını devrimciler ve PKK'nın adayları karşısında "ortak hareket etmelerini" savunan ve bunda dayatan Genel Kurmaylığın istekleri böylelikle yerine getirilmiş oluyor. Açıkçası, basına beyaz ordunun genel kurmaylığı tarafından "ortak aday kayışın" beceri ve mlayış, bu yöntemle bir yandan yaşın bulurken, diğer yandan ise bu konuda pazarlarla" aralarında "gerginlik" ve giderilmiş olacaktır.

Kan'a, kâr'a baskıya ve sömürüye doymayan emperyalist dinazorlar ve onların Türkiye'deki yeminli uşağı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının "yerel seçimleri iptal etmek" için yeni yasalar çıkartma uğraşı içerisinde olduklarını da, bu gelişmelere eklemek gerek. Bu uzak bir ihtimal olsada, kendi aralarında bu noktaya ilişkin tartışma ve görüş alışverişini içersin-

Bu ilkelerden hareketle yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmasının bir aracı olarak kullanabiliriz. Ki, bugünkü özgülde doğru taktiğin "boykot değil" bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmak olduğunu da hemen belirtelim."

de olduklarında açık. Dahası bu gibi gelişmelerin, yani "seçimleri iptal" edileceğini de görmek gerek.

Bunu gerçekleştirmenin provasını ise, "iki türlü seçim" yasasını 27 Mart tarihine kadar yenştirilmeyeceği" gerekçe gösterilmektedir. Bunun, ortaklardan SHP'nin başına bagira söylediklerinde belirtelim.

Yine faşist hükümetin hazırlamak istediği diğer seçim taslağında ise; "en çok oy alan adayların tekrar seçime girmesi" kuralının yerine, baraj sisteminin" getirilmesidir. Bu konuda DYP ile SHP arasında görüşlerde bir çelişki olsada (biri, % 12,5, diğeri ise % 20), sonuçta % 15 ya da % 17 üzerinde anlaşacakları kesin gibi görünüyor. Bu da oldukça bariz biçimde gösteriyor ki, saltanat sahibi bu insan azması hakim sınıflar için, belediyeleri kendileri vd. düzen partileri dışında kalan partilere ya da kimselere kapırmamak için "her yolu denemek mübah"tır. Bu yinli seçim senaryolarıyla yetinmeyenler bunun selameti için kendi resmi güvenlik güçlerinden tutulmuş (Asker, polis) kuruculara kadar herkesin "silahlarıyla birlikte sandık başına gideceğini" ve seçimleri silahlıların göğsünde yapmaları için YSK'a yetki vermektedir. Bu da söz konusu seçimleri ne kadar önemsediklerinin somut göstergesidir. Seçimleri bir yandan

ekonomik çıkarlar, diğer yandan hükümet ve iktidarın siyasi çıkar ve prestiji soruna yaptıkları, bu gibi çırpınmalar (yasa vb. uğraşlar) açıkça gösteriyor. Bu konuda fazla kahin olmaya gerek yok! Çünkü, yapılmak istenen herşey oldukça açık yapıyor.

Söz konusu gelişmelere, devletle PKK arasında gizli bir ateşkesin sağlanacağına ekleyelim. PKK, açıktan ateşkesi ilan edip uygulamaya çalışacakken, devlet ise gizli den bunu uygulamaya çalışacaktır. Buna hem PKK hem de devletin müsaat olduğunu söylemek; dolayısıyla muhtemel gelişmeler içerisinde saymak objektif bir belirleme olacaktır.

Seçim sistemine ilişkin ne tür tasarılar sunulursa sunulsun, ne tür yasalar çıkartırsa çıkartılsın ve ne tür "tedbirler" alınrsa alınrsın, tüm bu çabaların altında yatan tek bir amaç varsa o da, halkı daha çok sömürmek, ezmek ve katletmek olduğudur. Daha açıkçası, devletin ve onun şahsında hükümet ve düzen partilerinin siyasi ve ekonomik çıkarları olduğu olgusu yitmemektedir. Dahası da, bu tümümlü tartışma ve köpekçe didişmelerinin altındaki temel olgu, her halükarda düzeni- zülüm ve sömürü çarklarının selamettir. Buna bağlı olarak tabii ki hakim sınıf küklerinden birisi kendi göbek ve ceplerini daha çok şişirmek isteyecektir. Yani, Kükler arası gelişimin bir tezahürü olarak bu yönlü uğraşlar içerisinde olacaklarında gözardı edemeyiz. Halka ve devrimcilerle karşı ittifak, kendi aralarında ise, daha çok kar ve sömürü elde etmek için rekabet etmekte. İşin hakim sınıfların karakteri bunu emreder!

Bu gibi dalaylar ve hesaplar içerisinde olırken de tabii ki zevahiri kırtarmak için halkın kulagina ve gözüne hoş görünmek ve hoş sedalar ulaştırmak içinde, bozca "halkçı", "eşitlikçi" vb. sözler söylemekten de geri durmayacaklardır. Bu gibi sözlerin ("kimsenin işi koyacağız, yönetime getireceğiz" vb) altında yatanın tanınmasıyla halkın oylarını almak için aldatmacı sözler olduğuna da hemen söyleyelim. Buna hem geçmiş, hem bugünkü belediyelerin pratiği canlı tanıklık. Çünkü, aynı senaryoları geçmişte okumuş, aynı sözleri geçmişte işitmiş ve aynı filmleri geçmişte seyretmişizdir. Dahası, senaryo ve filmler hep aynı. Belediyelerin vitrininde özsel bir değişiklik olmadığını söylemek ise, bu sistemi tanımamak olduğu gibi, siyaset cahilliğidir de aynı zamanda. Çünkü, bu sistem devam ettiği müddetçe, değişen sadece ve sadece eller ve cepler olacaktır.

Bu durum partimiz ve halkın üleri kesimi tarafından bilinmesine rağmen, ama ne yazık ki, halkımızın ota ve gen kesimi tarafından henüz bilinmiyor ve kavranmamıştır. Daha açık bir deyişle, bu zülüm ve sömürü çarkların gerçek yüzü komünistler ve üleri kesim tarafından bilinmesine karşın, halkımızın ezici çoğunluğu tarafından "umut kapısı" olarak daha görülmektedir dersek objektif bir duruma parmak basmış olacağız. Ki, egemen sınıfların Partimiz ve halkımıza kabadayılık taslaması, azgın boğa gibi saldırması ve halkımızı sömürüp-ezmesi; Partimizin eksiklikleri, zaaf-ları ve kitlelerin örgütsüz durumu değil midir? Çünkü, bu zaaf-lar ve eksiklikler giderildiği zaman, hakim sınıflar ve faşist diktatörlük ateş çemberine düşmüş kızgın bir boğa gibi, ayağa kalkan milyonlarca insanımızda sarılacak ve sadece seslerinden bile dehşete kapılıp küll olacaklardır. (ahç) Gerçekleri olgularla, yani pratikte keşfeden her Marksist, kitlelerin bugünkü siyasi bilinç ve örgütlenişinin düzeyini, işaret ettığımız şekilde tahlil edebilir. Yok, sadece öznelliy ve kendi bilincine göre hareket eden ve ona uygun taktik belirleyen bir kişi yada kişilerin objektif değil subjektif, Marksist tavır değil, sol-sekter bir tavır belirleyip-sergileyeceği açıktır.

Politik belirlemenin bir boyutunu bu nokta oluştururken, diğer boyutunu ise, kitlelerin sadece bu yarıdan hareket ederek, yani bu yönünü üleri sürerek "silahlı mücadele"nin başlatılmayacağı" anlayış ve tavır sergileyen sağcı yaklaşımların oluşturmasıdır. Bu her iki yaklaşımın oluşturmasıdır. Bu her iki yaklaşımın ve tavırda yanlışlıktır. Ayrıca, bu durum "Devrimci durumun geriliği" olarak ilan etmek isteyen, ya da bu yönlü birebir bağlantılı değerlendirmeye yapmak isteyenlerde, Marksist itibali teoriden bahar olduklarında vurgulayalım! Bunun aynı zamanda düzenle bağlarını koparmak istemeyen barışçıl, reformist bir anlayış ve tavır olduğunu belirtmekte yarar var. Biz ko-

münistler, reformist çözüm değil, devrimci çözümlü savanır ve bunu uygularız. Komünistleri reformistlerden ayıran temel kriterde budur.

Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin devasa güç karşısında gün geçtikçe çaresizleşen; çaresizleştikçe hırçınlaşan, hırçınlaştıkça ekonomik ve siyasi bürhanı daha çok artan hakim sınıflar çıkarılmaları selameti için bağüne dek uygulamaya koydukları bütün yöntemleri, bundan böylede koyacaklardır. Hem daha vahşi, hem daha canice. Buna beklemiyor ya da güremiyor değiliz! Çünkü, bu gibi yöntemler onların sınıf yapılan ve diktatörlüklerinin doğal bir karakteridir. Tam tersine bunu böyle görenmek, onlara karşı mücadeleyi zayıflatır ve bu asalaklar diktatöryasına iyi şeyler abtfa bulurmak olur ki, bu da sosyal kurtuluş mücadelesini sekteye uğratır. Bu gerici ve faşist yöntemleri onların karakterinden ayrı düşünmek, nâsı ki bu faşist sistemi tanımamaksa ve abes olursa öylede bu sınıfların ve diktatörlüklerinin doğal bir karakteri karşısında çok fazla dayanamayacağı ve tuz-buz olacağını görmemek veya küçümsemekte abesle işgal olur. Çünkü, bir yerde ne kadar barbarlık, vahşet ve sömürü varsa orada bu soruların çözülmesi için alternatif düşünce ve örgütlenmeler de var demektir. Çünkü, bu kaçınılmazdır. Çünkü, bu, zıtların birliğinin yarıtmış temel bir kanıttır. İşte, böyle bir sistemin şiddet yoluyla yıkılması kaçınılmaz bir görevdir. Bu kaçınılmazlığı hızlandırmanın Türkiye parçasındaki biricik çözüm yolu ise Partimiz TKP/ML'ni önderliğinde örgütlenmek ve onun belirlediği taktik politikalar ışığında hareket etmekten geçmez. Bunun dışındaki yöntemler kitleleri kurtuluşa götüremez. Çünkü, sosyal kurtuluş mücadelemizin vardığı şu aşamada, hakim sınıfların suratını indirilecek en büyük şamar TKP/ML'nin belirlediği taktik ışında hareket etmekten geçmez. Kitlelere nüfuz eden düşünce doğru düşünce ve taktik olduğuna göre, öyleyse Partimiz önderliğini yürüten silahlı mücadeleyi daha bir hızlandırmak ve onun hizmetine tabi kılınmak amacıyla belirlenen taktik doğrultusunda hareket et ve bu doğrultuda görev almaktan çekinme!"

PROLETARYANIN YEREL SEÇİMLERDE İZLEYECEĞİ TAKTİK ŞUDUR:

Öncelikle şunu belirtelim: Komünistler, ilke olarak hiçbir mücadele aracından yararlanmayı reddetmezler. Herhangi bir mücadele biçiminden yararlanıp yararlanılmamanın temel kriterinde gözönünde bulundurulacak, daha doğrusu burada kavranılması gereken ana halka ise, söz konusu mücadele aracından yararlanmanın kullanılabilir olup-olmadığı ve bu aracı ana mekete görevimiz olan devrimin hizmetine sokmak, yeni merkezi göreve tabi kılmak olmalıdır. Lenin yoldaşın önemli belirleyip ve benimsenip uyguladığı gibi, "Marksistler, ilke olarak hiçbir mücadele biçimini reddetmezler." Bu ilkeyi savunmak sadece yetmiyor. Marksist olmanın ve olmanın temel kriterlerinden birisi, nazı ki teoride savunulan doğru ilkelere pratikte bütünselliğini sağlamaksa, yani sadece doğru şeyleri savunmakla Marksist olunmuyorsa, öylede mücadele biçimlerine ilişkin Lenin yoldaşın bilimsel önermesini teoride savunmakta, tek başına taktiklerde doğru yapıldığını göstermek olamaz. Öyleyse doğru olan nedir: Söz konusu bilimsel anlayış doğrultusunda hareket etmek olmalıdır. Bunun yoluda, silahlı mücadele dışında kalan mücadele araçlarından (koşullar varsa) devrim için yararlanmak olmalıdır. Gerisinin, sol-doğmatik bir anlayış olduğu açıktır. Bizaz daha açarsak, kavranılması gereken sorun; ana mücadele biçimi dışında kalan mücadele biçimlerinden devrim için nasıl yararlanabilir ve bunu devrimin hizmetine nasıl sokabiliriz sorunu olmalıdır. Buradaki doğru yöntem, diğer mücadele yöntemlerini ana mücadele biçimini kararmadan, saptırmadan onun hizmetine sokup gelişmesini hızlandırmaktır. Bunu Stalin yoldaşın şu doğru belirlemeleriyle pekişirelim: "Gerçek bir sosyal demokratik taktik için şu iki koşul zorludur: Birincisi, toplumsal yaşamın gidisine ters düşmemek, ikincisi ise kitlelerin devrimci ruhunu güttükçe yükseltmek" işte bu bilinçten hareketle taktikler belirlemeli ve geliştirmeli yin veremeliyiz.

Buna göre önümüzdeki "27 Mart Yerel Seçimleri"ne ilişkin öyle bir taktik belirlemeliyiz ki, bu taktiğimiz hem kitlelerin bilincini geliştirmiş olsun, hem de sosyal mücadelemizi hızlandırmış olsun. Taktik stratejinin ayrılmaz bir par-

İlçesi Köylü Kurtuluşu'nda Yerel Seçimlerle ilgili yayınlanan yazıyı okurlarımıza olduğu gibi sunuyoruz.

SEÇİMLERE BAKIŞ AÇISI:

ÇEK KURTULUŞUNU SAĞLAYAMAZ!

çısı ve onun hizmetinde bir araç olduğuna göre, taktik önderlikte stratejik önderliğin görev ve gereklerine uygun olmak zorundadır. Buna uygun hareket ettiğimizde ve proletaryanın bütün savaşını ve örgüt biçimlerini benimseyip uygulamamız halinde, ancak devrimimizin bugünkü özgül bir evresi ve aynı zamanda merkezi görevimiz olan (bugünkü evrede) Köylü Gerilla Savaşımıza, sözcüğün gerçek anlamında hizmet etmiş olacağız. Yoksa, "somut şartların somut tahlihi" olan Marksistlik nerde kaldı silahlı mücadele dışında kalan araçlardan devrim için yararlanma? "Şiddet (zor) devrim mücadelesinde ana mücadeledir" demek, diğer mücadele biçimlerinden yararlanmama, demek değildir. Böylesi anlayışlarla ne devrim yapılmış ne de devrim yapılır.

Bu ilkeleden hareketle yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmamızın bir aracı olarak kullanabiliriz. Ki, bugünkü özgülde doğru taktiğin "boykot değil", bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmak olduğunda hemence belirtelim.

Bu taktiğe bayınırken gözünüzde bulundurmamızın hususları ve önümüze koyacağımız görevler ise şunlardır:

A) Partimizin göstereceği adayların niteliği ve konumu şun olmalıdır: Sınıf bilinçli proletarya halkı kurtuluşu uğruna sınıf savaşını yürüten proletarya partisinin programını aşırı düzeyde kavrayıp disiplini taşıyan ve tespit edilen politika çerçevesinde canlı başla çalışacak birisi aktif olarak destekler.

Burada dikkat edilmesi gereken diğer bir husus ise, konuşacak adayların halkın geniş kesimi tarafından sevilip sevilmediği gözönünde bulundurulmalıdır.

Buna ek olarak da aşağıya sıraladığımız görevleri yerine getirmek istemeyen, bunların doğruluğunu savunmayan ya da bu doğrultuda hareket etmeyen kişi ya da kişiler aday olarak gösterilmemelidir ve söz konusu görevleri kabul etmeyen üsurların parti disiplini gereği bulunduğu konulardan dışlanması da sağlanmalıdır.

Aşağıya maddeler halinde ortaya koyduğumuz platform, hem seçim propagandaları aşamasında hem de seçimler kazanması (diyelim ki kazandı) halinde savunulması ve yerine getirilmesi gerekli görevlerdir:

B) Seçimleri Kazanması Durumunda, a) Devletin istek ve dayatmalarından hiçbirisini kabul etmemek; b) Belediye sınırları içerisinde yapılacak tüm iş ve görevleri, ... olarak oluşturulmuş halk komiteleri (bunu oluşturmak partinin tarafından önceden tartışılıp karara varıldıktan sonra pratiğe geçirilecek. c) Oluşturulacak ... Halk Komiteleri (bu, esas olarak parti inisiyatifinde olacak) tüm çalışanlardan birinci derecede sorumlu tutulacak ve aralardaki işlerlik Demokratik Merkezizetçilik normları ışığında olacaktır.

d) Bütün olanaklar devrim ve halkın hizmetine tabi kılınacak,

e) Oluşturulacak yönetimlerin nitelik ve işlevi tamamıyla geleceğin yerel Halk İktidarlarının bir örneği ve denetlenmesini gösterecek biçimde olmalıdır. Yani, kızıl siyasi iktidarlık ve Demokratik Halk İktidarları (DHI) döneminde kurulacak olan yerel yönetimlerin niteliğine uyumlu bir örgütlenme ve icraatları yapılacak. Bununla faşist sistem içerisinde var olan ve hakim olan (belediye) anlayış ve uygulamaları, geleceğin Halk İktidarları dönemindeki yönetimlerin niteliksel farklılığına kitlelere pratikçe göstermek olmalıdır.

f) Propaganda çalışmalarında seçimlere girmemizin nedeni ve amacı, bu aracı Devrimin propaganda ve ajitasyon aracı olarak kullanmak, kokuşmuş ve çürümüş sistemin bu alandaki mevzilerden devrim için yararlanmak ve bu yolla sistemin gerçek kimliğini kitlelere anlatmak; dahası kitlelerin bu gibi sosyal pratikleriyle varolan sistem devam ettiği müddetçe söz konusu yönetimlerin amut kapısı olamayacağı, ihale ve mafya çetesinin pazarı olmaktan öteye geçemeyeceğini; bu koşullarda komünistlerde ele geçireceğimizin bunu uzun süre yaşatmaya-çağı gerçekliğini somut olarak göstermekten başka bir amaç taşımadığımızı söyleyelim.

g) Ulusların Kaderlerinin Tayin Hakkını Savunmalı ve buna uygun hareket edilmeli;

h) Halka, özellikle Kürt ulusunu yönelik katliamlara, gerçek uluslararası gerekçe ülke düzeyinde karşı çıkararak teşhir etmeli.

j) Her türlü işgal ve ilhak hareketlerine karşı çıkmak;

k) Şehit düşen gönülluların cenazelerine salıpları çıkarmak;

l) Halka ve halkın sorunlarına şevkle yaklaşmak;

m) Kadın Haklarını savunmak ve buna uygun hareket etmek;

n) Devrimci kültürün örneklerini kitlelere

Özcesi, düzen partilerinin adaylarına oy vermek; sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine sıkılan karanlık kurşunlara kurşun katmak, katliama katliam, sömürüye sömürü, kâr'a kâr, vergiye vergi katmaya yardımcı olmaktır! Bununla da, düzenin daha uzun süreli yaşamasına ortak olmak demektir!

sunmak için çeşitli kültürel faaliyetlere girişmek, buna ülke ve dünya sahada yaygınlaştırmaya çalışmak;

o) Kendisini bir belediye başkanı olarak değil, halktan ve halkın bir parçası olarak devrimci ahlak ve kültür temelinde hareket etmeli ve bu yönlü tavırlarıyla kitlelere örnek olmalıdır;

p) Başka ülkelerin sosyal ve devrimci ulusal hareketlerine desteklemek;

q) Özgün, kıyım, yiyecek vb. tüketim malzemelerinin fiyatlarını günün sosyal koşullarına uygun bir şekilde ayarlamak;

r) Faşizme, feodalizme karşı çıkmak, bu yönlü hareketleri desteklemek, dahası bütün anti-demokratik uygulamaları ve yasaları karşı çıkmak;

s) Belediye alanında çalışan bütün işçilerin sendika, sigorta vb. haklarını tanımak ve bunların oluşturulması için çaba sarfetmek. Önev ve toplu sözleşme haklarını savunup, bu yönde gelecek hareketleri desteklemek;

t) Emperyalistlerin Türkiye'deki askeri üslerini kapatılması için kamaoyu oluşturmak ve emperyalizmin ekonomik ve siyasi ilhaklarına karşı çıkmak;

u) Faşist Türk Devletinin başka ülke ve halklara açtığı açığı savaşlara aktif olarak karşı çıkmak;

v) Mahalle ve sokakların temizliğine dikkat etmek ve denetlemek vb. gibi görevleri yapmak ve savunmakla yükümlüdür.

C) Bu görevleri yerine getirmeyen ve partinin direktifleri doğrultusunda hareket etmeyen yönetici (belediye başkanları) karşı takınıcağımız yöntem ise şudur:

Önce uyarılmak; eğer aynı uzlaşıcı (devletle) ve olumsuz icraatları devam ediyor ya da ediliyorsa, sözcükü kişi ya da kişilerden derhal destek çekilmeli ve tereddit teşhiri yapılarak çeşitli cezalarla cezalandırılmak. Bunun içerisinde istifaya zorlanmaktan tutulmaktan ölüme kadar her türlü ceza müessesinin geçerli olacağını, özellikle vurgulayalım. Çünkü, halkla, devrimle ve partiyle kimse kimse oynamaya hakkı yoktur. Bu konuda Partimizin kararlı ve net olduğuna da herkesin inanmasını isteriz!

D) Güçlü olduğumuz (hem nice hem de nitel) yerlerde dışımızdaki devrimci grupların desteğini de olarak parti adaylarını gösterirken, diğer yerlerde ise ortak platformlar doğrultusundaki adaylar gösterilmelidir. Tabii, seçimlerde ortak platform ışığında katılmayız. Fakat buradaki, aday belirlemede (göstereceği) birinci derece Partimizin göstereceği adaylara ağırlık verilmelidir. Diğer yerlerdeki adaylar noktasında ise örnek olacağımızı da söyleyelim.

Bu konuda platformun ana ilkesi ise, tek bir adayı desteklemek iken, bunun politik odasını ise; "Eylemde birlik, propagandada ajitasyonda serbestlik ilkesi" olmaktadır.

Eylem platformuna ilk planda güdeceğimiz devrimci teşkilatlar ise şunlardır: Devrimci Sol, TDKP, TİKB, KAWA, TKP/ML Hareketi vb. hareketlerdir. PKK ile ilişkilerimiz askıda olduğundan bu noktada eylem birliğine güvenenin doğru değil, yanlış olduğunun bilinmesini isteriz!

Eylem birliğinde gözönünde bulundurulması gereken temel nokta ise, eylem birliğini bozucu bot-zotçu ve bozguncu tavırlara girmemek ve buna müsaade etmemek olmalıdır. Eylem birliği disiplini bozanlar, yaptıkları bozgunculuk-

tan dolayı uyarılmalı; bu da olumlu yönde gelişmesini etkilemiyor, yani hala da disiplinsizlik devam ediyorsa, sözcükü hareket ve hareketler eylem birliği platformundan alınmalıdır.

Diğer önemli bir nokta ise; bu vesileyle partinin görüşlerini kitlelere geniş bir şekilde yaymak, örgütlenmesine hız vermek ve eylem birliği içerisinde yürüneceğimiz ilkel ve doğru bir çalışma tarzıyla önderliğimizi, hem platformdaki hem de kitlelere hissettirmek olmalıdır. Buna bağlı olarak özellikle de şu nokta önemlidir: Gerçek belediyeçiliğin bu sistem içerisinde değil, ancak ve ancak devrim sonrası yapılacağını; dolayısıyla bugünkü belediye yönetimlerinin sistem değişmedikçe ne geleceğin ne de bugünün kalıcı yerel halk iktidarlarının nüvelerini, yani ona varmak için kalıcı basamak olmayacağını, dahası bu sonuna sadece bu yönüyle bakın ve böyle bir beklenti içerisinde girenlerin, sistemin faşist neliğini kavrayamadıklarını; bunun da ötesinde yerel Halk İktidarlarının "ne zaman ve ne

şekilde oluştuğunu" bilmemek olduğu bilincini kitlelere yaygın bir şekilde aktarmak olmalıdır. Böylelikle zulüm, kan ve sömürü kokan faşizmin çizmesi altındaki bir toplumsal sistemin üstündeki egemen rejimin "gerçek bir yerel yönetime" uzun süre müsaade edeceğini beklemek, hem hayal ve saflılıktır! En basit örneği olarak, yeni yeni seçim yasaları ve özellikle de T. Kürdistanı'ndaki yerel seçimler için çıkartmaya çalıştığı seçim yasalarını göstererek, yeterli kanıt olur. Yine, hakim sınıfların "Paşa hazretlerinin (genel karmayığın) buyurduğu üzere: "Devrimci ve PKK adayları karşısında tek bir aday üzerinde anlaşarak seçimlere girin" yönlü ultimatomları buna açıkça gösteriyor. Tüm bu sahtekarlık ve komplo dolu seçim yasaları ve uygulamalara karşın, bu seçimleri devrimci hizmet amacıyla olanca gücümüzle kullanmasından çekinmeyelim! Silahlı mücadeleyi güçlendirici ve ona ivme katıcı araçlardan yararlanmasını bilmelim!

E) Bir ihtimal olarak T. Kürdistanı'ndaki "seçimlerin iptal" edilmesi gündeme geldiğinde ise, Komünistlerin tavrı şun olacaktır: Hemen belirtmek isteriz ki, böyle bir durumda Komünistlerin benimseyeceği tek doğru yöntem SEÇİMLERİ BOYKOT etmektir. Hem de aktif olarak!

Bunun için, enerjini on katına çıkararak sandık başına gitme yerine sandıkların imdadına etmek için harekete geç! Sandıkların kurulacağı okul vb. binaların seçimleri etkisiz kılacak için benzin ve gaz dökerek yak! Sandık başında görevli olan memurları rehin almakta tutulmuş da görev yapmalarına, oradan da seçim sandıklarına taşıyan araçlara yönelik saldırı eylemleri yapmaya kadar, her türlü eylem yapasınız/yapılmalıdır! Afiş, pullama, kuşlama, yazılama, molotoflama ve bombalama eylemleri yapmaktan çekinme. TV'yi ve Radyo gibi iletişim araçlarıyla propaganda yapmaya da ağırlık vermeliyiz. Bu eylemleri kampanyalar biçiminde yürütmeli ve yeşilayışmalıyız. Yoksa, seçimleri boykot pasif olmaktan kurtulamayacağız. Dolayısıyla etkisini de gösteremeyecektir!

Bir kez daha şunu vurgulamakta yarar var ki; her kim ki bugünkü yerel yönetimlerin geleceğin yerel iktidarlarının bir nüvesi olarak görüyor ya da bu yönlü bir değerlendirme yapıyorsa, o kimse ya da anlayışlar, sistemin gerçek yüzünü tanıtmıyor ve onu kitlelere şirin göstermeye çalışıyor demektir. Dahası, sisteme uzlaşıyor, ona niteliğiyle çelgen anıflar yükleyip beklentiler içerisinde giriyor demektir!..

DÜZEN PARTİLERİNE OY VERMEK, FAŞİST SİSTEMİN SUÇLARINA ORTAK OLMAK DEMEKTİR!

Yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal statünün sömürge efendisi emperyalizmin ülkelerdeki birinci derecedeki sosyal dayanağı ve de uşağı olan hakim sınıf partilerinin adaylarına oy vermek, ya da bu partileri şu veya bu şekilde desteklemek dolaylı-dolaysız da olsa, bu zulüm sultasının halkımız üzerinde bir karabasan gibi duran baskı, korku, sömürü ve vahşet düzenlerini onaylamak demektir. Çünkü, köleliğe karşı mücadele edilmeden, hem de aktif savaşmadan yine devam edecektir. Yani, sömürü ve kölelik kendiliğinden kalkmayacaktır. Çünkü, bu durum, yani tavırlar zulüm saraylarının ayakta kalmasını sağlar!

Özgürlük, demokrasi ve her türlü ilerici gelişmenin düğmanı olan ve ortaçağ zihniyetinin temsilcisi hakim sınıf partilerine oy vermek, bu ilke halkının karanlıklar içerisinde kalması sosyal yaşantısının devamına evet demektir!

Düzen partileri ve onların kimliği altında adaylığını koyanlara oy vermek, onların ideolojilerini paylaşmak ve bu ideolojinin değişimini ne sa basamak olduğu gibi, toplumsal gelişme ve değişimin üstünde baraj oluşturan en gerici ve on büyük dağ olan emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmin yaşantılarına ortak olmak ve onları güçlendirmek demektir!

Düzen partilerine oy vermek, Kürt ulusu üzerindeki millî baskıya devam et demektir!

Faşist rejimin siyasi temsilcisi durumundaki DYP-SHP, ANAP-MÇP, MHP-DSP-RP vb. gibi partiler ve onların adaylarına oy vermek, sokak ortasındaki sorgusuz-sualsiz infazlara, fabrikadaki işçinin sokağa atılmasına, toprağına bağlı köylüleri zorla göç ettirilmesine ve katledilmesine, öğrencinin demokratik haklarının gasp edilmesine ve sokağa anılması; dağılması; özgürlük savaşçısı gerillaya vahşice katledilmesine, kadınların "ikinci sınıf vatandaş" olarak ezilmesine" kabul edilmesine toprak ağalığına, ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının emperyalist canavarlar tarafından yağma ve talan edilmesine ve onları peşkeş çekilmesine; dahası da bu kokuşmuş ve çürümüş düzenin bütün çirkeflik ve mezalimce uygulamalarına göz yummak, onaylamak ve onlara saçılmaya ortak olmak demektir. Niyet olarak böyle düşünülmede, objektif olarak böyledir.

Bu zehab partilere oy vermek, halkımıza reva görülen bu düzeni, bunu koruyup-kollamak için yapılan yalan ve demagojilerle süslü propandalara kanmak ve ortak olmak demektir!

Özcesi, düzen partilerinin adaylarına oy vermek; Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine sıkılan karanlık kurşunlara kurşun katmak, katliama katliam, sömürüye sömürü, kâr'a kâr, vergiye vergi katmaya yardımcı olmaktır! Bununla da, düzenin daha uzun süreli yaşamasına ortak olmak demektir!

Oyleyse, bu dinazor sınıflar ve onların savunduğu faşist diktatörlükten kurtulmak, yani bu düzenin ömrünü kısaltmak ve kendi gerçek kurtuluşunun günlerini çabuklaştırmak istiyorsanız, oyunu düzen partileri ve onlarla gelaşan partilere verme!

Seçimleri, DHD'ni hızlandırmak ve ona bir-mer ettirmek için bir araç olarak kullan!

Köylü Gerilla Savaşı'na tabi kalınarak onun boyatılmasını sağlayacak eylem biçimleri ve örgütlenmelerden yararlanmak; ne "sağ" ne de "sol" bir anlayış değil, tam tersine buna reddetmek ve bunu asli görev olarak (yani seçimlere tapınak) benimsemek, ya da o doğrultuda hareket etmek, hem sol hem de sağ anlayış ve tavırlardır.

Yerel yönetimleri geleceğin yerel iktidarlarının bir nüvesi olarak gören anlayışları düzenli uzlaşmacı, reformist anlayış ve tavırlar olduğuna dair, mahkum et!

Kurtuluşun için tek çıkar yolun, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öcünü kurmayı TKP/ML'nin önderliğinde örgütlenip, TIKKO sınıflarında düzene karşı savaşarak Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmek olduğuna unutmula!..

DÜZEN PARTİLERİNE OY YOK!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK! KAHROLSUN KOMPRADOR BURJUVAJI VE TOPRAK AĞALARININ TEMSİLCİSİ FAŞİST PARTİLER!

SOSYALİST VE DEVRİMCI ADAYLARA OY VER!

DEVİRİMCI PLATFORMUN ADAYLARINI DESTEKLE!

KAHROLSUN İHALE VE MAFYA ÇETESİNİN DENETİMİNDEKİ YEREL YÖNETİMLER!

YAŞASIN GELECEĞİN DEMOKRATİK YEREL İKTİDARLARI!

DÜZEN İÇİ SEÇİMLER KURTULUŞ DEĞİLDİR!

YAŞASIN KIZIL SİYASİ İKTİDARLAR İÇİN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZI!

YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ORDUMUZ TIKKO, KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

DİSK ile Türk-İş rekabetinde işçi sınıfı zararlı

İstanbul/Özgür Gelecek- Türkiye'de işçi hareketi ve sendikacılık alanında büyük bir kriz yaşanmaktadır. '94 yılında 450 bini aşkın işçinin toplu sözleşmesi kilitlenme aşamasında. İkibinli yıllara doğru sendikaların toplumsal gücünü ortadan kaldırmayı hedefleyen emperyalizm, güdümündeki sermaye çevreleri sivil toplum örgütlerine yönelik baskılarını daha çok artırdılar. Bu dönemde sendikalar rekabet etme "Lüksü"ne sahip değiller. Çünkü bu rekabet, sendikalara ve işçi sınıfına zarar veriyor.

17 Ocak '94 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan İşkolları İstatistikleri'nde yüzde on barajını üç sendikadan aşmasıyla DİSK'e bağlı 15 sendika toplu sözleşme yetkisi kazandı. Türk-İş'e bağlı sendikalar, DİSK'e bağlı sendikaların yüzde on barajını aşmadıkları gerekçesiyle, işkolu yetkisine itiraz karar aldılar. Buna karşılık DİSK'e bağlı 15 sendika, Türk-İş'in bu kararına itirazla karşılık verdi. 31 Ocak'ta Ankara 9. İş Mahkemesi'ne yapılan itirazla 15 işkolunda toplu sözleşmeler tıkanı. Bu işkolları, Laspetkim-İş, TİS, Petkim-İş, Gıda-İş, Deri-İş, Tekstil, Basın-İş, Tünel-İş, Bank-Sen, Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, Limier-İş, Nakliyat-İş, Öleyiş, Dev Sağlık-İş, Genel-İş.

Peki yüzde 10 barajına devlet neden ihtiyacı duydu? İşçi sınıfının kaybı nedir? Sendikaların yetki itirazları kimlere yarayacaktır? Öncelikle bu soruları yanıtlamak gerekir. Bir sendikanın, bir işyerinde toplu sözleşme yapılabilmesi için,



Türkiye çapında kendi işkolundaki işçilerin yüzde onuna bünyesinde toplamak zorunda. İşkolu yetkisini aşmamış bir sendika, herhangi bir işyerinde çoğunluk yetkisi olsa da toplu sözleşme imzalamıyor. Dolayısıyla karşı sendikaların açtığı yetki itirazı davası sonuçlanıncaya kadar toplu sözleşme yapıyor. Bu durumda esas kayın toplu sözleşmesi tikanan işçi sınıfının olacak. İşçiler sendikaya güvenini yitirecek, devlet özelleştirme politikalarını daha kolay gerçekleştirecek, sendikalar bir işçi ordusu olmayacak.

Türk-İş bu konuda herhangi bir açıklama yapmadı. Ancak DİSK Genel Başkanı Kemal Nebioğlu bir açıklama yaparak, sendikalar arasındaki sorunun masa başında çözümlenebileceğini, DİSK'in buna hazır olduğunu açıkladı.

Özellikle son dönemde Genel-İş ile Belediye-İş arasında sendikal rekabet üst boyutlarda seyrediyor. 2 Şubat günü, İstanbul belediyelerinde çalışan Genel-İş ile Belediye-İş sendikalarına üye işçiler ortak bir komite oluşturarak, yaklaşık 15 bin imzalı istemlerini konfederasyonlara gönderdiler. İşçilerin 4 maddeden oluşan istemleri şunlar; 1- Yüzde 10 işkolu barajı geri çöksün, 2- Yüzde 51 işyeri itirazları geri alınсын ve tekrar itiraz edilmesin, 3- Yetki tespit çelişkisi olan işyerlerinde referandum yapılсын, 4- Sınıf düşmanlığı tutumlarından vazgeçerek sözleşmelerimiz yapılсын.

Belediye-İş 2 No.lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'e bu konudaki

düşüncelerini sorduk: "Herşeyden önce yüzde 10 barajı ve sendikal rekabet işçinin aleyhine. Bu yasayla işçinin sendikalaştırılması hedefleniyor. Bizim işkolunda yaklaşık 110 bin işçinin 1 Martta toplu sözleşmesinin başlaması gerekiyor. Barajın sözleşme yapılmasını ya an tespitler daha gelmiş değil. Yetki gelse bile iki sendikamızın itirazları nedeniyle sözleşme olamaz. Bu tamsa devletin istediği bir durum. Devletin dikensiz gül bahçesi yaratma girişimi. Türk-İş bunu başka olarak kağıtında dopacak muhalif odaklar üzerinde kullanmak istiyor. Yalnız %10 barajı işçiyi bir avantaj sağlıyor. İşçi sınıfını istemeden de bir sendikada toparlıyor, birleştiriyor. Esas itibarıyla biz bu halkayı yakalamalıyız."

Genel-İş 1 No.lu Şube Başkanı Şükrü Kartal gazetemize şu değerlendirmeyi yaptı: "DİSK açıldığında sermaye için tehlike oldu. DİSK'i alternatif olarak gören devlet bununla ortadan kaldırmayı hedefliyor. Fakat biz işçilerin kaygılarını düşünmüyoruz. Asıl tehlike işte burada. Belediye-İş'te yaptığımız görüşme olumsuz sonuçlandı. Bunun üzerine iniza topladık. Yetki itirazımız elbette var. Ancak bu onları masdur etmek için değil, onları bu anti demokratik yasadın vazgeçirmek için. Özellikle Belediye-İş, genelde Türk-İş'le böyle bir talebi kabul edilirse kayıtsız şartsız itirazlarımızı geri çekeceğiz. Türk-İş'le esasta özelleştirmeyi onaylıyor. Gerçek yüzünü işçilere göstermemek için

bu tür oyunlara başvuruyor. Sorumluluktan kaçıyor. Bu hükümetin, Türk-İş'le işçiler için ortak hazırladığı bir tuzaktır. Büyük işçi kayımları olacaktır. Türk-İş'in derdi toplu sözleşme değil, özelleştirmeyi yaşama gerçeğidir.

Belediye işçisi Kenan Çeçi bu durumu işçi cephesinden değerlendirdi: "Bizde genelde yıl içinde Ocak ve Mart'ta 2 yıllık sözleşmeler yapılmaktadır. İtiraz nedeniyle Ocak'ta yeni sözleşme dönemine girilmiş bulunan bir çok işyerinin yetki itirazları sonuçlanmadığı için sözleşmeye oturulmamaktadır. Aynı durum Mart sözleşmeleri için de geçerli olacaktır.

Şu arada gerek Belediye-İş ve gerekse Genel-İş sendikaları için diğer işkolunda %10'u aşım aşım belirlenmesi mantıken itiraz gerektirebilir. Ama Genel-İş'in Belediye-İş için %10'u aşım iddiası gültürçdür. Çünkü, daha önce zaten işçinin tümüne yakını zaten Belediye-İş sendikasında örgütlüydü. Bu işçilerin yüzde %10'u, hatta 20'si gitmiş olsa bile, Belediye-İş'te yine yeterince işçi kalmıştır. Genel-İş'in itirazı tamamen intikam duygusundan kaynaklanmaktadır. Kaldıkı Genel-İş, işi üyesi bulunmayan ya da Avcılar Belediyesi gibi yalnızca bir üyesi bulunan belediyelerde bile itiraz etmektedir.

Daha önce alternatif olarak çıkan Genel-İş'e giden arkadaşlarımız bilimli bir tercih ile değil, Belediye-

İş'in başarısızlıkları yüzünden gittiler. Tabii Belediye-İş'in iyi olduğunu söylemiyorum, öz olarak ikisi ayrıdır.

Şu anda bunların çıkar çatışması yüzünden işçi örgütlülüğü bozulmuş, işçiler arasında güven ilişkileri bozulmuş, işçinin direniş gücü önemli oranda zayıflamıştır.

Benim tanıdığım tüm işçiler bu durumdan rahatsızlar. İşçiler, özellikle iş yerlerinden gelen ve bundan sonra gelecek yetkilere itiraz edilmemesini istiyorlar. Ancak her iki sendika şu ana kadar işçinin eğilimini fazlaca dikkate almadı. Bundan sonra da bu eğilimin çıkar çatışmalarına kurban edileceği ciddi koşulları var.

İşçi, özellikle Belediye-İş'te kalan işçilerin duyarlı kesimi kendi sendikaları olan Belediye-İş'e gerekli baskıyı yapıyorlar; Belediye-İş şu an esasta bu işin masduru olduğu halde. Ama ayırtması genel iş için söylemek mümkün değil. Genel-İş üyeleri lafta, yetkilere itiraz için mücadele etmek istediklerini, hatta bunun için ortak komitelerin kurulmasını savunuyorlar. Ama tamimi davranmıyorlar. Bunu iki maddeyle açıklayabilirim: 1- Baskının yalnızca Belediye-İş'e olmasını istiyorlar, 2- Gerçekten işçinin birliğinden yana olduklarını pratikte göstermiyorlar. Örneğin ortak tas-lakların hazırlanmasına yanaşmıyorlar.

Bu tutuma sosyalist basının bir kısmında cesaret vermektedir. Bazılarına göre Genel-İş ya da DİSK "Devrimcidir". Onun için desteklenmelidir. Bende diyorum ki eğer devrimcilik DİSK'çilik yada Genel-İş'çilik ile eş değer ise, biz zaten böyle bir devrimciliği de benimsemeyiz.

Sonuç olarak belediye işçisi ve diğer işkollarındaki işçiler, bu kısır çatışmadan her anlamda zarar görüyor ve daha bir sürede görmeye devam edecektir. Ama inanıyorum ki çok dayanıklı olan sınıfımız bu güçlülüğünde üzerinde gelecek ve her anlamda daha da güçlenecektir."



Hasan GÜLÜM



Şükrü KARTAL

Nightingale direnişçileri eylemlerini değerlendirdi

İstanbul/Özgür Gelecek- 10 Şubat günü, 13 Aralık 93 tarihinden bu yana direniş bulanan Florence Nightingale Hastanesi işçilerine görüşmek üzere Bank-Sen'e gitti. Sendikal örgütlenmeye giriştikleri için işlen atılan 200 sağlık çalışanından yaklaşık 20 işçi bulunuyor.

Söyleşmek istiyoruz. Sonra beş işçiyi yukan, toplantı salonuna çıkarıyorsunuz. Direniş nasıl değerlendiriyorsunuz? Biyolog Ercan Pektaş, direniş pasif bir direniş olarak değerlendiriyor. Sendikamızın eylemde etkili olmadığını görüşünde. Atılanlar kendi aralarında bir komite oluşturmuşlar. Kendileri karar alıp, kendileri uyguluyorlar. Çamaşhaneye işçi, Tahsin Mızır, direnişlerin "basit" geçimini belirtiyor. "İşverene karşı daha aktif olmalıydık, ama bu bunu seçtik" diyor. Söyleşimize katılanların sayısı artıyor. Direnişçi neden pasif eylemler seçtiklerini yanıtını alıyorlar. Yoğun bakım hemşiresi Ayten Güneş, hemşirelerin toplumun dışında yetleştirildiğini ifade ediyor. Biyolog Ahmet Karataş, hemşire Ayten'in algıladığı, ama açıklayamadığını şöyle anlatıyor: "İktidar kendi çıkarlarını döndürcek insan yetleştiriyor. Esas sorun bu. Kimsel alandan insanlar genelde sağlık meslek işlerinde yabı dünyaya gidiyorlar. Bu insanlara özgür düşünün, üretken, sosyal bir kimlik kazandırılmıyor. Eksik teknik bilgiler ve oluşturmamış bir yapıyla iş yaşamına başlıyorlar. Genelde toplumuzda, özde sağlık alanındaki kadınların gen biriktirmesi bilinen bir gerçek. Bu bir sistem sorunu zaten. Bir de meslek liselerindeki tecrübe yaşamı. Bu durum apolitik, asosyal, duyarlı, kimliksiz insan olmalarını getirince, kültürel yozlaşma bu insanları üzerinde önemli taraftar yaratıyor.

Biyolog Ercan Pektaş, yaklaşımı farklı açıdan iddiyor: "80 ovanında hemşire afildi hastaneden. Bunları yaşları 22'yi

geçmiyor. Çoğunluğu yeni mezun. Öğrenimden iş yaşamına yeni geçmiş insanlar. Florence Nightingale Hastanesinde modern bir çalışma ortamı vardı. Bunun için kendilerini işçi hissetmiyorlardı. Bir fabrika işçisinin çok fazla farkı var buradaki işçinin. Kişiler bugüne dek hak aramamış. Sağlık okullarında insan rahat, işi hazır, bu yüzden kaygısı yok" diyor. Söz Aylan hemşirede: "Hemşireler iş yaşamında bir de kimlik bulma uğraşısı veriyorlar. Onlardan eylem beklemek ne kadar doğru?" diye soruyor.

İşçiler huzursuz. İşçiler gelinen aşamada memnun değiller. Oranları ziyaret edenler, destek verenler azamış. Kamu, oyunun gündeminden uzaklaştıkları noktada ortak görüşler... En büyük eksikliklerinin pasif eylemleri seçtiklerini olduğunda görüş birliğinde olsalar da, yapacaklarının hepsini yapabildikleri görüşünü taşıyanlar da var. Hemşire Fatma Hamzaşebi kendi adına yapabileceklerinden daha fazlasını gerçekleştirmiş. Fakat "Sendikal faaliyetler pasif, bize daha fazla destek olablirdi." derken, sendikamızın öncülük etmediğini ekliyor.

Biyolog Ahmet Karataş, "Sendikal olarak Forşay blümü olacak, herşey sendikali olmasa sonra ercek düşüncesi hakimdir işçilerde. Bu bozgun onun için yaşandı. Burada işçiler aristokrat. Onun için inançlı ve kararlı olmadılar. Aktif eylemlilik pratik içinde öğretilmeliydi. İnsanlar toparlayacak yönlendirecek olan öncül işçiler bu yönde görevlerini yapamadılar. Ne kilitleni önüne çıktılar, ne de arkasından ayrıldılar." diyerek öncülüğe soyunan insanları suçluyor. Ercan Pektaş, sendikamızın başlıbaşına siyasal olduğunu açıklıyor. İşçilerinde doğru kararlar alabilecek insanlar olduğunu, ama apolitik, ögrenici kökenli, çekingen kilitleni onları desteklemeyeceğini ifade ediyor. Tahsin Mızır, en direngen direniş hastane önünde olacağını, bunun için gerekirse

polise çalışmaları gerektiğini belirtiyor. "Bu bizim eksikliğimiz" diyor yapamadıkları için. Ahmet Karataş siyasi partilere bel bağlamalarının onlara dayatma yapmalarının eksikliğini ifade ediyor. "Biz kimseyi zorlamadan direniş yapmaya kalkıştık. Venmi ve yaraları insan önemliydi. Ama biz birçok şeyi sözde tiraktik" diyor.

Ercan Pektaş bu konuda yaşadıkları bir deneyimi aktarıyor bu arada. "DSP den Anakent başkanı aday olan Neadet Özkan (Sımdiki Bayrampaşa Belediye Başkanı) para yardımı talebimizi, 'biz de aç' diye gen çevirdi. Basın açıklaması yapması istememizi fethitimizde 'Sov yapmaya gerek yok' dedi. Sımdiki iş her akşam televizyonda..." Pektaş, DİSK bünyesinde kendileriyle ilgilenmesi için bir kurul oluşturulduğunu duyduklarını, ama ne yazık ki kimseyi görmediklerini söylemeden geçmiyor. Hemşire Sevim Güngör, bu işi inançlı gördükleri, ama sımdiki bölünmüşlüğü ve bunun nedenini kendine açıklayamadıklarını belirtiyor. Hemşire Saadet İnanm da sendikamızın yararlarını ve faaliyetlerini iyi bilmediğini, laorübesiz olduğunu açıklıyor.

Ercan Pektaş, DİSK içindeki muhalif tartışmaların da eylemlerinde olumsuz etkisi olduğunu görüşünde olduğunu ifade ediyor. Florence Nightingale'den atılan işçilerin direnişlerinde gelinen nokta olumsuz. Toplumsal duyarlılık, bireysellik, örgütsüzlük, sosyal yaşamdan kopukluk, küllürel yozluk insanları nasıl da savunuyor. Gelinen aşamada birçok hemşire meslek değiştirmeye karar vermiş, kimi öğrenim almak, kimi özel çalışmak istiyor. Kimileri bu şehri terk etme hazırlığı içinde. Kimileri yaşamında dönüm noktası, bu yaşamın direniş. Bunun bunlar çözüm mü? Bu yaşam her yerde, her alanda olacak. Ve biz dünyayı değiştirmek için çaba harcamadıkça, değişimdeki aynı sorunlar hep yaşanacak, hep yaşanacak...

Tüm Bel-Sen 1 ve 6 No'lu Şubeler kongrelerini yaptı

İstanbul/Özgür Gelecek- 12 Şubat günü Tüm Bel-Sen 1 No.lu Şube 2. Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı. Bakırköy Belediyesi'nin yemekhanesinde yapılan genel kurulda yönetime iki liste aday oldu.

Faaliyet, denetim ve mali raporların okunmasından sonra yönetime aday olan Hidir Ateş Demokratik Birlik Listesi adına konuşma yaptı. Konuşmasında, dünyadaki değişimleri insanların kafasını bulandırdığını, oysa günümüzde değişimin maddi temellerine ve değişimi yapan gücün kim olduğuna bakılması gerektiğini belirtti. Sömürünün ve zulmün olmadığı bir dünyayı yaratacak gücün, işçi sınıfı ve emekçiler olduğunu açıkladı. Yeni Dünya Düzeni'nden kaynaklanan; genelde dünyanın, özde Türkiye işçi sınıfının yığınla sorunu olduğuna işaret eden Ateş, sorunların çözümünün pratik eylemsellikleri ve karşı koyuşları geçeceğini vurguladı.

İşçi sınıfının ve kamu emekçilerinin sorunlarını sınıfın gözleriyle görmek, ve sınıfsal çözümle görmek mümkündür. İşçi sınıfı reformizmin, revizyonizmin türküsünü söylemelidir." diyen Ateş, Kürt sorunu hakkındaki görüşlerini de açıkladı: "Türkiye'de Kürt-Türk kardeşliğinden

herkes dem vuruyor. Ama kimse bu noktada somut adım atmıyor. Sorunun çözümünde emekçiler, işçiler, sendikalar somut tavır ortaya koymazlarsa destek vermezlerse, çözüm devletin ve burjuvazinin istemleri doğrultusunda sonuçlanır ki, bu da iki kardeş halk için tehlikeli olabilir." şeklinde konuştu.

Genel kurulda bütün siyasi partiler çelenk göndermişlerdi. Hidir Ateş'in "Bize çiçek gönderceklerine meclis komisyonunda bulunan memur sendikalarıyla ilgili yasa teklifine grev ve TİS hakkı içermek koşuluyla destek versinler" sözleri yoğun alkışlarla karşılandı.

Demokratik Birlik Listesi adına Mehmet Sümer'de bir konuşma yaptı. Sınıf sendikacılığının önemine değinen Sümer, işçi sınıfının siyasallaşmasıyla sorunlarının çözüleceğini vurguladı.

Daha sonra tüzük değişiklikleri ve gözaltında bulunan sendikacı, yazar ve bilim adamlarına destek verilmesi ile ilgili öneriler oy birliğiyle kabul edildi. Ardından seçime geçildi. 149 delegenin oy kullandığı seçimde Demokratik Birlik Listesi 82 oyla seçimi kazandı. Yönetime Hidir Ateş, Ali Işık, Şehmuz Erol, Nazif Turan, Kamil Ergün, Mehmet Sümer, Hasan Diler seçildi.

24 Ocak Kararları yineleniyor

Komprador patron-ağa devleti tüm kurum ve kuruluşlarıyla saldırıyor, daha büyük saldırılar için hazırlanıyor. Hepsini bir ağız olmuş "istikrar paketi" diye bağırıyorlar.

Burjuva ideolojisi, kompradorların mağazaları, cadde ve kardeşleri, hobileri, hepsi...

YILMAZ: "Bu sonun başlangıcıdır, bu bir çöküştür"

DEMİREL: "Bu sonun başlangıcı değil, sonda"

GÜLTEKİN: "Türkiye hızla Latin Amerika ülkelerinin durumuna gidiyor"

ÇİLLER: "Davaya dayandık, ben kimseye cennet vadetmedim"

KOMİLİ: "Acil önlemler alınması gerekiyor" demişti, dediler, diyorlar.

İdeolojileri de aynı versiyondan söyleyebilirler, mürekkep yalıyorlar.

İlk önce biz yine de onların yalan söylediklerini göz önünde tutarak "Doğru mu acaba?" diye soralım. Ekonomiyi incelediğimizde söylediklerinin "doğru" olduğunu görüyoruz.

Yaşanan tam anlamıyla bir kriz, bir çöküş. Fakat bu, şu son gelişen olayların değil, (kesmi bazı dönemler dışında), TC'nin tarihini yazan bir olgudur. Dolayısıyla yine yalan söylüyorlar, demagoji yapıyorlar. Yani "bu son" yeni değil, D halde bu güdümlü neyin ne?

Üretmeyen, sürekli tüketen bir ekonominin belli bir noktaya kadar dayanabileceğini söylemişiz. Komprador-burjuvazi az da olsa yalın sanayi yatırımları (üreten yatırımları) emip bitirdi (Şekil A) (1). Bunu nasıl yaptığını ayrıntılı görmemize gerek yok. İşte yüksek faiz, rantiyeye gelirleri, spekülasyon sermayenin hakimiyeti gerçek adıyla komprador burjuvazi ve emperyalizm buna yeterli. Ekonomi üretimi tüketiyor. Fakat bu bir noktaya kadar böyle sürer, üretmezsen tüketemezsin.

Hele hele emperyalist efendilerin, "krediden kesilir, onlar artık senden verdiklerini yüz katıyla geri isterse, vay başına!" İşte son günlerin farklılığı burada yatıyor. Emperyalistler dayatıyor "börçümü ver". Komprador sıkışmış, veremiyor. Vermek için satacak birşeyler seiyor, apılan yazınmalarda "Devrim Şerhleri Olumsuzdur!", "Yaşasın partimiz TKP/ML, ordumuz TIKKO!", İbo yaşasın, TIKKO savaşsın, Gerici-Faist Eğitime Son!, Polis İdare İşbirliğine son, Yaşasın Önderimiz İbrahim Kaypaklıya gibi sloganlar yazıldı. Türkiye sarılıyor. İşte bundandır ki emperyalist, komprador, ideoloğu ve bilim insanları hep bir ağızdan bağırıyorlar.

Bakın Dünya Bankası, IMF ve GATT ne diyorlar:

- Acilen bir mali reform yapılmalı, cari harcamalar derhal aşağı çekilmeli.

- Hükümet özellikle ÜCRETİ yeniden gözden geçirmeli!

- Türkiye'nin darboğazdan kurtulması için ÜCRET ARTIŞLARI yavaşlatılmalı.

- Geçmiş yıllarda bütçe açıklarının en önemli nedenleri kamu çalışanlarına verilen yüksek ücret artışları ile tarım destekleme faaliyetlerine getirilen artışlar olduğu unutulmamalı.

- OECD ülkeleri arasında vergi yükü en az olan Türkiye'dir.

- KDV oranları artırılarak belki kısa vadeli vergi gelirleri artışı sağlanabilir, ama bu geçici önlemdir. Önemli olan vergi reformudur (1)

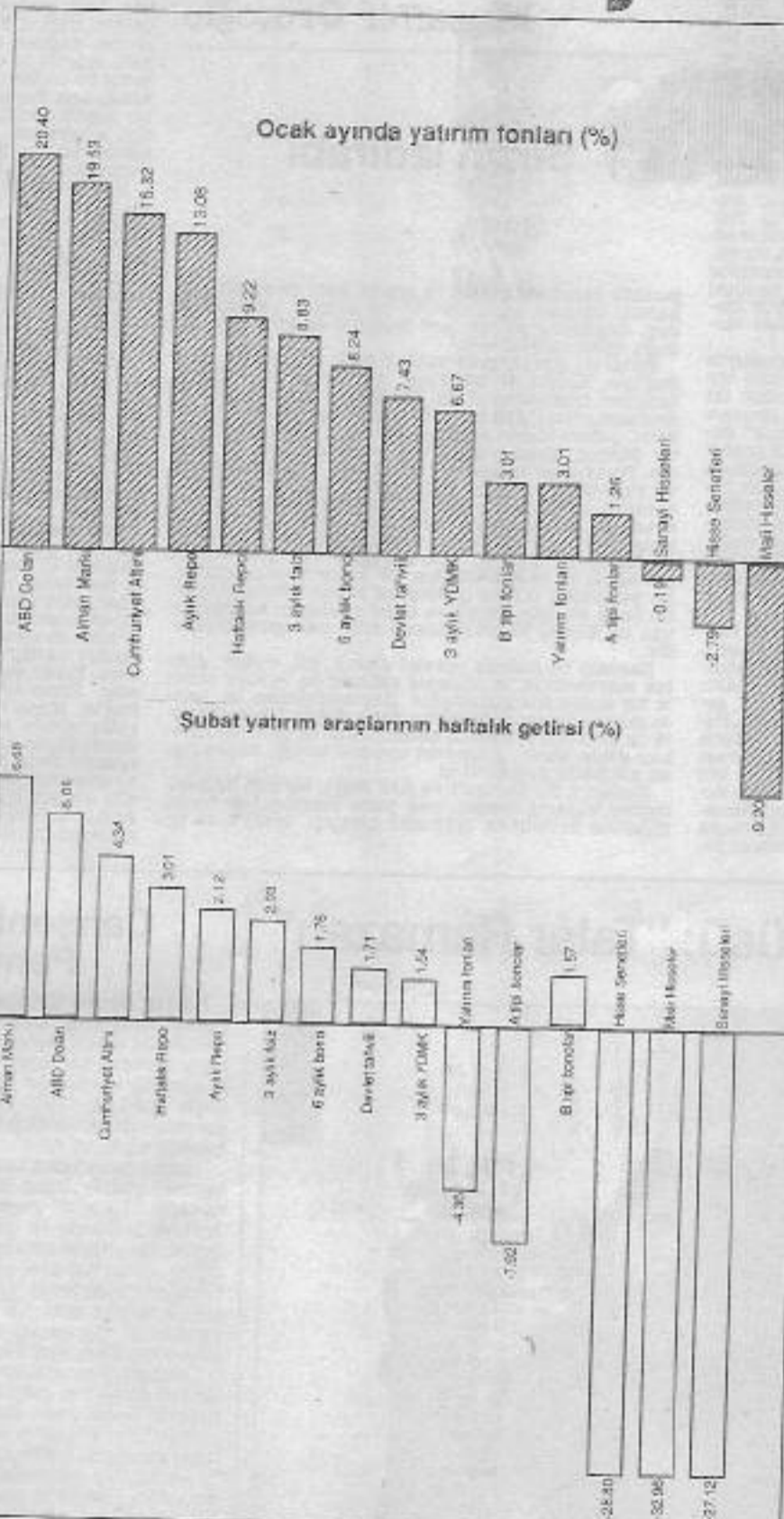
- Kamu kuruluşlarının kapatılması ve kuruluşların karlı çalışma yönünde zorlanmaları kaçınılmaz olarak işsizliği artıracaktır!

- Hükümet, işini yeni kaybedene yardımcı olması için bir "güvenlik ağı" (safety net) mutlaka oluşturulmalıdır!

- Ekonomideki yenilenme nedeniyle (!) İşsiz kalanların tekrar beceri kazandırılarak başka sektörlere kaydırılması son derece önemlidir. Hükümet bu konuda düşünmeye bir an önce başlamalıdır vs. vs.,

Tüm bunları burjuva ideolojiler renklendirerek duyuruyor. "İstikrar paketi şart", "maliyeleştirel acil reçete", "hiper enflasyon geliyor", "Latin Amerika ülkelerine benzeyeceğiz", "aman istikrar paketi", "ücretleri düşürün, vergiyi arttırın, işsizliğe de bir çare bulun, yani uyutmanın bir yolu bulun, özelleştirme yapın..." Tehditleri de savurmaktan geri durmuyorlar. "Yoksa enflasyon % 3000 olur. Yoksa darbe gelir" ve sonra "toplumsal uzlaşma gerekir" diyor ve emekçileri susturmak, uyutmak için binbir demagoji yapıyorlar.

İşin ilginç boyutu da şu ki kimse cesaret edip "istikrar paketinin" içeriğini kitlelere anlatmıyor. Ne cadde ses çıkartıyor ve ne de diğer çanak yalayıcılar. Seçim yaklaşıyor. Dolayısıyla kolay değil, çabuk vergi yatıracağım, ücretleri düşüreceğim, sizleri işten atacağım, tarıma ve sanayiye sübvansiyonları, kredileri



keseceğim demek (2). Fakat şimdi de boş durmuyorlar. Devalüasyonun doğal sonucu olarak zamlar peşpeşe patlak vermeye başladı. (Gerçi ellende olsayın bu zamları seçimden sonraya atarlardı, fakat ne yazık ki devalüasyonu yapan piyasa, zamları da peşinden getirdi.)

Şimdi ne yapıyorlar. Yapılacak şeyler belli. 24 Ocak Kararları yineleniyor. Fakat bu kararları uygulamaya sokmak için bir AFC'ye gerek duymuşlardır. Bu tür uygulamaların yapıldığı ülkelerin bir çoğunda aynı şey yaşanmıştır. O halde yeni bir darbe mi? Bu tehdidi savunuyorlar elbet. Fakat darbenin doğuracağı sonuçlardan kendileri de korkuyorlar. O halde sivil bir darbeyle bir nebze nefes alınabiliyorsa "paket" yeni bir takım düzenlemelerle peştege geçirilebilir.

Bu düzenlemeler neledir? İlk önce işin altından çıkamayacağım, işin kötüye gideceğini ve bu sebeple kariyerimin sarılabacağına inanan Gültekin. "İç ve dış açıklar ve dolarizasyon eğilimi endişe verecek. Bu gelişmelerin hangi aşamada bir dış ödemeler krizine ya da hiper enflasyona götüreceği kesinlikle bilinmiyor. Son haftalardaki gelişmeler, bir ölçüde siyasi otoritenin, ekonominin yönetimindeki ve karar almadaki rıkanıklığından kaynaklanmıştır. Orta vadeli ciddi bir dengeleme programının gerçekleştirilmesi gerektiği açıktır. İstikrar programında güvenilir ve

inandırıcı olmak zorundayız. Türkiye'de güven ortamının olmadığına inanıyorum," dedi ve kaçtı. Heriz yerine bir babayigit de bulamadılar. Peşinden ekonominin "e" sinden anlamayan Bakanlığın yerine eli kolu bağlanmış yine ekonomiden anlamayan maliyeciyi (zira hedef yeni vergi politikaları ve ücret sistemleri ise buna bir maliyeciyi gerekli) Aykon DOĞAN'ı getirdiler. Piyasaya gerekli müdahalelerin zamanında yapılabilmesi için gerekli kurumları da oluşturdu. (Para yönetim kurulu ve halihazırda teknik ekonomik kurum)

Diğer yandan şaşak kalemler kitleleri gelecek sönürü noktasına psikolojik olarak hazırlamak için, basın ferman saldılar. Şaşak basında bu görevini layıkıyla yerine getirerek habire "istikrar paketinin (!)" gerekliliğinden bahsediyor. Toplumsal uzlaşmanın (3) sağlanabilmesi için (şimdilik darbesiz bu işleri yapmayı hedefliyorlar) Tüm kitle iletişim araçlarıyla yoğun bir propaganda yapıyor. Bir yandan da şaşak sendika ağalarına gereken bilgilendirme yapıyor. Ve tüm çatlak sesler susturuyor. ŞHP ile en son özelleştirme konusunda da anlaşmaya vardılar.

İşte bu nedenle uyanık olmalıyız. Komprador patron-ağa devleti basını, ideolojileri, sendika ağası, polisi velhasıl tüm şaşakları ile saldırıya geçiyor. Hedef belli, yapacakları şeyleri çok iyi biliyorlar. Şimdi sorunları,

"yapabilecek miyiz?" kuşkusu. Emekçiler bu sönürü mekanizmasının kurulmasına izin verecek mi? Tam da bu yüzden özellikle san sendika ağalarını harekete geçirerek, gelecekte tepkivi, muhalefeti durdurmayı hedefliyorlar. İstikrar paketinin sac ayağı ise düşük ücret ve muhalefetsiz toplum!

Ey emekçiler birleşiniz, olacaklar belli. Zaten son devalüasyonla yeni kazandığımız ücretler de elimizden gitti. Şimdi elimizde kalana göz diktiler. İşte seçim öncesi belki açlık söylemiyorlar fakat bahsettikleri vergi yatırımı bizim sırtımıza bilecek, ücretler düşecek, bunu açık söylüyorlar. (Dünya Bankası raporuna, istikrar paketi savunucularına ve onun içeriğine bakıldığında açıkça görülecektir.) Tarıma yeni uygulamalar diyorlar. Bunun ne demek olduğu açık. Ürünü ucuzla kapatmak, tüm kredileri kesmek, olanların fazlasını astronomik seviyelere çekmek. Verginin hedefi kompradorlar değil emekçilerdir. Ücretleri düşecek bızdıriz, işten atılacaklar da...

Şimdi yapacağımız şey ortada. Onlar bizim emeğimize, alınmazımıza göz koymuş. Sömürdükçe daha fazlasını istiyorlar. Bunun için yeni yeni yöntemler buluyorlar. Emperyalist efendilerine para yetistirecekler ve bunu da bizim sırtımızdan çıkarıyorlar. Bunu engellemeliyiz. Şu anda somut olacak yapacağımız şey örgütlenmek, başımızdan tüm şaşakları atarak hakkımızı talep çıkarmaktır. Unutmayalım ki hakkımızı elde etmenin tek ve bincik yolu örgütlü devrim mücadelesidir. Yoksa bu düzen bızlere sömürden başka birşey veremeyecektir. İşte 71 yıllık TC tarihi bunun kanıtıdır.

Bu sistem, bu işleyiş yıkılmadıkça da sömürü sürer. O halde hedef örgütlenmek ve tüm bu oyunları bozmaktır. SAVAŞMAKTIR.

Açıklamalar:

1-Hükümet döviz satıma ve yüksek faize devam edecektir. Komprador burjuvazi bunu istiyor. Bu da yüksek fiat demektir. Devam enflasyon artışı, tekrar döviz değerleri artacak, tekrar faiz.... bu şekilde sarmal bir gidüş bu. Başkaca da yolu yok. Yatırımlar da bu süreçte duracak. Fiyatlarda bu oranda artacak.

"Sürekli içişte geçmiş enflasyon ulusal parametre sürekli değer kaybetmesi, ülkenin dış ve iç ticaretini elinde bulunduranların ülkedeki gelir dağılımındaki adaletsizliği daha da artırmıştır. Bu grup zam mekanizmasıyla ulusal gelirden aldığı payı arturma şansına sahip olmuştur. Sürekli zamlar ücretlerin önünde gittiğinden, ulusal gelirden aldığı payları azalan grup, sabit gelirli olur." (Prof. Dr. Cengiz EROL, ODTU İşl. Bl.)

"İhtiyaçlara göre piyasalarda para kalmamıyor. Para cepte, bankalar kredi vermiyor, şahıslar darda, vadeler kalktı, faizi almadılar, pulladılar, zamlar sürüyor." (Bostancı)

Döviz kaynağının riskli, kaynağında çok pahalı. Ancak her ikisi de bugünkü enflasyon üzerinde oturur. Nakit ve dolara sahip olanlar büyük kazanç sağlayacaklar. Enflasyon da yükselcek, bu da spekülasyon ortamı demek. Bir kısır döngü, bunun sonu yok.

Şimdiki Merkez Bankası nur istendiği zaman para basamayacak duruma getirilmesi için üzerk konuma getirilmesi tartışmaları var. Korkularını yeniletilerse bunu da yapabilirler.

"Unutmamak gerekir ki, dünyada kalkınması % 60-70 enflasyon oranıyla uzun süre sürdürebilmiş ve sonunda krize girmeden yavaş yavaş inisi yapabilmiş ülke yoktur." (GÜLTEKİN)

Düşük kur, yüksek fiat ile bankalar dışardan bol bol döviz borçlanıyorlar. Bunu içerde TL'ye çevirip faize yatırarak açıkları para kazanıyorlardı. Karlı bir "yatırım". Bu analık üretmeyen sermayenin, yani komprador sermayenin en sevdiği ortamdır.

2- Dikkat edin "istikrar paketi" hakkında hiçbir partiden çıkmıyor. Hepsini kapalı ağız konuşuyor. Çiller sadece 3 yıl daha zaman alıyor. Bunu söylerken de "ik yıl biraz sıkıntı çekeceğiz" diyor.

3-Toplumsal uzlaşmadan kastedilen; 24 Ocak kararları gib çok uygulamaların yapılabilmesi, özellikle muhalefetsiz, tepkivi bir toplum yaratma çabalarını içerir. Bunun iki yolu vardır.

1. Askeri darbe, otoriter bir yönetim (Türkiye, Şili, Peru...)

2. Tüm sınıf ve katmanların bu uygulamaları benimsemeleri ve kamer sıkma politikalarını gönüllü razı olmaları, dolayısıyla ücret artırımları, vergi indirimi gibi taleplere yönelmemesi, bu yönlü bir baskı yapmamasıdır. (İspanya ve İsrail)

Her ikisinde de işçiler, emekçiler şu veya bu şekilde susturuluyor ve sömürü mekanizması oturtuluyor. Bu Türkiye'de, hep darbe şeklinde oldu.

Birçok insan, halk türkülerinin artık miyadını doldurduğunu, tarihin tozlu sayfalarına rova olduğunu iddia ediyor. Ciddi ve gayet oturaklı bir edisyle, "Ben artık halk türkülerini dinlemiyorum", diyenlerin sayısı az değildir. Kendini uzayınca kalmış, parlayınca da gülmüş sanatçı, birçok saygı değer insan da, hafif bir geçirdiden sonra, yarıgün, "gayri" ile bağlatıyor, "öldü" ile bitiriyor. Aynı insanlar, bir bakıyorsunuz ki, aynı türküler, aynı temel tınılarıyla, nispeten daha modern bir biçimde, usta bir yorumcumun ağzından, baylıressına dinliyorlar.

Atana binmiş de elinde dizgin
Vardığı cepheye hiç olmaz bozgun.
Bayburt'lu Zihni'nin, Erçiş'li Emrah'ın ve benzeri poturluların atını gördüce oın çarpışma dönemleri, tatar bir rehaver içinde, çağrışımlar ve imajlar alanında, Ruhi Su'nun atının üzerinde görüyoruz. Her yükselişin, kuşkusuz, bir inişi vardır. Afrikalıların deyimi ile, kartal bile bir gün yere iner. Halk türkülerinin gelişmesini, gelişmesini ve derinleşmesini zenginleşmesini, yükselişini, gelişimini ve kendini yenileyişini iyi kavramamaktan kaynaklanıyor birçok yanlış görüş. Halkın ölmesine bağlanır, halk türkülerinin ölmesi.

Bizim yıl öncesi Saman'ın, elindeki kopuzuyla düğünün. Aç kart avazını andıran doğal, yalın bir nağme ve ona eşlik eden, bukiñmiş atından iki kılığın çıkardığı acayip tınılar. Güftenin ve okunan sağı'nun, insana bozkır yalınlığı veren, "konik" durumunu hayal edin. Aktay'lı şamanın bin yıl sonrası, Pir Sultan Abdal'ı düşünün. Nispeten enişleşen görüşlerin, dönüştürme kararlılığının, başkaldırı ruhunun şanına uygun bir müziği düşünmek zorundayız. Pir'in elinde, evrimleşen, binbeşyüz yıllık türkülerin ocağında pişerek yetkinleşen bir kopuz değil, bir saz vardır artık. Bu saz, bin yıllık halk felefelesinin, batırılığın, çplak ve karlı batanı pratikliğinin, zenginliğini özümleyerek ortaya çıkmıştır. Bin yıl öncesine göre şaşırtıcıdır.

Saman için önemli olan, tellerin titreşimiydi. Parmakın perdedeki hareketi ve yaratıcılığı pek önemli değildi. Okunan sağı ya da destah alabildiğine yalındı ve kopuzdan fazla bir şey istemiyordu. Pir Sultan için ise, parmak, perdelerde, halk tasavvufunun, gelişen sazın ve semahın ruhuna uygun bir tarzda hareket etmek, ses tını üretmek zorundaydı. Tezene hüneri içinsidi. Kuşkusuz, Pir Sultan'ın çağdaşı olan, hatta O'ndan yüz yıl sonra bile görülen ve bin yıl öncesi Saman düzeyinde müzik icra eden kopuzcular, Çelengî Şehbaz Ağa'lar, Sübeş'lar, Yama'lı Recep Ağa'lar vardı. Bunların üzerinde durmaya değmez. Bunlar, gelişme yasalarının ve bilimin pe-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sazın ızdırabı

peçunu dama atan (tabii bu arada, beni de yalnızca çikaran) istisnai öğelerdir. Ki bu istisnai yaratıklarından, Onyedinci yy.'da, sırf İstanbul'da kırk tane olduğu iddia edilmektedir.

Simdi de günümüzün kaliteli halk ozanlarını, Arif Sağ'ın, Hasret Gütekin'leri, Adil Aslan'ları, Kemal Dinc'leri düşünelim. Yani, Pir Sultan'dan beş yüz yıl sonrası. Saz daha bir gelişmiştir. Sazdaki kerametlerin, yeteneklerin keşfinde bir hayli yol katetmiştir. Birkaç parmak değil, beş parmağın beşi de faaliyettedir. Parmaklar birkaç perdede değil, tüm perdelerde ve tüm tellerde dans etmektedir. Tezene ya da tezemenin yerini alan beş parmak, köprü ile aşıklar arasında manevra yapmaktadır. Ve vuruş stilleri zenginleşmiştir. Tarama, tırnaklama, avuç içiyle sıvazlama, ündikleme, çok vuruşlar vs. Arif Sağ'ın yol açtığı bu gelişme, sazın bir kaldeye oturtularak, on parmakla dikine çalınmasına kadar ulaşmıştır. Bu çalıp stili'nin, güçlü ve zayıf yanlarını kavramak için de Kemal Dinc'i sahneye dinlemek gerekmektedir.

Sazdaki bu atılma paraleli olarak, dil, dudak, gırtlak marifetinde ve söyleyiş stili'nde de, eskiye oranla bir atılım söz konusudur. Her enstrüman da, kendi gelişimine ve yeteneğine denk düşen bir söyleyişle birlikte yürüyebildiği zaten. Tezen ve dilin birbirlerini güçlendiren, geliştiren uyumlu birliği, başka nasil mümkün olabirdi ki.

Saman'ı, Pir Sultan'ı ve Arif Sağ'ı, tarihin üç keşifinden koparıp almak, yan yana oturtup her birini diğerine dinletmek mümkün olsaydı, ortaya ne ç-

kardır? Pir Sultan, kam ozanlar soyunun, yani Saman'ın ikelliğine hayret ederdi. Arif Sağ ise, Pir Sultan'ın ikelliğine. İki yüz yıl sonrası'nın halk ozanı da, Arif Sağ'ın ikelliğine hayret edecektir.

Her şey gibi halk türkülerinde de değişir, gelişir, kendisini tanıyamaz hale gelir. Kozmik bir felakete kadar, halk varoluşuna göre, bu müzik de var olacaktır. Halkın değişen dünya görüşüne, estetik zevklerine, değişen misyonu ve yaşam tarzına bağlı olarak, müziği de değişecektir. Bugün olduğu gibi, gelecekte de çeşitli müzik akımlarının beslendiği, yağmaladığı ana kaynak olma özelliğini koruyacaktır. Hiç bir müzik akımı, beş bin yıllık bir kaynağın üzerinden atılarak, küçükleşen halkı, küçükleşen bile kalbi olamaz. Safaşa bakan dev kayalar üzerindeki yumuşak, ince martı kar'ına benzer.

Her şeyde olduğu gibi, halk müziğinde de çatışan iki yan vardır. Gelecek, ilerleyen yan; durağan, tutucu yan. Varlığın ve anımanın şairi, iki yan. Aşık Müdâmi'ler, Zirziri'ler, iki telde ve iki perdede, tek renkli, boz bir sesle kulağımızın ırzına geçmeye devam ediyorlar.

Dağdan küçük aşar mı
Aklın olan aşar mı
Aklın olan peşvenik
Keremim boşar mı

Yüzyıl önce saz, Aşık Müdâmi'ye sabredebiliyordu. Bugün edemiyor. Teller, Aşık'ın tezenesinin zulmü altında iniyor. Sinek kovalayan, itiyar bir öküzün kuyruğu bize çarpıyor, Müdâmi'nin vuruşlarından daha zengin ses titreşimleri çıkarıyor, diye bağıyor teller. Perdelerin büyük çoğunluğu, "Bizim stemimize cevval parmak sıcağılığı pek nasıp olmadı Müdâmi, bekâretimizi gözünün içi gibi koruyor!" diye mırıldanıyor.

Bes zenginliği, çok sesliliğe dayanan enval çeşitli stillerin yaratımı açısından saz, dünyanın en mü-kemmel üç beş enstrümanı içinde yerini alıyor. Kendi ailesi içinde ise en öndedir bana göre. Gitar, sitar, tar, tambur ve benzerleri onun çapının bilincindedirler. Ama Müdâmi'nin, Aşık Zirziri'nin-ki özellikler, modernler dünyasında da hayli önemli ve Zirziri vardır. elinde saz, kendi zenginliğini inkâr eder. İnkâr etmekle kalmaz, hazine bir tarzda intihar eder. Sazın birazlık kendisini bulabildiği için, Arif Sağ'ın, Müs Eroğlu'nun, Kemal Dinc'in ve benzerlerinin elinde olması gerekiyor. Bunların elinde bile sazın söyleyebilirdiğini duyabiliyoruz. "Heşey erenler fena değilsiniz. Ama siz bile benim gibi hazineleminin, erişimemiş güzelliklerimin kapısını henüz aralamış değilsiniz. Enginliğime esaretle açtım. Aklın ve beni biraz daha keşfedin. Keşfedildikçe zenginleşen bir neseyim ben."

Bir hapishane öyküsü: "Tatar Ramazan"



Yazar Kerim Kocan'ın romanından, yönetmen, Melih Gülsen tarafından beyazperdeye uyarlanan "Tatar Ramazan" bir hapishane öyküsüdür. Ahmet Kaya tarafından müziği yapılan filmde "Tatar Ramazan"ı Kadir İnanır canlandırmaktadır. Kanal 6'da izlediğimiz filmde, Kadir İnanır, yine alışageldiğimiz tiplerimizden, boyun eğmez, korkusuz, güçlü (güçlülüğü bilincinde değil, bilincinde olan) ama bir o kadarı bireyci, kurtarıcı kahraman rolündeydi. Filmdeki deyişle, "Koğuş Ağa"larının haracına posta koymaktaydı.

Dişarıdaki üretim ilişkisi cezaevine yansımaktadır. Koğuş ağası ve çetesinin zillü esasta komprador-faşist düzenin bir yansıması olduğu ve koğuş ağalarının, cezaevi otoritesinin koğuştaki temsilcisi olduğu filmde, Tatar'ın gözünü bakmayanlar için çok net.

Yıl 1942... savaş yılları: Ülkede kâhık ve yokluk içindedir. (Faşizm el altından yardımcı olan İbnü dönemi'dir) Tarla anlaşmazlığı yüzünden Abidin Ağa'nın oğlunu vurmakta yani kan davası yüzünden (ağasının mahkeme üzerindeki etkisinde görülmesi) hapse düşen kunduracı Tatar Ramazan, dört yıllık cezasını çekip cezaevinden çıktığında istikam almak isteyen düşmanlarıyla kapışır ve canını kurtarmak için yeniden adam vurur. Yeniden cezaevine düşer.

Mahkumların haklarını savunan mert, paylaşımcı kişiliğiyle mahkumların sevgi ve saygısını kazanır. Kumarı, esranı yasaklayıp koğuş ağasının haracını keser. Hapishane ağası Abdurrahman çavuş ile dalaşır. Surtuşma gün geçtikçe büyür ve Tatar Ramazan rakibini öldürür.

Cezacı düzenini, buradaki in-

sanların yaşantılarını, sorunlarını, kavgalarını, umutlarını anlatan bir mahpusluk öyküsüdür.

"Koğuş ağalarının varlığı, kanunların uygulanmasına bağlıdır" diyen Tatar'ın sözleri aslında kameranın (ya da yazarın) arkasındaki beyinlerin sığır ve darlığı ifade ediyor. Aynı katalar, benzer düşüncelerde olduklarından, Tatar Ramazan'ın cezaevine düşüşünde ağa otoritesinin rolü vurgulanmayarak, içeri ve dışarının bağışıklığı kaçınıyor seyircinin gözünden. Cezacı müdürü koğuşlardaki işleyişten habersizmiş gibi gösteriliyor. Bu için birkaç kötü gardiyandan kaynaklanıyor olduğu havası veriliyor.

Baskı ve keyfi tutumlarıyla vurgusuzdu. Ancak filmde bir şey öğrendik. O da; komprador-feodal sistemin zoruna karşı bireyin zoru yenilmeye, halkın örgütlülüğü yemeye mahkumdur.

Canşenliği oyuncularına Pendik'te gözaltı

Kartal Özgür Gelecek- Canşenliği tiyatro grubu 9 Şubat günü Pendik AKM'de üç kısa oyun sergiledi. Canşenliği oyuncularını oyun bitiminden sonra Pendik Emniyetine bağlı polislerce kulisten apar topar alınarak karakola götürüldüler. 9 kişiden oluşan grup, 17 saat süreyle karakolda bekletildi. Gözaltına alınma nedenini polis şöyle açıklıyor: "155'i ihlal etmek, devletin bölünmez bütünlüğünü parçalamak, güvenlik güçlerini teşhir ve rencide etmek, sergilenen oyunda sözlü ve hareketle sosyalizmin propagandasını yapmak"

Tiyatro oyuncularını böyle "Terörist" yapmak ancak Türk polisinin becerisi olabilir. Daha öncede Ayşe Gülen adlı tiyatro oyuncusunu katledip "Terörist" yapmaları hala belleklerde tazeliğini koruyor. "Türkiye tarihinde ilk defa kulisten alınan bizi" diyor Canşenliği oyuncular. Karakolda kendilerine karşı herhangi bir zor kullanılmadığını, fakat hakaret edildiğini anlatıyor oyuncular. Tiyatrocular, Emniyet müdürünün "Olanları kamuoyuna açıklarsanız, biz kontrgerilla değiliz ama sızı dağa kaldınız" tehdidiyle karşılaştıklarını açıkladılar. Canşenliği oyuncularını savcılığın bu açıklamalarını dikte almadığını belirttiler.

Canşenliği oyuncuların tiyatrolarını '91 yılında kurmuşlar. Tiyatrocularının amacının çağdaş tiyatro ile Anadolu kültürünü birleştiren oyunları sergilemek olduğunu söylüyorlar. İlk kez kendilerinin bu yöntemi denediklerini ve oyunlarının özelliğinin sokaklarda oynanması olduğunu belirtiyorlar.

Canşenliği oyuncular "İsyen Provaları" başlıklı üç kısa oyun oynuyorlar. Pendik'te sergilenen ve devlet güçlerini acze düşüren "Umut" adlı oyun bunlardan biri. Diğerleri ise, "Gecekondu" ve "Tarih".

"Umut" oyunu Nazım Hikmet'in şiirinden esinlenilerek hazırlanmış. "İnsanlık göğe çevirse de yüzünü yine sömürü var/yine işken-çe var/yine ırk ve cinsiyet ayrımı var/Ayaklar altında ezilenlere rağmen yıldızlara tırmanın" sözleriyle sesleniyorlar bize Canşenliği oyuncular.

İkinci oyun "Gecekondu". Ankara Keçiören kundu mahallelerinde araştırma yapılarak hazırlanmış. Oyun üç bölümden oluşmakta. Birinci bölüm köyden kente göçü, ikinci bölüm kundu mücahadesini ve kültürel zenginliğin bozulmasını, kapitalist köhürün yozluğunu, eşitsiz ekonomik gelişimi, televizyon çılgınlığını konu almaktadır. Üçüncü bölümde sermayenin emek sömürsü ve Atakuleler yükselmesi konu alınarak sosyal yaşam izlenime sunulmaya çalışılıyor.

Üçüncü oyun adı "Tarih" Konusunu ezen ve ezilenlerin, karandığın ve aydınlığın savaşım tarihinden alıyor 17 Ekim Devrimini, 28 Ocak Mustafa Suphi ve arkadaşlarını, gelişen iki zit kavramın savaşımını konu alarak günümüze aktarmaya çalışıyor Canşenliği oyuncular.

Sergilenen bu oyunlardan duydukları rahatsızlığı oyuncuların gözaltına alarak belirtiyor polisler. Nasihat vermeyi de ihmal etmiyorlar. "Siz akıllı adamlarsınız ne işiniz var işçilerle. Rusya dağıldı, sosyalizm bitti, siz hala bunun peşindedesiniz."

Canşenliği tiyatro oyuncularının sergiledikleri başka oyunlarda var. Bunlar, Newroz, Herşey Dilince Güldü, Sarayköy, Umıtkoy, Polatlı Dağlar, Ateş, Umut oyunları. Oyunlarını Türkiye'nin çeşitli yerlerinde sergilediklerini belirten oyuncular, "Oynamaya devam" diyorlar.

Adana Çağdaş Sanat Tiyatrosu ve amatörlük

Adana/ Özgür Gelecek- "Uzun bir yoldan adım adım yürüterek öyküleri burak bir gülmeyeyle 1994'e girdik. Amatör tiyatromun önünde yeni bir dönem duruyor. Aynı yolu aşındırarak yeminde saymakta var. Yeni bir noktaya sığarmakta." diyor, "Çağdaş Sanat Tiyatrosu" yönetmeni Gürsel Fırat.

1987 yılında "Ankara Birlik Tiyatrosu"nda başlamış oyunculuğa. Daha sonra, 1990 yılında arkadaşlarıyla Adana'da "Çağdaş Sanat Tiyatrosu"nu kurmuş. Halkın sorunlarını dile getirmek, TC'nin söykürme-baskı ve şiddetini teşhir etmek, kokmuş bir düzende burjuva yoz kültürüne karşı proletaryaya kültürünü yaymak amacıyla bazen sayıları yirmeye varan "çağdaş Sanat Tiyatrosu"nun esas olarak ana güdüsünün kendisiyle beraber altı kişiden oluştuğunu belirtiyor Gürsel Fırat. "Öncelikle; amatörler seçişimizle sömürü ve talan düzenine karşı tavır almıştık onların güncel politikalarını teşhir yönelmemiz basit bir tavır değildir. Zira, umudun kurşuna dizildiği günler

yaşıyoruz. Halk için düşüncelerin demir parmaklıklar ardına atıldığı ve özgürlük rüzgarının henüz güldürülmediği günlerdeyiz.

Amatörlerin içinde de kimileri bu bozuk düzenin değişmez bir yasa olduğunu sanarak çareyi TC'nin kurumlarına yasmamakta buldu.

Kimileri, kafalarında "dramaturji" çalışmasını parkta, demekte, kahvede, sokakta prova yaparak kendi yağıyla kavrulup oyun sahnelenmeye çalıştı. Oyunculardan sonra ortaya çıkan yetersizlik ya da eksikliklerine dair seçmelerden gelen (çoğu zaman objektif olmayan ve tamamen körü körüne eleştirilere göğüs gereyemeyerek düştüğü moral bozukluğuyla) dağıldı. Kimilerinde, adınla olduğu yolun çetin ve zor oluşunun farkında sürdüdü kavgasını" derken yüzünden okunuyordu epey zorluklara maniv kaldığı.

İlk oyunları Muzaffer İzgü'nün, "Biz Halkız" adlı eseri olmuş. Ve bu oyunu direnişçiki Teos Gübre işçileri için oynamışlar. Yine aynı oyunu İHD yarmamada oynamışlar. Ve böylece oyunlarıyla direnişçiki işçilerin mücadelesine omuz ver-

miş, insan olmanın onuruunu paylaşmışlar. Fazizme karşı.

Daha sonra sırasıyla; Aziz Nesin'in, "Hadı Oldürsene Çanıkım", Halidün Taner'in "Vatan Kurtaran Şaban", Can Ozan ve Yılmaz Erdoğan'ın "Demokrasi Köylü" oyunlarına sahnelenmişler.

"Demokrasi Köylü" oyununu Eğitim-Sen ve Pir Sultan Abdal Derneği yarmamda oynamışlar.

TC'nin kültür-sanat katliamı yaptığını ve kimi sanatçıların bunda "bir keramet" aradığını belirten Gürsel Fırat "Amatör tiyatromuz bu oyunları açığa çıkarmak ve karşı-politikalar üretmekle yitiriken, bazen politik, bazen de apolitik olan bitene sahneye çıktık. Bazen başarılar elde edildi, bazen elde edilmedi. Ama kendi çevremizi ısıtmaktan öteye gidemedik." şeklinde kendilerine özleştirel yaklaşıyor. "Amatör çalışmaya katılanlar hakkında da şöyle demektedir: "Mücadeleleri başlangıcında büyük bir "merak" ve "heves"le amatörlerin içine düşenlerde var. Yapılan bir takım çabalar yetersiz kalınca ve sahipsiz kalınca burakıp

gitti bir çoğu. Çünkü, dışarıdan bakılınca farklı görülen tiyatro, içine girilince birçok zorluğuyla karşılaşılmaktadır. Ve bu zorluğa göğüs gereyemeyen bir kısımda amatörler ruhunu yitirmeden harsh bir şekilde işe sarılarak eksiklikleri giderebilmekle umuduyla devam etmekte-diler. İşte amatör tiyatroya son olarak vurguladığımız bu kişilerle yola devam etmekteyiz. Zor zamanlardan geçiyce insanlık insanoğlunun umutlarını yok etmek isteyenler bugün güçlü görünebilirler. İhanetler ve cinayetler düşüşlerin moralini bozacak düzeyde olabilir. Ama, amatör tiyatro nice yol gitmişliği, nice satılmaya gelmişliği, alt ederek nice başarı ile yola devam ediyor.

Son olarak söyleyeceğimiz şu; dünyanın değiştirilmesi için doğu-gerek bedel ödeyenler bunun gerekliliğini biliyorlar. Yarın onlardan yana olduğumuzda "şeklinde duygularını dile getiren Gürsel Fırat, bugünlerde AZİZ NESİN'in "Havaguz Genereli" adlı eserini sahnelenmeye çalışıyor Adana seçircisine....

Değinmeler

Ali D. Kardeş

Burjuvazinin 'düşünce' kirliliği!

Kirillik yaratmada egemen sınıfların gücüne yok! Gevreyi kirlitiyorlar, havayı kirlitiyorlar... Yaşanan çevreyi kirlitirken göt, vurdıkları eğitimle kafaları da kirlitiyorlar... Toplumun bütünü, ruhunu, dilini, sözcüklerini, utopjalarına kirlitiyorlar. Bunun için okulları kullanıyorlar, medyayı kullanıyorlar, sanatı kullanıyorlar...

Bankaların 'kültür merkezleri'nde paneller yapıyorlar... Bu panellerde 'düşünce özgürlüğü' üzerine ahkâm konuşuyorlar... Hatta bazta sanki bir anlamı varmış gibi, 'anayasalar' 'düşünce özgürlüğü' diye maddele koyuyorlar.

Kitapları indiririnin yolu olarak dil ve sözcükleri güdümlük kullandıklarına yabancılığ yaparak başkalaştıran düşün, kafaları meşgul etmektedir. Benmerkezi, kapkaççı, vurguncu, köşe dönmeçi insan tipleri yaratmak için, kitapları süzgeçten geçirip istemektedir! Kafalarda kirlilik yaratıp, insanların düşüncelerini berraklaştırmaları engellenmektedir!

'Düşünce özgürlüğü' kavramından bahsediyor, burjuva ideologları Basınla ilgili birçok sorunun çözümünde sürekli tartışılan 'düşünce özgürlüğü' kavramının pratik olarak pek bir anlamı yok! Çünkü burjuvazi bu kavramı da işliş etmiştir. Gerçeğin çeldirilmesine bir kez daha tanık oluyoruz: Düşünce özgürlüğü göt soyut bir kavram tartışılarak gerçeklerden uzaklaşmaktadır.

Gerçekte, düşünce özgürlüğünden bahsedilebilir mi? Bahsedilemez! Çünkü düşünce özgürlüğü' sözcüğüyle bahsedilen temanın bir yönü eksiktir... Düşünceyi açıklama yönü... Bu yüzden düşünce özgürlüğünün varlığından değil, 'düşünce' ile ilgili erdem kabul edilen, insanlara sanki özel bir hakmış gibi yutturulmaya çalışılan 'düşünce özgürlüğü' kavramının eksik yönünden bahsedilebilir... 'Düşünce' insanların doğal davranışlarıdır, insanlar düşünürler... Hiçbir ideoloji de, 'vay etendim sen niye düşünüyorsun?' demez. Koyunlaştırılmış kitleleri yöneten faşizmin şubuk şubuk iddiası olabilir o!

Ashöde sorun, "düşünce özgürlüğünün" pek çok hayranı-ması değil, "düşüncelerin açıklanması noktasında" özgürlüğün varolabilmesidir. İnsanların da düşüncesini açıklamasını doğal hakkıdır... Nihayetinde Düşüncelerini başkalarıyla paylaşmak insanı insan yapan erdemlerdendir...

Anoak düşünceyi açıklama-yı; Türkiye'de henüz izin ve-ritmek istemiyor ya, önce düşünceyi açıklama özgürlüğü'nü düşünce özgürlüğü diye rek anlaşılmış kılırlar, sonra da düşünceyi açıklama-yı salarısıyla tehdit ediyorlar. Kendileri gibi düşüncelerin 'özgürlüğünü' açıklamasını gibi bir sorun yok, fakat sınıf gerçeğini açıklama özgürlüğünden bahsedemiyoruz. Açıklamanın yay haline açıklama işleri takarlar! Tiknasalar bile sürüm sürüm süzündürler! Bilmem kaç yıl ağır hapis, bilmem kaç milyar para cezası verilirler...

Özgürlüklerin, hakların bilincinde olan halk istemeyen egemenleri Nezam Hicmet şü-lerinde anlattı. Gene bir şüri geliyor dile: Sana özgürün bana özgürün düğün insanın düğün Vatan ki bu insanların evidir, Sevdiğim olan vatana düş man...

DEP gecesinde kavga türküleri

Istanbul/Özgür Gelecek- 11 Şubat günü DEP Zeytinburnu İlçe Örgütü, "Dostluk ve Dayanışma Gecesi" düzenledi.

Sayı duruşundan sonra sunucu, "ruhlan şad olsun" deyince kitlenin gültüncesine neden oldu. Gecenin ilerleyen saatlerinde 'yürüğünü slogolarla değil, oylarla gösterin' demesi, slogan atanları sık sık susturması ve "Glasor" adlı şiiri okuyan bir kişiden sonra "Artık şiir okumasin" demesi kitlenin tepkisine neden oldu.

Zeytinburnu İlçe Başkanı Cemal Coşkun yaptığı konuşmada DEP'in mücadele tarihini anlattı. Daha sonra DEP list organ yöneticilerinden Şemsettin Kara da, seçimlerin anti-demokratik olduğunu, demokratik olamayacağını söyledi. Ardından DEP Zeytinburnu Beklediye Başkanı adayı Nurhayat İyaparın özgeçmişiyte başlayan konuşması, Beklediye Meclis Üyeleri'nin tanıtılmasıyla devam etti. Bu arada basına övgüde geri kalmayan sunucu, mesajları okudu.

Ardından Özgürlük Türküsü adlı grup sahneye yerini aldı. Çoklu türküler söyleyen grup, Grup Yorum'un "Dağlara gel" adlı türküsünü okuduğunda geceye kanlan kitle, "Grup Yorum Susturulamaz" sloganını aldı.

Gecenin coşkunu gittikçe artıran ikinci olarak sahneye Koma Çiya davet edildi. Kültür parçaları coşkulu okuyan grup büyük alkış aldı. Daha sonra halk oyunları oynandı. Ve gecenin coşkunun doruğa ulaştığı bir anda Grup Munzur'un sahneye davet edildi.

Programına, "Değerli dostlar geçtiğimiz Ocak ayı uluslararası proletaryanın ve Türkiye proletaryasının sınıf savaşımında çok önemli bir yere sahip olan bir aydır. Uluslararası proletaryaya ve Türkiye proletaryasına birçok ustasını, öğretmenini ve savaşçısını bu ayda şehit vermiştir. Bu anlamda Türkiye proletaryası Ocak ayının son haftasını devrim Şehitleri Haftası ilan ederek meşaleleştirmiştir. Bu bağlamda ey yarınımıza ışık olup karanlığı burju burju deho yanımıza ışık olan kızıl karanfiller and olsunki zafere kadar dalgalanacak meşaleniz" sözleriyle programına başlayan Grup Munzur'u bütün kitle ayakta "Devrim Şehitleri Ölmüştür" sloganıyla yanıladı. Devrim şehitlerinin anısına hazırlanan, halkımızın kurtuluş umudunu getiren aydınlatıcı, duygusal ve yeni gerilla adaylarının gerillaya olan özlemini dile getiren şiir otantik enstrümanların eşliğinde okundu. Kitle şiiri heyecanlı dinledi. "Babanın Türküsü"nü Grup Munzur



Grup Munzur ezgileriyle bir isyan ateşi.

seslendirirken, "Babelar Ölmez!" sloganı atıldı.

"İsyan Ateşi" ve daha birçok parçayı coşkulu seslendiren grubun ezgileriyle halk halaya durdu. Daha sonra sahneye Laz grubu davet edildi. Geleneksel türküler ve yeni parçalarıyla grup oldukça beğeni topladı.

Zamanın su gibi akıp gittiği ge-

cede; zaman yermemişti müzik gruplarına. Son olarak kısa bir program yapmak zorunda kalan Grup Dinmeyen'le geceye son verildi. Bu coşkulu gecenin olumsuz yanı ise, programda varolan fakat zamanın yetersizliği ve iyi ayarlanmaması sonucu Grup Kutup Yıldızı ve Koma Amed'in programda yer almışları oldu.

Tokat'ta Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği açıldı

Tokat/Özgür Gelecek- 30 Ocak günü Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Tokat Şubesi, yağmurlu bir havada, 500 civarında katılımla, derneğin önündeki yolda yapılan törenle açıldı.

Halk önce, mahalli bir ozanın sazı eşliğinde semah çekti. Daha sonra ise davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Ardından kitle Sivas katliamı şehitleri, devrim şehitleri ve "Atalürk için" bir dakikalık saygı duruşuna davet edildi. Devrim Şehitleri ve Atatürk'ün birlikte anılması devrimciler tarafından yadırgandı ve haklı olarak eleştiri konusu oldu.

Derneğin Tokat şube başkanı Muharrem Erkan'ın ve Genel Başkan Mustafa Demir'in konuşmalarıyla süren açılış, Ozan Çağdaş ve mahalli ozanların seslendirdikleri halk türküleriyte devam etti.

Konuşmacılar esas olarak Si-

vas katliamını protesto içerikli konuşmalar yaptılar. Bu tür katliamların ve gerile hareketlerin ancak Alevi halkın örgütlenmesiyle engelleneceğini vurguladılar. Alevilerin toplumun ana unsur olduğunu ve kendi ihtiyaçlarını kendilerinin karşıladığını, oysa Sünnilerin ihtiyaçlarının, tüm halktan alınan vergilerle karşılandığını ve dini ihtiyaçlarının karşılanması için Diyanet'e bütçeden para ayrılması politikasına karşı olduklarını söylediler. Ortaöğretim için zorunlu olan din derslerini de Sünni mezhebinin öğretildiği ve kaldırılması gerektiğini söylediler.

Bu tip konuşmaların sınırsız bakış açısını yansıtmadığı, haklı gerekçelere dayansa da yanlış sonuçlara vardığı ve nihayetinde halkı Alevi-Sünni şeklinde bölmeye yaradığı devrimler tarafından görüldü.

Spartaküs'ten bu yana başkaldıranların öyküsü

Kartal/ Özgür Gelecek- Daha önce Kartal Sanat İşlişi tiyatro grubunun çalışmalarını yürüttüğü Halk Eğilim Merkezi şimdi karate dersi verilen bir yer haline getirilmiş durumda. Bu hizmetin hangi kesime yaradığı açıklama gereksinimi duyulmayacak kadar açık. Bu işbaşında olan "sosyal demokratların" Kartal ilçesi sakinlerine ulaştırdığı bir kültürel hizmet(!) Kartal Sanat İşlişi'nin devamı olan Kartal Sanat Tiyatrosu kendilerine ait olan yer Rifat İLGAZ Tiyatrosu adıyla işlevlendirdiler. Şimdi çalışmalarını orada sürdürüyorlar.

Kartal Sanat Tiyatrosu son olarak Rifat İLGAZ'ın yapıtı olan "Abbas Yola Giden" öyküsünü oyunlaştırarak sahnelenmeye başladılar. Her Cumartesi 20.30'da sergilenen oyun, "Spartaküsler, Bu Yana Başkaldıranların Öyküsü" adıyla

sahneleniyor. Ayrıca grup çeşitli çocuk oyunları da sahneye koyuyor.

"Abbas Yola Giden"; Bolu Gerede'de ilk öğretmenlige başlayıp, en son olarak Hakkari'de görevini tamamlayan, Türkiye'nin bütün il ve ilçelerine sürgün olarak giden, bir eğitim emekçisinin öyküsü. Sürgünlerin sebebi; hepimizce bilindiği gibi zor olmayan, halkın sorunlarına çözüm arama ve gençliğin sorunlarına eğilme. Sorunu düzen insanın tarafından hazmedilememektir.

Oyuncular, tiplerini oldukça başarılı yorumluyorlar. İzlerken keyif veren, keyif verirken düşündürün, ülkemizin karanay yaralarından bir gerçeğe parmak basan oyun tiyatro severler için izlemeye değer niteliktedir.

Son derece şerefli TC ordusu (!)

TC'nin güçlü ve son derece şerefli ordusu, Derim'de bir köye bir hafta önce TIKKO gerillalarının geldiğini öğrenir.

TC ordusunun şerefli bir yüzbaşısını onlarca askerle bu köye gönderir. Bütün köy halkı köy meydanında TC'nin şerefli askerlerinin dipçik darbeleriyle toplatılır.

Yüzbaşı köy halkına, vatanın bölünmez bütünlüğü, Türk Ordusu'nun ululuğu, büyüklüğü, ırığı, süperliği, megalomani anlaşıp köy halkını cahillikten, bilgisizlikten kurtarmayı amaçlamaktadır. Köy halkına; komünistlere, anarşistlere ekme verilmemesini, evlerinde bunların yatırılmamasını, gittikleri yerlerin ihbar edilmesini ister. Bu sırada köy meydanında bu şerefli ordunun şerefli erleri iki gence anarşistlere ekme verdikleri, yalaklık yaptıkları için TC'ye yakışır bir demokratiklik ve şeffaflık içerisinde halkın gözü önünde bir güzel meydan dayığı çe-

kirir. Bu sırada yüzbaşının anlamı, içerikli, eğitici nutku devam etmektedir.

Dayak yiyen gençlerden birinin babası oğlunu dayaktan kurtarmak için şu yola başvurur. Baba yüzbaşına: Yüzbaşı bir şey sorabilir miyim?

Tabii der yüzbaşı.

Baba: Paşam etrafınızdaki yüzlerce askerin görevi nedir?

Yüzbaşı çok bilmiş bir şekilde vatani, ülkeyi, ulusu ve BENİ korumak için.

Baba: Paşam iyi diyorsunuz hoş diyorsunuz ama sizi yüzlerce kişi koruyor. Biz ekme vermez isek bizi kim koruyacak, siz konuşmanız ve meydan dayığınız bitince gideceksiniz der. Peki biz ne yapalım?

Yüzbaşı bozarır, rengi değişir. Erlere 2 gence bırakmalarını söyler ve geldiği gibi eğitici nutkunu yanda bırakarak gider.

Not: Babanın gerillalar ve halk ordusu hakkında hiçbir kötü niyeti yoktur, amacı oğlunu dayaktan kurtarmaktır.

"Geyik Muhabbetleri"

Tu..Tu..Tu.. Maaşallah.. Maaşallah.. Bakıyorum da senin oğlunun eli KIBRIT tutmaya başlamış ha ihlaz efendii.. E-eee kismetse kimlen yakacak? Tu..Tu..Tu.. Maaşallah.. Maaşallah!

Hayatın arka camına yazılmasa da bilin ki "HUZUR İNSANDADIR" aslında!

Her şey KİTAP YAKMAKLA başlamış.. Belliydi.. Belliydi bunun sonrasının "İNSAN YAKMAK" olacağı!

Kimi armudun sapını yer/Kimi üzümün/Yok yok UMRANIYENİN ÇÖPÜNÜ!

HER TÜRK ASKER DOĞAR Ancak işin farkında varınca Hemen tecil ettirir!

GETTOOO.. GETTOOO! Dağ gibi şehir nasıl oldu da Gettooo.. Gettooo!

Bankeri.. Davulcusu.. Darbecisi.. ANISINI yazan yazana.. ANISI BELLENMİŞ Berim sevgili halkım!

Bu kadar çok FAILİ MECHUL cinayet işlenen bir ülkede HÂLÂ FAILİ MECHUL demek doğru olmaz.. Doğrusu artık FAILİ MEŞHUR!

Not: Çihan Demirel'in son Albay Kutulu Kalbine Avcı'ndan alınmıştır.

Çiller'in talimatı

Başbakan Tansu Çiller İçişleri Bakanlığı'na bir talimat göndererek göstericilere artık cop ve dayak yerine teknolojiyi kullanmalarını söylemiştir. Demek ki buna göre, artık göstericiler çelik yelek, gaz maskesi, ilk yardım malzemeleri filan kullanmak zorunda kalacaklar. Altı aylık ikidalarında bunları ve diğer katliamları yaptıran Tansu hanımın altı ay sonra göstericilere karşı atom bombası kullanıracağı da yayılan tahminler arasında yer almaktadır.

Sözün Özü

BOSNADA İNSANLAR ÖLDÜRÜLMEKTEDİR. ORADA, TAM BİR KATLIAM YAŞANMAKTADIR!.



Recep AYDIN

Munzur Dağları'nın Allah'a yakınlığı

Üç-beş Dersimli isteklerini, eksiklerini belirtmek için il valiliğine giderler. Birkaç kişiden sonra sıra bunlara gelir. Valiye isteklerini sıralarlar: Okul, yol, elektrik, sağlık ocağı, vb. Bizimkiler de oldukça uzun boylu ve cüsselidirlir.

Vali, Munzur suyunun insana yaradığını ve geliştirdiğini söyler. Bizimkiler de başlarını sallayarak bunu onaylarlar. Vali, köylülerin sağlık ocağı isteklerinin yersiz olduğunu, Munzur suyunun her derde deva olduğunu söyler. Bizimkiler durumu "Vali bey bizim orda bilirsiniz kışın 1-2 metre kar yağar, her taraf do-

nar, keskin kışlar yaşanır. O kışta yük taşıyarak terleyen zatlara olan biri mübarek Munzur suyunu mu içsin? Vali tamam tamam der geçişirir. Sıra bizimkilerin arkasındaki gruba gelmiştir, onlar da isteklerini sıralarlar sadece camii Vali hemen bizimkilere dönerek siz niye cami istemediniz diye sorar. Bizimkiler "Bilirsiniz Vali bey biz Munzur dağlarının eteklerinde otururuz o yerimiz oldukça yüksektir. Biz Allaha camiden daha yakınız binlerce metre yüksekteyiz." derler. Vali büyük altından gülerek, "Gerçekten de Munzur Dağları Allaha yakındır." der.

Emniyet köşesi

Duyuru

Tüm itler, mitler, kontralar, ölküdaşlar, yiğit korucular, itirafçılar!

Emperyalizmin yıkılmaz kalesi, ABD'li ölküdaşlarımızın yoğun destekleri ile komünistlere karşı mücadelesiyle tüm karşı-devrim cephesinin önünde taht kurarak, yaptığı katliamlarla ikinci Hitler olan Başbakan Fujimori'yi Destekleme Gecesi düzenlemiştir. Her karşı-devrimci sorumluluk hissetmese de geceye destek vermek zorundadır. Gelmeyen olmasın hal Yoksa... ona göre! Geceğin içeriği de zengin.

PROGRAM

1. Geceğin açılış eylemi (Halktan on kişinin kurşunlan-

2. Konuşmacılar (Mc Namara, Saddam, Türkeş),
3. Onur konuklarının mesajları (Evren, Pinoş),
4. Şiir, Zaire, Türkiye ve İran işkence gruplarının gösterileri,
5. Belgesel film gösterimi (Somoza, İdi Amin ve Mussolini'nin yaşamlarından kesitler),
6. Kapanış provokasyonları (çeşitli yerlerde halka yönelik eylemler)

ÖNEMLİ NOT: Büyük önderlerden Pinoş, anarşizmatist bir fişil ölüğünü geceye ev sahipliği ederek ve şu'nin bütün şartlarına vererek bir kez daha spot atmış. Sapısların eleştirisi!

Gece Tertip Komitesi Adına Emniyet Müdürlüğü

Basına tekzip

Çağın temizlediğimiz birkaç kişi için ağız birliği etmişçesine ya da "bir yerler'den emir almışçasına "Kaçarlarken Vuruldu!" başlığını atmışsınız. Ulan, ben de gazeteler hep doğru yazıyor sanıyordum. Yanlış kardeşim yanlış! Lan, ne "Teslim olun" dedik ne de vurduğumuz "ka-

çıyorlardı." Şimdi, efendim işin aslı şöyle oldu: Teröristler bizim bi polisi vurmuşlar. Biz olay yerine gidene kadar onlar tüymüşler. Biz de rasgele bi eve ateş açarak girdik. Sonuç malum: Dört kişi öldü. Doğrusunu yazın kardeşim, doğrusunu!.. Polis memuru Ahmet

Özür

Elektrikler kesildiği için işkenceye bir süre ara vermek zorunda kaldık. Şimdi katıldığı yerden devame ediyoruz. Devletimizden özür dileriz.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) Faşist Peru Hükümeti'nin 12 Eylül 1992'de esir alınan Peru Komünist Partisi lideri Abimael Guzman'ın halk arasında bilinen adı. 2) Bir göz rengi - Silip temizleme, düzeltme, parlatma gibi işleri yapan kimse. 3) Tersi gramın simgesi - Sıyalık. 4) Seyrek dokumadan yapılan büyük toha - Mao Zedung'un "demokrasi"yi tanımlarken yerinde kullandığı ABD'nin ise hegemonyasının tanımlanmasında, dünya düzenine verdiği anlamda çarpıtıldığı sözcük. 5) Tokun karşısı - Sporda karşılaşma, müsabaka. 6) Sıra, tabaka - Tersi izlenim. 7) İnan olsun anlamında bir sözcük. 8) Yanmasını sağlamak, tutuşturmak - Sessiz sinemada birbirini izleyen görüntü dizisi. 9) Uye - Askeri bölge - Bir bağlaç. 10) Var olan nesne ya da canlıyı yanlış ya da değişik algılamak, illüzyon.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Bir durum, bir nesne ya da bir nitelik olarak varolan, varlığı yadsınmayan, olgu durumunda

ÖNCEKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) DİYARBAĞIR, 2) ADALET, AKÜ, 3) VEREM, AMİR, 4) AA, TERZİ, 5) LAL, İRSİ, 6) BİLİNÇ, 7) İNA, KATÖL, 8) LT, FK, TA, 9) YOK, SA, 10) MAO ZEDUNG. YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) DAVA, BİLİM, 2) İDEALİST, 3) YAR, ALA, YO, 4) ALETİLİ, KÖZ, 5) LEME, KE, 6) ET, ÇKP, 7) AZI, AKSU, 8) TAMİRAT, AN, 9) İKL, OT, 10) KURDİSTAN.



August BEBEL

August BEBEL

22 Şubat 1840'ta Köln yakınlarındaki Deutz'da doğan August Bebel, bir Alman sosyalistdir. Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nin kurucularındandır.

August Bebel 40 yıl boyunca partisinin önderliğini yaptı.

Bebel, Prusya'da yedeksubayın oğluydu. Wetzar'da yoksulluk içinde büyüdü. Tornacılık işinde çalışarak, çekirdekten iyi bir tornacı olarak yetişti. Leipzig'e yerleştikten sonra siyasal yaşamı başladı.

1863'te Berlin'den Leipzig'e gelen Wilhelm Liebknecht, birçok konuda Bebel'e öğretilmiş yaptı. 1864'te bir demiryolu işçisinin kızıyla evlendi. İşçi önderleri Liebknecht ve Bebel 1867'de Saksonya Halk Partisi'ni kurdular. Kendileriyle hemen hemen aynı düşünceleri paylaşan diğer partilerle 1869'da Almanya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nde birleştiler. Bebel ile Liebknecht Reichstag'ın en radikal muhalefeydiler. Savaş karşıtı olmalarından ötürü, Mart 1872'de vatana ihanet suçlamasıyla iki yıl hapse mahkum edildi.

Sınıf mücadelesi içinde Bebel toplam olarak beş yıl cezaevlerinde kaldı. Geçimini sağlayabilmek için tornacılık yapmaya devam etti.

Bebel, 1912'de Reichstag'da 110 sandalye sahibi olan partisinin başındaydı. Politik yaşamı boyunca hep Reichstag (Parlamento) üyesi olan August Bebel, 13 Ağustos 1913'te İsviçre'nin Passugg kentinde öldü.

Şubat Devrimi

Çarlık Rusyası'nın birinci emperyalist talan savaşı sürecinde Japon emperyalizmiyle savaşın ağır yenilgiyle çıktığı, Çarlık ordusu ard arda yenilgiler alıyordu. Batı cephesindeki Almanlar, Polonya, Baltık ülkeleri ve Beyaz Rusya'nın bir bölümünü işgal etmişti. İşgal bölgelerinin halkı iç kesimlere akın ediyordu.

Yıllarca süren savaş ve uygulanan savaş ekonomisinin sonunda halkın yoksulluğu daha da artmış ve tahammül edilmez hale gelmişti.

Savaş ilerledikçe, sefalet içindeki halkın hoşnutsuzluğu da artıyordu. Çarlık hükümetine karşı büyük bir öfke duyan halk, patlamaya hazır bomba gibiydi. İlk patlayan ve başkaldırıları yine işçi sınıfıydı. Çeşitli taleplerle greve giden işçiler, grevleri süresince caddelerde ve sokaklarda gösteriler yapıyorlardı. Yaygınlaşan böylece grevler, zaten çekilmez olan hayatı felce uğratabirdi. Kişin döndürücü soğuşuna rağmen kömür ve ekmeğin bulunmuyordu. Çiğ gibi büyüyen grevler ve gösteriler, şehir yaşamını felç ederken, köylülerin de ayaklanmaları yaygınlaşıyor, toprak işgalleri

Kavganın Güncesi

çoğalıyordu.

Yiyecek, yakıt ve hammadde stokları hızla tükeniyor, fabrikalar ard arda kapanıyordu. İşsizlik ve yoksulluk çığ gibi büyürken; Rusya burjuvazisi, bir yandan pay kapma savadasiyla paylaşım savaşının sürmesini istiyor, ama öte yandan proleter bir savaşın gelişme tehlikesine karşı da hazırlanmaya çalışıyordu. Ancak gösterici kitlelerin sayısı her kentte onbinler ve yüzbinlerle ifade edilebiliyordu. 26 Şubat'taki bir gösteride verilen emirlere rağmen, askerler halka ateş etmemişti. Aynı gece, askeri birliklerdeki öfkeli askerler ayaklandılar. Silah depolarındaki onbinlerce silah ve cephaneyi alarak devrimci işçilere verdiler. Askerlerin ayaklanarak göstericilerden yana geçmeleri hızla yaygınlaşıyordu. Silahlanan işçi millileri karakolu kitlelerle beraber basarak, Çarlık döneminin kolluk kuvvetlerini silahsızlandırarak tutukluyordu.

Devrimci işçilerin ve askerlerin kurdukları işçi ve asker Sovyetleri, hızla yaygınlaşıyordu. Öte yandan istifa etmek zorunda kalan Çar'ın tahtını, çarlık ailesinden kimse sahiplenmek istemiyordu. Ülkeyi, Lenin'in burjuvazinin ve burjuvalaşmış olan toprak ağalarının temsilcilerinden oluşan bir iktidar olarak nitelendiği geçici hükümet idare edecekti.

Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler'in desteklediği geçici Duma hükümeti 2 Mart 1917'de kuruldu. Lenin, ilk elden, bu hükümetin emperyalist özünü vurguladıktan sonra ve Menşevikler'le Sosyalist Devrimciler'in ihanetini halka teşhir etmekle işe başladı. 1917 Şubat Devrimi ile çarlığın devrilmesi, Rusya'da yeni koşulları da beraberinde getirmişti. Ve artık Lenin önderliğindeki Rusyalı komünistler, yeni koşullara göre yeni strateji ve yeni taktikler belirlemek zorundaydılar. Zira devrim başladığında güçsüz olan Bolşevikler, Şubat Devrimi'nde bilinçlerinde sıçramalar yaşayan işçi sınıfı başta olmak üzere tüm Rusya halkı içinde kitleleşmişlerdi.

Şubat Devrimi'yle legal örgütlenme olanağına kavuşan devrimci örgütler, legal çalışmanın tüm avantajlarından yararlandılar. Sendikalar birer birer Bolşevik partisinin disiplinine giriyordu. Örgütlenme çalışmalarına hız veren Bolşevikler, bir yandan da Sovyetik iktidarı yaygınlaştırmaya çalışıyorlardı. Ülkede ikili iktidar vardı. Biri, geçici Duma Hükümeti, diğeri ise, İşçi-Asker Sovyetleri'ydi.

Zürich'den ölü Mühürü Tren'le yola çıkan Lenin, 3 Nisan'da Rusya'daydı. Ertesi gün Bolşevik Partinin Merkez Komitesi, Petrograd Komitesi ve Petrograd'ta bulunan İşçi ve Asker Sovyetleri Delegelerinin Bolşevik olanlarına, burjuva devriminden sosyalist devrime nasıl geçileceği konusundaki görüşlerini içeren raporunu sundu.

Bu rapor, Pravda'da yayımlandıktan sonra, kitap halinde basılan, Lenin'in ölü Nisan Tezleri'ydı. Mücadelerin merkezi halkasına (o aşamada); karşı-devrimci Duma hükümetinin ortağı olan Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler'in teşhir edilmesini koyan Bolşevikler, tüm devrimciler için çekim merkezi oldular. Lenin'in Nisan Tezleri'ni pratiğe uygulayarak, burjuva devrimini (Şubat Devrimi), sosyalist devrime (Ekim Devrimi) basamak yaptılar.

Kanlı pazar

Çin'de Başkan Mao önderliğinde başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkisiyle gelişen ve '68 Kuşağı' olarak anılan ve bilinen Kuşak, Türkiye'de de bir hayli güçlenmişti.

Önceleri üniversite kampüsleriyle sı-

nırlı kalan devrimci gençler zamanla okul dışına da taşarak, işçi ve köylülerin, memurların çeşitli eylemlerine de katılıyorlardı. Bir yandan onlar desteklenirken, öte yandan onlara siyasi-politik görüşler kavratılmaya çalışılıyordu.

Bunların paralelinde, zaten başından beri devlet destekli olarak şekillenen ve gelişen islamcı-sivil faşistler, yedek ve gayri-resmî bir ordu gibi (gerektiğinde kullanmak için) yetiştiriliyorlardı.

1968 yılı, kuşağa adını verecek kadar yoğun eylemliliklerle geçmişti. Türkiye'ye gelişen protestolarla karşılanan ABD Ankara Büyükelçisi Robert Kommer, Rektörün davetiyle ODTÜ'ye geldiğinde, arabası yakılarak protesto edilmişti. Anti-emperyalist düşünceler ve tavırlar geniş kitleler arasında büyük sempatiyle karşılanıyordu.

Dönemin AP hükümetinin faşist tutumlarının da gelişmesine zemin oluşturduğu anti-emperyalist tansiyon yüksek olmasına rağmen, ABD emperyalizminin 6. Filo'su İstanbul'a gelmişti. Bunun üzerine, o güne kadarki en büyük kitle gösterisi eylemi düzenlendi. 16 Şubat 1969 Pazar günü Taksim alanına doğru harekete geçen 30 bin kişilik kitleye polis saldırdı. Yürüyüş kortejinin ön kesimindeki birkaç bin kişinin ölü açılarak Taksim alanına girmeleri sağlanırken, kâllenin diğer kesimi, polislin yoğun saldırılarıyla dağıldı.

Bu gösteriyi kana bulamak üzere, önceden Taksim'de toplanan ve 6. Filo'yu kible kabul edip toplu namaz kılan gerici kitlelerin bu eylemleri de hukuken "yasa dışıydı" Ancak devlet eylemi oraya bir tuzak malzemesi olarak yerleştirilen gerici-faşistler ve faşist polis, çoğunluğu işçilerden oluşan gösterici grubuna iki yönden saldırdı. Taş, sopa, zincir, demir çubuk, bıçak vb. aletlerle önceden hazırlanmış olan sivil faşistlerle polis saldırısı arasında kalan silahsız kitle, dövüşerek sokak aralarına dağılmak zorunda kaldı. Önceden tertiplenmiş bu kıyım hareketinde TIP üyesi ki işçi kalleştirilerek, yüzlerce işçi, memur ve öğrenci yaralandı.

Dinci-gerici sivil-faşistler, bu yurtsever, anti-emperyalist gösteride kullanıldılar ve o pazar gününü kana buladılar. Bunun içindir ki, o gün "kanlı pazar" olarak anılır.

Kızılordu'nun kuruluşu

Faşist Alman emperyalizminin baş düşmanı olarak gördüğü ve yoketmeyi planladığı genç Sovyetler Birliği'nde karşı-devrimci ayaklanmalar da sürmekteydi. Hem bu gerici ayaklanmaların bastırılabilmesi, ve hem de emperyalist haydutların saldırıları karşısında sosyalizmin ilk yurdunu ayakta tutabilmek için güçlü bir orduya ihtiyaç vardı.

15 Ocak 1918'de Kızılordu'nun kurulması için resmî bir çağrı yayınlandı. Ancak, devrimin zaten sarhoşluğunun yaşandığı o dönemde bu çağrı pek de yankı bulmadı. Nihayet Kızılordu'yu örgütlenme görevi, somut olarak, Halk Savaş Komiserliği ve Yüksek Savaş Komitesi Başkanlığı görevine atanan Troçki'nin emuzlarına yüklendi.

Önceleri gönüllülük ilkesiyle kurulan Kızılordu, Sovyetler Birliği'nde iç savaşların çıkması ve gönüllü sayısının gerekli asker altında olması vb. nedenlerden ötürü bu ilkedan vazgeçilmek zorunda kalmıştı. Ve 1918 yazında askerlik zorunlu bir görev haline getirildi. Böylece, önceleri işçilerden oluşan askeri birliklere, sonraları köylüler ve şehir köçük burjuvazisi de alındılar. Yeterli teknik eğitim elemanı ve subay olmadıktan, çarlık dönemi subaylarının birleşmesi, subay olarak Kızılordu'ya alındı. Buna karşılık, Kızılordu'daki siyasi komiserlerin sayısı da artırıyordu.

İç savaş yıllarındaki başarılarının yanı sıra; II. Emperyalist paylaşım savaşında, Kızılordu'nun özellikle-faşist Nazi Almanyası'nın istilacı ordularını karşısındaki başarıları çok büyüktür. Hitler ordularını karşısında tarihi ve tarihi olduğu kadar efsanevi, kahramanca direniş ve mücadeleleri sonucunda Kızılordu, faşizmi dize getirdiler. Savaş sonrasında da Kızılordu Sovyetler Birliği'ndeki etki ve ağırlığı kondu.

Stalin'in ölümünden sonra başa geçen Kruşçev ve ardılları, Kızılordu'yu da revize ederek onu sosyal-emperyalist işgal ordularını haline getirmişlerdir. Bugün ise, kapitalist yolda yürüten ve adından başka Kızılordu'yla hiçbir ortak yanı olmayan bir ordudur, bugünkü "Kızılordu".



İlk Kızılordu'yu oluşturan bir grup gönüllü asker.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşırken

Sosyalistler ve komünistler dışında toplumun diğer kesimlerinde 8 Mart'a 5-10 gün kala bir hareketlilik başlar. Ve 9 Mart'ta da her şey bitmiş olur. Tabii bir sonraki 8 Mart'a kadar. Küçük burjuvalar, devletler alış-verişte görünür anlaşıyla 8 Mart'a ilgi gösterir. Burjuvazi ise 1 Mayıs'ta olduğu gibi, özünü nasıl boşaltır, olayı nasıl saptırır anlayışıyla 8 Mart'a ilgi duyar. Ve her yıl bir öncekinden daha üst boyutta tartışır "8 Mart Dünya Kadınlar Günü müdür? Dünya Emekçi Kadınlar Günü müdür?" diye. Ve sözler belirginleşir. Kadının kurtuluşunu toplumsal kurtuluşun bir parçası olarak gören, ve kadın sorununu mevcut düzenden ayrı görmeyen sosyalistler, komünistler haklı olarak doğuş ve kabul edilmesine uygun olarak 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar günü olarak kabul eder. Kadın olmayı herşeyin önüne geçiren, soruna cinsiyetçi bakan feminist ya da sosyal-feministler ise sorunun sınıfsal özünü karartarak, kadının burjuvazisi, emekçisi ya da ezilen, ezileni olmaz. Önemli olan kadın olmasıdır, diyerek, burjuva kadınları dışlamak için Dünya Kadınlar Günüdür diye ısrat ederler. Burjuva kadınların dendi ise o gün değişik bir gün yapma; pırlantalar, kürkleri, asalak yaşamlarıyla ar-a, cindam etme, 3-5 imam nikahıyla resmi nikah kırdırıp tümü TV, basını getirip, 3-5 yoksul kadına, çocuğa hediye vermek, (bununla ne kadar hayırsızca olduklarını da reklamını yapmış olurlar) Atatürk e şükranlarını sunup "ilerici", "yağdaş", "müreffeh" Türkiye'de yaşamının yansı olduğunu söylemekle günü "kullayıp" kenara bırakırlar. Zengin fakir olmaz, kadın kadındır deyip tüm kadınlarla kardeş oldukları palavrasını yayarlar. Devlet emekçi kadınların etkinlikleri üzerinde baskı, yasak ve terörünü eksik etmezken, bunlara "yürü kulun" der, her türlü etkinliklerine olanak sunar.

Artık 94'ün 8 Mart'ında, hele de başbakanın kadın olmasından -ki o başbakan 8 Şubat'ta yaptığı seçim konuşmasında "kadınlar gününüz kurtul olsun özgürlüğü ancak DYP'ye oy vererek yaşarsınız" diyerek cehalet örneği sergilemişirdolayısıyla kadın haklarında ne yaman bir düzey tutardığımız noktasında içimiz dışımız içreç demagoji ve iki yüzlülük dolup taşacaktır. Evet başbakan kadındır ama o

hiç de erkek sınıflarından daha az saldırgan değildir. Fazlası var eksigi yok! Kadın olmasına rağmen kadın haklarını erkek sınıflarından daha çok gasp etmektedir. Bu konuda daha tehlikelidir, zira Çiller'in kadın olmasının aldattıcı yanı vardır. O da diğerleri gibi sömürü sisteminde emperyalizmin yemini uşadır, ne derlerse onu yapıyor ve dehşetli zalimdir. Zamlarla, işsizlikle, katliamlarla kadını da erkeği de perişan etmektedir. "Ya bitecek, ya bitecek" diyerek bir ulusun üzerine ölmü kasmaktadır. Vampir gibi halkın kanını ilğini sömürmektedir. O havalı görünüşünün altında kan emici dişleri vardır. Bu nedenle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü Çiller, Senza Özal, Leyla Atalan vb. vb ile aynı kategoride kutlamak, işçi, emekçi kadına yapılan en büyük haksızlıktır, adaletsizliktir. Ve böylece bir anlayış hoş görülecek bir yanı da yoktur.

8 Mart son yıllara kadar daha çok sınıf bilinçli kadın ve erkeklerin ciddiye aldığı bir gün niteliğindedir. Son yıllarda durum biraz daha değişmiştir ve daha geniş bir kesim, şu ya da bu nedenle, şu ya da bu düzeye 8 Mart'a ilgi göstermektedir. Artık bazı iş yerlerinde, sendikalarda da 8 Mart gündeme alınmakta, belirli hazırlıklara gidilmektedir. Ama sorunun özü hala yeterince kavranılmamıştır. İşin siyasal yanı yeterince görülmemiştir. 1 Mayıs'a gösterilen ilginin çok çok altında ilgi olmaktadır. Oysa 8 Mart'ın verdiği mesaj hiç de yabana atılır bir şey değildir.

8 Mart, işçi emekçi kadının zulme, sömürüye baş kaldırdığı günün adıdır.

8 Mart, ezilen ezilenin hesaplaştığı günün adıdır.

8 Mart, insanca yaşam için işçi emekçi kadının bedeni siper ettiği, geleceğe ışık tuttuğu ve ölümlü bir miras bıraktığı günün adıdır. Ve bugün insanlık ancak yaratılan bu değerler üzerinde yaşam bulmaktadır.

İşte bu nedenle; için özellikle siyasal yönünün bilince çıkarılması ve 8 Mart'ın işçi emekçi kadının birlik, mücadele ve zafer günü olduğu önemle akıldaki tutulması gerekmektedir. Ekonomizmin, reformizmin 3 kuruşa 5 kuruş katma hastalığının ve çabasının oldukça yaygın olduğu -ki siyasal ve toplumsal bakılmadığı müddetçe ekonomik yönden de bir kazanımları



deniyor, olamaz da işçi emekçi sınıfı, sınıf bilincinin karantıdığı bu ortamda, 1 Mayıs'ta, Newrozlara, Ekim Devrimi'ne, Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne, Paris Komün'üne, 8 Mart'a vb. vb. siyasal içerikli günlere sahip çıkmak, mutlak bir zorunluluktur. Bunların siyasal özünü bilince çıkarmamak bizi mevcut düzen sınırları içinde boğup, siyasallaşmanın önünde engel olacaktır. Bireyciliğin, bencilliğin, duyarsızlığın yaygın olduğu dejener bir toplum yaratılmaktadır.

1994'ün 8 Mart'ına avantaj ve dezavantajların içiçe olduğu bir ortamda giriyoruz. Avantajlarımız gerilla savaşının geçen yıllara göre daha boyutlanması ve devleti özellikle T. Kürdistanı özgünlünde açmaza sürüklemesi, halkın sınıfların derin bir ekonomik ve siyasal kriz içinde olması ve bunların işçi emekçi sınıfı üzerindeki yansımaları, Dezavantajlar ise ekonomizmin işçi emekçi sınıfı içinde oldukça yaygın olması, devletin azgın sömürsünlüğün yarattığı ekonomik yoksunluk, baskı ve katliamları yarattığı tedirginlik. Özellikle Metropollerde halen korku duvarının aşılması olması siyasal konularda ya da taleplerde dayatıcı ve ısrarlı olunma gücünü zayıflatmaktadır.

"Hergün 8 Mart" şıartıyla hareket

eden Emekçi Kadınlar Birliği 1994'ün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne ilişkin çalışmalarını 2 ay öncesinden başlattı. Emekçi Kadınlar Birliği adına yapılacak etkinlikler iller toplantısında karar altına alındı. Merkezi düzeyde yapılacak etkinliklerin yanı sıra her il kendi gücü, örgütlenme kapasitesi ve ilin içinde bulunduğu siyasal ortama göre etkinlikler belirlendi.

Etkinliklerin ilkinde anket formuyla başlandı. 8 Mart'ı onlarla enine boyuna tartışma toplantıları başlatıldı. Onların 8 Mart'a ilgisinin ya da ilgisizliğinin düzeyi, nedeni niçini hakkında bilgilerine faaliyetinde bulunuluyor. Bu çalışma 8 Mart'a kadar devam edecektir. Tartışılabilir bilince çıkarılması gereken sorular şunlar oldu.

- 1- 8 Mart Dünya Emekçi kadınlar Günü size neyi ifade ediyor?
- 2- 8 Mart'ı nasıl kutlamayı düşünüyorsunuz?
- 3- Emekçi kadın kimdir. Burjuvazinin 8 Mart'ı sahiplenmesini nasıl karşılıyorsunuz?
- 4- Emekçi kadınlar olarak yaşadıklarınız kader mi? Sorularınızın nasıl çözümleneceğini düşünüyor musunuz?
- 5- Emekçi kadınların örgütlenmesi gerektiğine inanıyor musunuz? Bu amaçla yola çıkan EKB'yi

tanıyor musunuz?

6- Yükseltilmesi gereken acil talepleriniz nelerdir?

EKB hem bu soruların yanıtlarını onlardan almaya çalışıyor, hem de bu sorular hakkında kendi düşüncelerini emekçi kadınlara aktararak 8 Mart'ta ilgili kitlesel bir faaliyet yürütüyor.

Diğer etkinliklere gelince: 20 Şubat'ta Türkiye çapında "Cinsel ulusal somutlu son", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı bir afişleme yapılacaktır. 27 Şubat'ta İstanbul'da 8 Mart'a hazırlığı da içeren Emekçi Kadınlar Birliği ile dayanışma şöleni yapılacak. EKB çalışmasının yapıldığı her yerde 1 Mart'ta özel sayı dağıtılacak, 2 Mart'ta İstanbul Stenambul işçilerine EKB etkinlikleri sunulacak. 3 Mart'ta daha önce başlatılan "Askeri Oğul Yalamayın", "Yargısız İnfazlara Son", genel imza kampanyası bir heyetle Ankara'ya ulaştırılacaktır. 4 Mart'ta komisyonlar aracılığıyla çeşitli işyerleri toplantıları yapılacak. 5 Mart'ta grev ziyaretlerinde bulunulacak. 6 Mart'ta İstanbul'da çeşitli sendika ve DKO'lerle birlikte miting yapma çalışması sürüyor. 7 Mart'ta Yaşasın Emekçi Kadınlar Günü adlı bir rozet dağıtımı olacak. 8 Mart'ta ise finale taşlanılacaktır.

Emekçi kadın potansiyeli uyuyan bir dev konumundadır. O potansiyelin uyanırılıp hareket geçirmesi devrimin, sınıfsal kurtuluşun olmazsa olmazıdır. Bu nedenle işçi emekçi ezilen kadının içinde bulunduğu ekonomik, siyasal ve kültürel durumu gözönüne alınarak ve de bilince çıkarılarak politik yaşama çekilmesi, örgütlenmesi noktasında özel bir önem verilmelidir. Mademki devasa bir kadın sorunundan söz ediyoruz. O zaman o sorunların özgüllüğünü de gözönüne alarak yaşamın her alanında emekçi kadının örgütlenmesine çalışılmalıdır.

Bu nedenle sadece 8 Martlarda kadın sorunu aklı gelmemeli "hergün 8 Mart" anlayışıyla emekçi kadınların mutfak, yatak odası, çocuk hapsinden kurtarılması ve yaşamın orta yerinde erkek omuzdaşlarıyla birlikte güçlü günün akmasının ortamını yaratmalıyız.

Kadın ve erkek emekçiler hadi görev başına!

Özgür bir geleceği ancak ve ancak ellerimizle yaratacağız.

Emekçi kadının zaferi

12 Şubat 1994 Hava-İş Genel Merkezi'nde çeşitli işçi ve kamu sendikaları, dernekler, İP ve SDP'nin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantı 6 Mart'ta miting yapılması ile ilgiliydi. Bir hafta önce yapılan toplantıda genel olarak miting eğilimi çıkmıştı. Özellikle genel merkez düzeyinde katılımların sağlanması noktasında ek bir çalışma yapılması ve bir sonraki haftada gerçekleştirilmesi kararı alınmıştı. DİSK kendi adına bir program hazırlamış, Türk-İş Genel Merkezi'nden de net bir yanıt alınmamıştı. Buna rağmen toplantıya katılan sendika, parti ve DKO'ler miting yapılmasında karar kıldılar.

Miting noktasında hemfikir olunduktan sonra sıra günün tanımlanmasına geldi. Ve geleneksel tartışma kendini dayattı. "8 Mart bayramı mı, Dünya Emekçi Kadınlar Günü mü? Yoksa Dünya Kadınlar Günü olarak mı yapılmalıdır?" diye.

Tartışmada Dünya Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin sesi yavaş yavaş dayanaktan güçlük ve çelişkiydi. Oysa Emekçi Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin sesi ise güçlü gürül,

irdeleyici, sorgulayıcı, hesap sorucu, bilimsel ve mantıklıydı.

Dünya Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin gerekçeleri: "Önemli olan kadın olunmasıdır. Bir Tansu Çiller de Başbakan olmasına rağmen erkekler tarafından hâlâ basiret alınmakta, hor görülmemektedir. Ya da emekçi kadın dersek bütüncülük yapmış oluruz. Geniş kesimi kucağımıza almamız. (Sanki işçi emekçi kesimi çoğunluğu oluşturuyor muş gibi!) Zaten 1975'te dünya kadınlar günü olarak kabul edilmiştir. Hele de bazıları "ben de bir emekçi kadınıym -ki toplantıya katılanların tümü (50 kişi civarında) işçi emekçi kadındı. Sömürücü sınıftan tek kişi yoktu ama ayırım yapmamak için Dünya Kadınlar Günü olsun diyorum" diye görüş belirttiler.

Neden Emekçi Kadınlar Günü olmalıdır? diyenler tek söz aldı ve sorunun her boyutuyla irdeleyerek görüş belirttiler.

8 Mart'ın doğuşu ve kabul edilmesinde ezilen emekçi kadınlar baz alınmıştır. 1975'te Dünya Kadınlar Günü olarak değiştirilmesinin altında yatan gerçek günün özünü saptırma sınıfsal içerikten soyutla-

maktır. Aynı sömürücü mantık, 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın da Bahar Bayramı olarak kutlanmasını istiyor.

Bugün, emekçi kadınlar Çiller'in, kadın olma özelliği dışında hiçbir ortak yanı yoktur. Çiller işçi emekçi kadının yandaşı değil, düşmanıdır. Zamlar, zülm, yargısız infazlar ve T. Kürdistan'ndaki toplu katliamlar için attığı imzaları mükrekebi dahi kuramamıştır. Nasıl ortak yan olabilir?

Gelince bu aşamada hâlâ emekçi kadın mı, dünya kadınları mı? tartışması yapmak utanç vericidir. Sınıfların net çizgilerle orta yerde durduğu bir ortamda bir emekçi olarak bunu görmemek emeğe saygısızlıktır.

Emeğin bilincinde olanlar, Emekçi Kadınlar Günü der.

Kurtuluşumuz emekçi erkeklerle birlikte olacaktır. vb. vb

Tartışmanın sonucunda, Hava-İş, Dok Geni-İş, Bank Sen-İş, İP, Tarım-Sen, Eğitim-4-6 ve 7 No'lu Şb., Tüm Sağlık-Sen, Tüm Haber-Sen, (10 Kurum) Dünya Kadınlar Günü olsun derken;

Petrol-İş, Deri-İş, Belediye-İş,

Peniste simgeleşen "güç" ve nefret!

Son günlerde ister yurt içinde olsun, ister yurt dışında olsun basın yayın organları şu ya da bu nedenle penisten kesilen erkek haberlerini dolup taşıyor. Neden diğer organlar değil de özellikle penis'e yöneliyorlar? Çukür erkekler bütün güçlerinin peniste toplandığını, ona sahip olmanın ayrıcalık olduğunu düşünüyor. Kadınlar ise kendisine yönelen cinsel baskının aşağılanmanın arkasında penisi görüyor ve onsuz erkeğin bir hiç olduğunu düşünüyor. Bu nedenle en büyük nefretini ona yöneliyor. Kadının ikinci soy nisan olarak görülmesi, aşağılanması, cinsel jödetme tabii tutulması; emeğinin ucuzca kapatılmasının tek sorunu mu elbetteki erkeğin penisi değil. Erkeğin güç organı da penis değil. Mevcut sömürü sisteminin bir yansıması da erkek egemen ideolojinin etkilenenler, tepkilerini asil sorumlu olan düzene yöneltiliyor, sorunlara bilimsel bakamıyorlar. Çözümü birbirlerine yaratılan nefrette arıyorlar. Sömürü sistemi değişmedikçe kadını ve erkeğiyle eşit insanlığı yaşam biçimi haline getirilmedikçe bu tür olayların yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Toplumu aydınlatma, kadını, erkeği ile tüm ezilenler sisteme karşı mücadeleyle çözüme, her zamanından daha yakıcı bir görev olarak kendisi dayatılmaktadır.

ABD'nin yeni Vietnam çıkartması

Dış Haberler Servisi- ABD'nin Vietnam'a uyguladığı 30 yıllık ambargo kaldırdı. Genç medya olayı, "taze bir başlangıç" olarak nitelirken, ABD'li işadamları Asya'da mucizevi bir ekonomik potansiyel kapısının açıldığını belirttiler.

Doğrusu, Bill Clinton, ambargonun kaldırılması için Kongre'de epeyce ter döktü. Kürtüye çıkan ABD başkanı, olayın anlaşılması için eski ABD başkanlarından Johnson'u örnek verdi. Johnson, 1965'te iki ABD deniz milrezesini Danang'a göndermiş ve büyük bir salaklıkla bunun Saygon'un talebi üzerine yapıldığını iddia etmişti.

Senatoda yapılan oylamayla Clinton'un düşüncesi desteklenmiş oldu. 62 oydan 38'i ambargonun kaldırılması yönünde verilmişti. Bunun üzerine ABD Dışişleri Bakanlığı da yeşil ışık yaktı.

Ashında ambargonun kaldırılması yönündeki ilk adımlar Bush döneminde atılmıştı. ABD emperyalistleri, daha 1991'de Hanoi (Vietnam'ın başkenti) ile yapılan kayıp ABD askerlerinin bulunması ve diğer işbirliği anlaşmalarıyla bir takım girişimlerde bulunmuşlardı. 1992'de, pazar sıkıntısı dolayısıyla Bush'a baskı yapan işadamları, temel ihtiyaç maddelerinin satışının serbest bırakılmasını sağladılar. Böylece ambargo yumuşatılmış oldu.

VIETNAM'A HUCUM

Vietnam, petrol, kereste ve balık bakımından zengin kaynaklara sahip. Ancak, yıllık olarak kişi başına düşen gelir 200 dolar. Yani, Vietnam, dünyanın en fakir ülkesi.

Levi Richardson, ABD-Asya İşadamları ve Teknoloji Konse-



Vietnam savaşında binlerce komünist-yurtseveri katleden ABD şimdi de sermaye bombardımanı yapıyor.

Jay Robinson ise, New York City'de hukukçuluk yapıyor. Ama aynı zamanda Vietnam-Amerikan Ticaret Odası Başkanı. Robinson, "Vietnam'ın durumu, ABD'li işadamları için fevkalade uygundur," diyor ve ekliyor: "Vietnamlılar, ABD ürünlerine sıcak bakıyorlar. Tabii ülkede terseye ihtiyaç duyuluyor."

ABD'NİN GECİKME TELAŞI

Ülkeye ABD'den önce yatırım yapanlar var. 1993'ün ortalarında Tayvan, Hong Kong ve Avusturya firmaları, Vietnam'a, yaklaşık olarak 2.7 milyar dolarlık bir sermaye ortaklığı kurarak girdiler. Daha önce de Fransa, Japonya, Güney Kore ve İngiltere 7 milyar dolarlık büyük yatırımlar yapmışlardı. Vietnam Havayolları, Boeing uçak fir-

masıyla 4 uçak için anlaşma yaptı. Beyaz Kaplan isimli doğal gaz bölgesinden, Güney Kore'deki sıvılaştırma tesislerine doğal gaz gönderilmesi için bir anlaşma yapıldı. Avusturya'nın ANZ Bankası ülkede binasını inşa ediyor. ABD ise ambargoyu yeni kaldırdı.

"Amerikan şirketleri şu anda dezavantajlı," diyor Virginia Foote. Foote, ABD-Vietnam Ticaret Konseyi yöneticisi. "Kesinlikle biz geride kaldık. Ambargoyu iki yıl önce kaldırmamız gerekiyordu," diye de ekliyor.

ABD emperyalistleri, pazara geç girmenin telaşıyla hızlı hareket ediyorlar. Şu anda aralarında Citibank, Philip Morris ve Caterpillar'ın da bulunduğu 34 ABD firması Vietnam'da bürolarını açmaya durumda. Mobil Petrol, Ho Şi Minh City'nin 240 km. güneydoğusundaki Thanh Long (Mavi Ejder) petrol bölgesinde %38 pay satın almış bile.

Coca Cola firmasının bölüm başkanı Andrew Angle, şöyle diyor: "Biz, fiyatı tutabildiğimiz kadar düşük düzeyde tutabilmeliyiz. Vietnam sıcak, havası nemli bir ilke ve aynı zamanda Asya'da bizim en büyük pazarımız." Fiyatı düşük tutmak zorundalar çünkü diğerleriyle rekabet için bu gerekli.

ABD, Japon şirketlerinden de çekiniyor. Japon şirketleri, doğrudan yatırım listelerinde oldukça iyi yer tutmuş durumda. Japon Dış Ticaret Örgütü üyesi Naoyoshi Noguchi "Vietnam, hâlâ, bizim kolayca girebileceğimiz bir ülke değil," diyerek, pazar savaşının şiddetli olacağını uyarıyor.

Avrupa'da işsizlik kasırgası

Dış Haberler Servisi- İşsizlik, kapitalist ülkelerde yayılıyor ve büyük kruzilere yol açıyor.

Almanya'dan Japonya'ya, Fransa'dan ABD'ye kadar, oldukça güçlü görünen dev şirketler, pazar krizinden dolayı teker teker maliyet azaltmasına girmek zorunda kalıyorlar. Maliyet azaltmasının en basit yolu ise işçi çıkarmak. Ekonomi uzmanları, önümüzdeki yıllarda, kapitalist ülkelerde upki bir veba gibi yayılacak olan devamlı işsizlik oranlarının artırdığını sözü ediyorlar.

İşsizlik oranları Fransa'da %12, İtalya'da %16.9, İspanya'da ise %23. Güçlü Almanya'nın bile bütan kesiminde %8.1'lik, doğu kesiminde %15.4'lük oranında işsizlik var. Almanya'da 4 milyon işsiz var ve bu 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana, ülkedeki en büyük işsiz rakamı.

Daimler-Benz, 50 bin çalışanın 20 binini işten çıkarmayı hedefliyor. Fiat, İtalya'nın en büyük patronlarından biri ama 1989'dan bu yana çalıştığı işçi sayısını 117 binden, 95 bise düşürmek zorunda kaldı. Geçtiğimiz Ekim ayında Fransız hükümeti, Air France'nin 4 bin işçisini budamaya çalıştı. Geçen yılın sonunda ise işsizlik oranı %9.7 olan Belçika'da önemli bir gelişme yaşandı. Ülke, 1936'dan bu yana yapılan ilk genel greve sahne oldu.

Kapitalistler, işçi atmaya çabalar, pek de yarıtsız kalmıyorlar. İspanya'da, Ocak ayının sonlarında bir genel grev yaşanmıştı. İspanya'daki genel grev, hükümetin emekçilere karşı gerici yasalar çıkarmasından kaynaklandı. Doğrusu bu yasaların Franco dönemi yasalarından pek farkı yoktu. Buna yanıt olarak, işçiler tarafından fabrikalar kapatıldı, demiryolları ve havayolları işlemez hale getirildi. Başbakan Felipe Gonzalez, sendikaları uyarak "Ya reformları kabul edersiniz, ya da İspanyol endüstrisinin çöküşünü seyredersiniz," diyerek çaresizliğini dile getirdi. Fransa'da da işçi çıkartma çabaları radikal işçi eylemleriyle yanıtlandı. 4 bin Air France işçisini işten atmaya çalışan hükümete, havaalanları işgalleri, sokak gösterileri, bankatlar ve polise aktif karşı koymayla yanıt verildi.

Alman metal işçileri grevde

Dış Haberler Servisi- Alman metal işçilerinin Ocak ayının son günü başlattığı grevler, ertesi gün tüm Almanya'yı sardı. 31 Ocak günü başlayan metal işkolundaki uyarı grevlerine, 50 bini aşkın metal ve elektro işçisi katıldı. Eylemler ağırlıklı olarak Rheinland-Pfalz, Bayern, Berlin, Hessen, Kuzey Ren-Vesfalya eyaletlerinde yapıldı.

Grevlerle ilgili olarak Sosyal Demokrat Parti Genel Başkanı Rudolf Scharping, sokaklarda değil masabasında çözüm araması gerektiğini savunurken, Metal İşçileri Sendikası Genel Başkanı Klaus Zwickel "Kaybedeceğimiz hiçbir şey yok. Ama mücadele ederek kazanacağımız parlak bir gelecek var," dedi. Almanya'da, 1991 yılından bu yana 600 bin işçi işten çıkarılmıştı. Almanya'nın büyük patronları, 1995'e kadar 20 bin metal işçisini işten çıkarmayı planlıyor.

Grevler, 3. gün ülke çapındaki 348 firmaya yayıldı. Grevde katılan işçi sayısı da 100 bine çıktı. 3 Şubat Perşembe günü ise bu rakam 180 bine çıkarak doruk noktasına ulaştı. Almanya Başbakanı Kohl, panik içerisinde SAT-1 televizyonuna çıkarak "Büyük çatışmaların zamanı değil," dedi. Son olarak aldığımız haberlere göre, IG Metall ve Tüm Metal İşverenleri sendikaları bu hafta içerisinde masaya oturma konusunda anlaşılabilir. Ancak Zwickel, masabasında oturup anlaşmaya çalışmanın bir sonuç getiremeyeceğini söyledi.

İkinci bir Kuveyt: Kazakistan

Dış Haberler Servisi- Kazakistan, Hazar Denizi'ni kuşatan diğer komşuları gibi çeşitli doğal zenginliklere sahip. Yapılan tahminlere göre, ülke, 10 yıl içerisinde, en büyük petrol üreticisi konumuna gelebilir.

Mercedes-Benz, Fiat ve Daewoo gibi büyük şirketlerin bayrakları, Alma-Ata (Kazakistan'ın başkenti) Havaalanı boyunca dalgalanıyor. 50'den fazla ABD firması, ülkenin başkentinde bürolarını açmış durumda. Chase Manhattan isimli ABD bankası da, ülkedeki ilk ABD bankası olarak Alma-Ata binasının açılışını yaptı. Deutsche Bank zaten önceden gelmiş. Citicorp şirketinin başkanı John Reed de, Şubat ayı içerisinde Kazak bürokratlarla görüşmek için Alma-Ata'ya ziyaret etti.

Bütün bunların neyin belirttileri olduğunu, Dallas petrol imtiyacı ve Alma-Ata'daki Oryx Energy şirketinin büro temsilcisi J. Steve Wagner şöyle açıklıyor: "Herkes eninde sonunda buraya gelecektir. Çünkü burası geleceğin Kuveyt'i." Uzmanlara göre, Kazakistan, Sibirya ve İran Körfezi'nden sonra dünyanın üçüncü büyük petrol alanı olabilir.

Rotchilds ve Nobels şirketleri, yüz yıl önce Azerbaycan'a gelen ilk batılı şirketler. Bu şirketler günümüzde 3 Hazar Denizi ülkesinde; Kazakistan, Afganistan ve Türkmenistan'da petrol endüstrilerini kurmuş durumdadır. Her üç eski Rus cumhuriyeti de ABD ve Avrupa bağlantılı milyonlarca dolarlık anlaşma yapmış.

Tasarlanan projeler en iyi bir biçimde uygulanacak olursa, Hazar, dünya pazarına, ek olarak, günlük 2 milyon varilden 4 milyon varile

kadar petrol verebilecek. Bunlar emperyalistler için oldukça cazip rakamlar tabii. Bu petrol kapma yarışında, halkların da uyutulması gerekiyor. Nasıl mı? Cambridge Enerji Tetkik Ajansı Başkanı Daniel Yergin, iğrenç bir demagoji yaparak bu ülkelerde yaşayan 28 milyon insanı "Geleceğin zenginleri," olarak adlandırıyor. Emperyalistler, kendilerini "geleceğin zenginleri" olarak gören emekçilerin, bu yoğun sömürüyü kabul edeceklerini umuyorlar.

Kazakistan, petrolcülükle uğraşan işadamları için bir çekim merkezi haline geliyor. Batılı petrokoller, ilk araştırma çalışmalarının sonucunda şunu saptamışlar: Yarıllarda 35 trilyon varillik bir potansiyel yatıyor. Son yıllarda Mobil, Royal Dutch/Shell, British Petroleum, Fransızların Total'i ve İtalyanların AGIP'i tarafından Hazar Denizi'nde incelemelerde bulunuluyor. Mesela petrol alanlarından biri olan Tengiz Alanı'nda 9 milyar varil petrol potansiyeli bulunmuş. Bu ise dünyanın en büyük 10. petrol rezervi anlamına geliyor.

ABD'nin Chevron şirketi, '93 Mayıs'ında Tengiz'in geliştirilmesi için 700 milyar dolarlık bir anlaşma yaptı. Elf Aquitaine şirketi ise Hazar'ın kuzeyinde araştırma yapmak için 700 milyon dolar ödedi. Şubat ortalarında da Kazakistan Başkanı Nur Sultan Nazarbayev, Wall Street'i arşınlayarak yeni ve daha çok yatırım için görüşmeler yaptı. Nazarbayev yatırım yasalarında değişiklikler yaparak yabancı sermayenin girişini kolaylaştırdı. İthal ürün peşitlerinin vergilerini azalttı ve lisans koşullarını kolaylaştırdı.

Bütün bunlara rağmen batılı ka-



Bakü'de petrol sondajında çalışan bir işçi. Batılı emperyalistler, emekçileri "geleceğin zenginleri" demagojisiyle aldatmaya çalışıyorlar

pitalistler endişeli. Çünkü fiyatların yükselmesi ani ıflaşan getirebilir. Diğer bir sorun Rusya, Kazakistan petrolleri, ülke kara ile çevrilmiş olduğu için borularla aktarılıyor. Ama boruların hiçbirinin rotası coğrafi ve siyasi olarak problemsiz değil.

Örneğin, Chevron'un Tengiz Anlaşması'na göre, geçen Mayıs'ta, işe, günlük 60 bin varille başlanacak, bu petrol Karadeniz'e pompalanacaktı. Şirket yılsonunda bunun iki mislini bile vaadetti. Ancak birakalım iki katını, ağıtlıcaak petrolün yarısı kesildi. Çünkü Ruslar, kasıtlılarına gitmişlerdi. Şimdi sadece 30 bin varil petrol Chevron'a akıyor.

Moskova Kazakistan ve Azerbaycan üzerinde ücret ve tarifelere yönelik büyük kesinti yapma anlaşmaları yapmış durumda. Alma-

Dünya yeni yıla yine karmaşa, belirsizlik ve istikrarsızlık içinde girdi. Yerel, bölgesel savaşlar; etnik çatışmalar ve milli boğuşmalar kesilmedi. Bu arada ABD, Körfez Savaşı sırasında Irak'a karşı sağladığı ezici üstünlüğünü ve itibarını, Somali'de kaybetti. Bu kaybediş Bosna meselesini çözmemesinde; Avrupa karşısında güçsüz kalışında da kendini gösterdi. Avrupa, Almanya-Fransa ekseninde yeni bir hamle yaptı; bir kere Doğu Avrupa ülkeleri üzerinde Rusya ile yeniden kapışmaya, bu arada ABD'yi buralarda ekonomik olarak geriletmeye çalıştı. Ancak NATO'daki son toplantıda "pat" durumu yaşandı. Yani ne Amerika'nın Bosna'ya acil müdahale planı tuttu, ne de Almanya'nın Orta Avrupa'ya (Macaristan, Polonya, Çek ve Slovak cumhuriyetlerini NATO'ya üye yapılarak kendi nüfus alanı içine alması) egemen olma planı gerçekleşti. Bir tavize karşı bir taviz. Ancak Avrupa hırçınlaşıyor.

Ekonomik alanda iç sorunlarını çözemeyen ABD, giderek güçsüzleşirken iki komşusu Meksika ve Kanada ile yaptığı NAFTA ile Pasifik bölgesindeki (APBC) anlaşması, ABD'ye Avrupa karşısına çıkma cesareti verdi. Yani Paris-Bon vizesini alabilmek için ta Tokyo üzerinden dolanmak gerekiyordu.

Kuzey Afrika'da zaman zaman Fransa ile ABD kapışmaya çalışırken, "şimdiki eğilim şöyle: ABD, Kuzey Afrika'yı Avrupa'nın (özellikle Fransa'nın) "babasının malı" olarak görürken, Avrupa'da bir zamanlar müdahale ettiği Latin Amerika'yı ABD'nin "insafına" terketmiş.

Esas değişim ve çok boyutlu rekabetin Ortadoğu'da olduğunu söylemek gerek. Türkiye, Kürt bölgeleri, Filistin, Suriye, İran, Kafkasya'da büyük devletler zaman zaman birbirlerine rest çekebiliyor; kimisinin gerilediği yeri bir başkası dolduruyor. Kafkasya'da böyle bir durum yaşandı. Sovyetik yapı çökerken ABD, Türkiye ve diğer taşeronları aracılığıyla oradaki boşluğu doldurmaya çalıştı. Ancak şimdilerde Rusya, yeni Çar siyasetleri doğrultusunda, arka bahçesindeki bütün ülkeleri zorla çerle kendi ahırına kapatmayı amaçlıyor. Eh, bu arada Fransa da bu bölgede önemli mevziler kazandı. Batılı ülkelerin elinde bir "Kürdistan" projesi var. Ancak amaç, en azından şimdiki durumda Irak Kürdistanı temel alınarak bir çit Kürd devletinin kuruluş ve oluşumuna katkıda bulunmak ise de, her ülkenin kendi kafasındaki "Kürdistan devleti" bir diğeriyle yöntem farklılığı arz ediyor. Aslında bu farklılık, Almanya, Fransa, ABD ve İngiltere gibi ülkelerin siyasi/ekonomik çıkar çatışmalarından kaynaklanıyor. Dolayısıyla zaman zaman Almanya ile Fransa, diyalim ki "PKK'ye karşı Türkiye'nin yanında görüşüyor" gibi yapsalar da, temel hedef bölgede kendilerine yarayan ülkeleri keşbaşı veya ekonomik pazar olarak kullanmaktır. Sözgelimi Almanya'nın ekonomik projesi içinde İsrail-Suriye-İran hattı yer alırken, Fransa'nın tasarısında Filistin-İsrail-Türkiye-İrak ve İran hattı çıkarıyor. Buna karşılık ABD'ninki daha kapsamlı: Türkiye-İsrail-Arabistan-Suriye-Körfez ülkeleri-Kürdistan-Saddam' olmayan Irak-Urdün-Mısır vs.

Eh, bu arada, ABD yönetiminin "PKK isterse ezilsin veya ezilmesin, ama bu mesele bir şekilde siyasi çözümlenmelidir" şeklinde kendi ekibine bir iparet verdiğini belirtelim. Kuşkusuz bugünden yarına olacak

Faik Bulut

Yeni yılda değişimler

değil, belki bir-iki yılı alır.

Buradan Zeli bombardımanına bakmak gerek. Avrupa çeşitli ülkeler arasındaki çıkar çatışmalarını "naah ve gözde gelini" Türkiye, şimdilik avantajlı konumunun farkında. Bir zamanlar aleyhte olan siyasi durum, şimdilik lehine dönmüş gibi. Bu nedenle de Zeli'yi vurarak, "gerektiğinde çok çok uzakları ve sınır ötesini de bombalarım" mesajını veriyor. Mesaj kime? Zeli'den sonra TV kanallarında yapılan haber/yorumlara bakılırsa, "varurum" mesajı esas olarak üç ülkeye yönelmiş. Sırasıyla şöyle: Ermenistan, Yunanistan ve İran. Ayrıca Zeli operasyonu, "İran ile ortak hareket" şeklinde çıkan haberler doğrultusunda, bir bakıma "İran yönetiminin PKK'ye karşı Ankara ile ittifakı konusundaki gerçek niyetini deneme" mahiyeti taşıyordu. Bu aynı zamanda Türkiye'yi macerası bir doğrultuya çekebilir. Dış maceraların sınırı yoktur zaten.

Yine bu düzlemde İran, Suriye ve Türkiye'nin 5 Şubat 1994 tarihinde Ankara'da toplanarak, "bir Kürt devleti kurdurmazız; buna girişenlerin sonu hüsrandır" türünden ortak bildiri yayınlamaları, üç ülkenin Kürtleri ezme planlarıyla bir şekilde "Kürt devleti" kurdurmak isteyen Batılı devletleri planları arasındaki çelişkiyi gösteriyor. Bu çelişkinin bir noktada patlak verip çatışmaya dönüşme ihtimali her zaman evcut. Zaten Batı açısından mesele ile de "Kürt devleti" değil; öncelikle kendi çıkarları. Ancak bu çıkarları doğrultusunda Kürtlere de birşeyler verilmesi gereği. Hani, şu türlü çeşitli yorumlara neden olan "özerklik" de olsa yeterli sayılacak! Bu noktada kimi sosyalist çevreler, İran, Türkiye ve Suriye Zirvesini, "anti-empyralist" tutum olarak sunmaya çalışıyorlar ki tümüyle yanlış. Zaten mantıklı da değil. Çünkü bizzat İran, Türkiye ile Suriye'ye, "bu Kürt kartını birbirimize karşı kullanmayı bırakalım gitsin" diye bir öneri getiriyor. Bir anlamda Kürtlerin ezilmesini öğütten ve pratikte Irak Kürdistanı'ndaki bütün Kürt hareket ve örgütlerin, ortaklaşa bastırılıp imha edilmesini hedefleyen bir öneridir. Zaten son ortak bildiri böyle bir şeyi gönderme yapıyor.

ABD görece gerileyip askeri hırçınlığı henüz bırakmıyor, Avrupa'da hırçınlaşma ve dalaşma süreci yaşanıyor. Çünkü Rusya, sayım yerindeyse "Yeltsin ayısı" kükreyip kendine döndü. "Eğer empyralistsem ve de büyük devlet isem, o halde sizlere kafa tutarım. Çünkü benim de çıkarlarım söz konusudur" diyor. Yeltsin devlet denetiminde kapitalistleşme modeline dönerken, dışarıya hatire silah sa-

lıyor. Zaten Yeni Dünya Düzeni denilen süreçte, daha çok silah ticareti yapıldığı ortaya çıktı. Yani barış masalları havada kaldı. Yeltsin'in kızdırılması Türkiye'yi korkutuyor.

İtalya bir bölünmeyle karşı karşıya. Doğu Avrupa ülkelerinde "aski yönetim daha iyiydi" fikri yaygınlaşırken, hafif sola kayma gözleniyor. Ancak bu daha çok "bilinmeyene ve maceraya" doğru bir yol alıştır.

Asya bölgesi daha canlı ve diri. Japonya ve Çin, gerek silahlanma gerekse gelişen ekonomileriyle ABD'yi korkutuyorlar. İki potansiyel dev, şimdiden ABD'yi Pasifik'te çembere almış gibiler. Ne ki, ikisi de rekabet halinde ve nüfus alanı peşinde. Bir de hatırlatma: Çiñli dönemler, Maoçuluk ile piyasa ekonomisini yani kapitalistleşmeyi birarada yürütmeyi deniyorlar. Yeni bir reklam tarzı işte!

Ortadoğu'da İslam hâlâ yükselişte. Daha doğrusu Ürdün, Pakistan, Kuveyt ve Tunus gibi yerlerde önemli oranda geriletilmesine rağmen, Cezayir, Mısır, Sudan, Afganistan, Filistin ve Kuveyt gibi yerlerde hâlâ diri ve sığınan. Cezayir'de bilinmeyene ve büyük olasılıkla iflasa doğru giden iktidarın çökmesi durumunda, İslamcılara yönetime geleceği kaçınılmaz gözüküyor. Çünkü üç ihtimalden (iç savaş, İslamcılarla iktidara ortak olması veya tümüyle tekeline alması) ikisi İslamcılara lehine. Bu durumda Sudan-İran-Cezayir-Filistin üzerinde yepyeni bir radikal hat oluşturulacak. Cezayir, aynı zamanda Afrika'daki İslamı ivme kazandırabilir. Batılı güçlere de zaman zaman rahatsızlıklar verebilir. Ancak bu, kesinlikle anti-empyralizm değil. Zaten Graham Fuller gibi Amerikalıların önerileri doğrultusunda, Clinton ekibi, "önemli olan çıkarlarımızı zarar vermeksizin İslamcılara bir şekilde yönetime ortak edilmesi" siyaseti güdüyor -ki Lübnan, Ürdün, Kuveyt ve Türkiye'de yapılmak istenen budur. Refah Partisi'nin böylesine popülerite kazanıp, ikide bir "manken, fotomodel veya popülist kadın dışı" reklam yapması bundandır.

Çok daha uzaksız, Latin Amerika'da, sınıf mücadelesi temelinde toplumsal hareketlenmeler var. Son örneğini Zapatist hareketin başkaldırısında gördük. Kimi çok hümlüleri, "Meksika'da eksik olan, yoksul bölgelerle zengin bölgeleri bir birinden ayıran sıkıyönetimdir. Halbuki demokrasi gelirse, her şey günlük gülistanlık olur" yolundaki söylemleri mantıklı pek bağdaşmıyor. Çünkü bizzat NAFTA anlaşmasıyla gelen kapitalist demokrasi, şimdiki kadar 4 milyon Meksika köylüsünün canına okudu. Onlar artık kentlümpen proletar ya da Amerika'da göçmen. 14 milyon köylü de, ABD'nin sömürü aracı haline gelen NAFTA'ya şükreden çiftini çubuğunu terketmeye hazırlanıyor. Ve tarihi önder Emiliano Zapata, 1920'lerdeki ünlü ayaklanması sırasında, Lenin adına bir muhteremin olduğunu duyup, "na "Kardışım, biz şu melun seninlere karşı birleşelim. İstersen sana 1000 kadar has adamımı gönderip, Moskova'yı kuşatmadan kartarayım" diye mektup yazmıştı.

Türkiye'de dönüm noktası Mart seçimleri olacak. Fakat siyasi çözüm şimdilik düzen partilerinin inisiyatifinden çıkmış, sokağa taşmıştır. Ancak bunu alıp işleyecek toplumsal bağımsız baskı grupları henüz oluşmamıştır. Buna rağmen, Türkiye'deki sınıf ve devrim dinamiği giderek canlanıyor.

İran devriminin 15. yıldönümünde Rafsancani'ye suikast

Dış Haberler Servisi- İran devriminin 15. yıldönümü kutlamaları, devlet başkanı Rafsancani'ye suikast ve ülkenin güneydoğusundaki Zahedan kentindeki Sünni ayaklanmayla oldukça gürültülü geçti.

Başkan Ali Ekber Haşimi Rafsancani, Ayetullah Humeyni'nin altın kaplama türbesinin bulunduğu camide, kalabalık bir kitleye söylev verirken silah sesleri duyuldu. 5 el ateş eden suikastçı, kalabalığın arkasından, yani çok

uzak mesafeden ateş etmişti. Rafsancani bu suikastten zarar görmeden kurtuldu. Ortalık durulduktan sonra, konuşmasına, kendisini dinleyen kitlenin "Haşimi, Haşimi, sen bizim gözbebeğimsin." sloganları eşliğinde devam etti.

"İkin türbeyi aydınlatan lambalardan birinin patladığını düşündüm." diyordu 59 yaşındaki Rafsancani. "Fakat diğer atışları duyduğumda bunun silah sesi olduğunu anladım."

Olayın güncelliğini kaybetmesi üzerine, İran egemen sınıfları "inanç birliğini pekiştirmek" amacıyla yeni yeni propagandalar yapmaya başladı. Rafsancani, "Bu iyi hazırlanmış entrikadan, Allah'ın bir mucizesi sonucu kurtulmuştu." Bu suikastı Kuroş adlı "yoldan çıkmış" örgüt yapmış olabileirdi. Kuroş, "küçük, karşı-devrimci ve anti-İslamcı" bir örgüttü.

Suikastın yapıldığı gün, İran'ın güneydoğu kentlerinden Zahedan'da bir isyan patlak verdi. Ağırlığı Sünni müslümanlardan oluşan ve Makki Camii'nde toplanan isyancılar, Şii yanlısı hükümetin çifte standartlı politikalarını ve İran'ın güneydoğusundaki Meşhed kentindeki Sünni camisinin yıkılmasını protesto ettiler. 1000'e yakın bir kitle sokaklara dökülerek, İran bayrağını yırttı ve hükümet binalarına saldırdı.

İran'dan Paris'e sürgün edilenlerin verdiği bilgilere göre, devlet yüzlerce devrim muhafızını ve iki özel taburu ayaklanmayı bastırmak üzere Zahedan'a gönderdi. Kalabalığın üzerine ateş açılarak isyan bastırıldı. Yine bu kaynakların verdiği habere göre 2'si devrim muhafızı 6 kişi öldü, yüzlerce insan yaralandı. İsyan bastırıldıktan sonra, hafta boyunca, yüzleri maskeli ordu birlikleri yollara kontrol noktaları kurmaya devam ettiler. İran televizyonu, hem suikast hem de isyan olayının ardında İsrail ve ABD gibi devletlerin parmağı olduğunu açıkladı.

Alman polisi ATIF'e saldırdı

Dış Haberler Servisi- Alman polisi, 3 Şubat günü, sabah saatlerinde Almanya'da Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) Duisburg Merkez Derneği'ni kapı kırarak bastı. İkinci gün ATIF Köln Derneği'ni busan polis, aynı gün birçok ATIF sempatizanının evlerini de aynı zorba yöntemlerle basarak bazı ATIF sempatizanlarını gözaltına aldı. Ev baskınlarında kapılar ve pencereler kırıldı, insanların kafalarına silah dayandı. Olaydan sonra "Alman Polisi ATIF'den Elini Çekmelidir!" başlıklı ve ATIF imzalı bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "Bilinmelidir ki mücadeleci bir geçmişi sahip olan ATIF, bu saldırılar ve tutuklamalar karşısında sessiz kalmayacaktır. Türkiyeli emekçiler, ATIF'e yönelik olarak girişilen ve Nazi yöntemleriyle çok benzeren polisin bu saldırı karşısında ATIF'e sahip çıkmasını ve polisin komplocu tutumunu bir kez daha mahkum etmesini bilecektir." dendi.

Öte yandan yine olayla ilgili olarak ATIF, AGİF, Bolşevik Partizan (NRW), Kürdistan INFO, TKP-Kıvılcım, Dev-Genç ve İşçilerin Yolu imzalı "Bu Kaçınca Saldırı!" başlıklı bir basın açıklaması yapıldı. Saldırıların kanıdığı açıklanmadı, ATIF, "Yirmi yıla yakın bir geçmişi sahip olan, bünyesinde Türkiye ve T.Kürdistanlı emekçileri barındıran, bunların ekonomik-demokratik haklarını savunan ve bu uğurda mücadele eden devrimci-demokratik bir örgüt" olarak tanımlandı.



İran devriminin 15. yıldönümü kutlamalarından bir görüntü

Cezayir'de İslam devriminin ayak sesleri

Bundan 40 yıl önce, bağımsızlık savaşı sırasında, Fransız deniz üssü La Consulaire'de, Cezayirli isyancılara akalmaz işkenceler yapıldı. Şimdi, eskiden bu deniz üssünün bulunduğu boş yerleri işgal eden kirli görüntülü yoksul insanlar, eski üs alanını izbe kulübelele doldürmüş. Çünkü konut sorunu oldukça yakıcı. Artık Fransız emperyalistlerinin yanı sıra devlet otoritesinin de izi yok. Çevrede tek bir polis karakoluna rastlanmıyor. Yasalar ve düzeni bölgedeki camiler belirliyor.

Cezayir'deki radikal İslamcı hareket, komünistliklerin de çekim merkezi haline geliyor. Oldukça önemli bir savaşın kalbi burada atıyor.

İslami Selamet Cephesi'nin (FIS) izlerine her tarafta, her sokakta rastlayabiliyorsunuz. Bir FIS sempatizanı, başkent Cezayir'in kuzeyindeki yoksul mahallelerinden aşağıdaki yanarı ışıklara bakarak "Polis buraya giremez." diyor. Ve ekliyor "Çünkü boğazlarının kesilmesinden korkuyorlar."

TAYİN EDİCİ SAVAŞ

Cezayir bağımsızlık savaşı Fransız emperyalistlerine karşı 8 yıl sürmüştü (1954'ten 1962'ye kadar). Şimdi, Cezayir'in yeni mücadelesi, ikinci bağımsızlık savaşını başlatıklarını söylüyorlar.

Geçen iki yıl içerisinde azalında devlet başkanının da bulunduğu 3500 Cezayirli öldürüldü. İki eski başbakan valizlerini alarak Paris'e sığınmak zorunda kaldı. Son 4 ay içerisinde 4'ü Fransız vatandaşı, 23'ü diğer milliyetlerden 27 kişi İslamcı isyancılar tarafından öldürüldü ve askerî rejimin dış destekçileri olarak nitelendirildi. Fransız istihbarat kaynaklarına göre, bugünün rakamlarıyla günde 15 Cezayirli öldürülüyor. Yabancılar ise özel hedef olarak seçiliyor. Aynı zamanda, insan hakları kaynaklarına göre, hükümet yanlısı ölüm timleri, kırsal alanda, mülitana öldürdüklerinden veya mülitanlarla bağlantıları olduğundan şüphelendikleri insanları öldürüyorlar.

Yeni Cezayir savaşı, Kuzey Afrika'nın bütün ülkelerini yakından ilgilendiriyor. 1979'daki İran devriminin yankıları, Ortadoğu'da oldukça etkili bir biçimde sürmüştü. Radikal İslamın Cezayir'deki olası zaferi ise, Fas ve Tunus mülitanlarına belki de lojistik destek verecek. Bundan daha fazlası, bu olası devrim, Mısır rejiminin nicazını kazacak güçtedir. Kasacası bu savaş, birçok bakımdan belirleyicidir.

Gilles Kepel, Fransız düşünür. Yeni Fransız emperyalistleri için çalışan bir İslamcı politikalar uzmanı. Kepel, Cezayir'i, genişle-



Cezayir'de radikal İslamcılar iktidarı her an ele geçirebilir. 2 yıldır yükseliş gösteren isyan dalgası Tunus, Fas ve hatta Mısır'ı etkileyebilecektir. 1993 başından sonuna dek, 400 İslamcı mülitana idam cesası verildi. Ancak isyan durmak bir yana daha da yaygınlaştı.

yecek bir kriz merkezini olarak görüyor. "Biz, hem coğrafik ve hem de etnik anlamda yanlış bir çizgi izlenerek, her iki bakımdan da ülkenin yıkılmaya uğratılacağından korkuyoruz." diyor. "Sonra sınırlar deşmeye başlayacak, yeni aktörler ortaya çıkacak." diye ekliyor.

Gittikçe büyüyen savaşın kolları, Avrupa merkezli elit tabakayı, mutsuz gelecekte kaçmaya zorluyor. Sokakta yürüyen her yabancı ölüm tehlikesiyle burun buruna. Özellikle işbirlikçiler. Ocak ayı içerisinde, bir Cezayirli ile evli olan ve üç çocuk sahibi bir Fransız kadın, başına iki mermi saklanmış olarak bulundu. Kadın, Fransız Konsolosluğu'nda çalışıyordu. Daha sonra Yahudi bir Tunuslu gözlükçü öldürüldü. Resmi makamlar, gözlükçünün Fransız askerî bürosunda memur ve Cezayir'de Fransa için çalışan "B" hareketi mensubu olduğuna açıkladılar.

Sonuç: Avrupalıların büyük çapta göçü. Batılı büyükelçilere göte, ülkede bulunan 6.000 Fransız göçmenden üçte ikisinin aileleri (ülkeyi terk etmiş durumda. Gilles Kepel bu korkunun sadece Kuzey Afrika'daki insanların korkuları olmadığını, Avrupa'daki milyonlarca göçmeni de etkileyecek korkutucu bir vurgu yapıyor. Korku, Cezayir'in liberal entelektüelleri ve merkezi politikacıları arasında da yaygın. Bunlar, ordunun bir kısmının radikal İslamcılarla ittifak kurup darbe yapmasından korkuyorlar.

BAŞARISIZ "ULUSAL KONFERANS"

Cezayir, Fransız emperyalistleri için sadece en geniş sömürge değil ama aynı zamanda "anavatanın bir parçası" olma özelliğini de taşıyor. Bir zamanlar ülke, Fransa'nın sömürgeydi. Milyonlarca Fransız buraya yerleşerek hayatlarını sürdürüyorlardı. 8 yıl süren kanlı bağımsızlık savaşı Fransa'yı da etkiledi. 4. Cumhuriyet'in 1958'de çökmesi ve Charles de Gaulle iktidara geldi. Cezayir'deki savaş Fransa'daki Arap kenar mahallelerine kadar uzadı ve 4.000 yaşama mal oldu. 1962'de bağımsızlık savaşının sonuna gelindiğinde, iki tarafın kayıpları 750.000'e yaklaşıyordu.

Ülke birçok doğal avantaja sahip. Çok bol hidrokarbon rezervlerinden verimli tarım alanlarına kadar her-

şeye sahip. Ama emperyalist sömürü halkı uçuruma sürüklemiş. Petrol gelirleri 1986'daki fiyat çöküşünden bu yana hiçbir zaman eski düzeyine ulaşamadı. Cezayir şimdi tahribatın %50'sini ihmal ediyor. İşsizlik resmi rakamlara göre %20'ye yükselmiş durumda ve konut sorunu oldukça yakıcı. Başkentteki uzun yitmiş kuyrukları alışlagelmis görüntülerden, Fabrikalar ise %50 kapasiteyle çalışıyor. Ve sınırların büyük bir bölümü Uluslararası Para Fonu'nun önerdiği "perhizler"den kaynaklanıyor. Ülkenin 27 milyar dolarlık dış borcu var. Fransa, bu dış borçların dörtte birinin alacağı. Geçen yıl Fransa'nın hükümete verdiği hükümet garantisi yardımı 1 milyar doların üzerinde ve iki taraflı ticarete dönen para yaklaşık 4 milyar dolara yakın.

Ocak ayının sonunda, hükümet, "Ulusal Konferans" düzenleyerek ve ülkenin büyük partilerini destekleyerek yeni bir politik cephe yaratmaya çalıştı. Fakat FIS bundan habire tutuldu. Ancak büyük partilerden hiçbirini kendim gösteremedi. Koşulların ince hesaplarla doldurulması, sözde ulusal uzlaşma çabaları, sadece savaşın şiddetlenmesini getirdi. Bugün Cezayir parçalanma ile de karşı karşıya. Berberiler, Kabylia bölgesinde kendi ülkelerini sınırlarını çizmeyi planlıyorlar. 5 hafta önce 100.000 insan Berberi başkenti Tizi-Ouzou'da toplanarak, hükümeti de İslami terörizmi de suçlayan posterler yaptılar.

"İktidar" da çatlıyor. Nezzar başta olduğunu söylüyor ve ortaklık görünmüyor. Cezayir'de dölaşan dedikodulara göre sahneden geri çekildi (emekliye ayrıldı). Ordu ve polis içindeki ayrışıklık ise toplumdaki çatlamaların bir yansıması. Bazı büyükbaşlar İslamcı politik grupları bertaraf etmek için "inşa"dan bahsediyorlar. Diğerleri ise "uzlaşma"dan dem vuruyor.

FIS GENÇLER ARASINDA ETKİN

Rabah Kebir, FIS'in kadimli liderlerinden ve şu anda Almanya'da bulunuyor. Kebir kendinden oldukça emani görünerek konuşuyor. "İktidar"dan olmayan ve İslam devletini kurulmasını amaçlayan herkese, bir hazgeldi diyoruz. Kurtuluş savaşı zaferine kadar bitmeyecek, son-

bulmuyacak!"

Diğer lider Ali Belhadj, İsrail'le görüşme yapan Arap liderlerini suçluyor ve Ortadoğu barış tasarısını, önüne geçilmesi gereken alçak bir tuzak olarak niteliyor. Ona göre bu, "Müslüman topraklarını ele geçirmek için yeniden açılmış bir haçlı seferi." Belhadj, uluslararası destek potansiyellerini ise şöyle açıklıyor: "Eğer FIS Cezayir yöneticilerinin tranca engellemeleriyle karşılaşmazsa; Irak, Filistinli Hamas mülitanları, Libya'daki İslamcı gruplar, Somali ve hatta Bosna tarafından bile aktif olarak desteklenebilecektir."

Ülkede nüfusun %70'i 30 yaşın altında. İsyancıların çoğunun genç olması dikkat çekiyor. Örneğin sadece gelen FIS lideri Ali Belhadj, sadece 37 yaşında. Aralık ayı içerisinde, başkentten güneyinde bir düzine Hırvat işçisi harajda boğazlanmışlardı. Onlar, 15-16 yaşındaki gençlerin kendilerine zarar veremeyeceğini düşünerek gafil avlanmışlardı. Ama Hırvatların boğazları birer birer kesildi. Ülke dışında da gençler arasındaki çalışmalar yaygın. "Cezayir'in durumu gençleri etkiliyor. Radikal İslami gruplar, Avrupa'nın emekçi mahallelerindeki ve kenar mahallelerindeki gençleri etkiliyorlar. 1988'den önce, burada füle İslamcı hareketlerin gençler arasında olmadığını görüyorduk. Şimdi, büyük çapta söktür fakat el almıştır." diyor Kepel. Öte yandan "Cezayir halkı korkmuyor." diyor genç bir FIS sempatizanı. "Onlar zor günlerin önceden yaşadıkları. Parası olanlar korkuyorlar. Onlar, bu paraları Cezayir halkından çalarak sahip oldular. Dürüst insanlar hiçbir şeyden korkmazlar."

ABD KİMDEN YANA?

Ekim 1988 isyanından sonra, o zamanın başkanı Şadli Bin Cedid, çeyrek yüzyıllık polis devleti makinesini şeffaflaştıracağını söylemişti. Washington'ta Bin Cedid'i alkışladı. Eskat bin Cedid'in kararı FIS için iktidar yolunu açtı ve 1990 Haziran belediye seçimlerinde zafer kazanmasını getirdi. Aralık 1991'de, parlamento seçimleri FIS'in diğer bir zaferiyle sonuçlandı. Ancak 288 sandalyeden 188'ine itiraz edildi. Şubat 1992'de ordu, bin Cedid'i indirdi ve seçimin ikinci raundunu

iptal etti. Avrupa ve ABD, cuntayı nazikçe protesto ettiler. Ama gerçekte tamamen rahatlayıcı bir nefes aldılar. Fakat şimdi, birçok Cezayirli seçimlerin son bulduğu gün savaşın başladığını söylüyor.

Bin Cedid'in değiştirilmesinden sonra, Nezzar ve onun müttefikleri, Yüksek Devlet Konseyi'ni oluşturdu. Cezayir savaşının uzun yıllar sürgüne gönderilmiş kahramanı Muhammed Boudiaf konseyin başına getirildi. Ancak kısa bir süre sonra koruması tarafından öldürüldü. Koruma, dini nedenlerle cinayeti işlediklerini söylüyordu. Savaş, devlet başkanını öldürecek kadar büyü-

ştü. Clinton yönetimi Cezayir krizini; Haiti, Bosna, Rusya ve Kuzey Kore krizinden daha az önemsiyor. ABD'nin bürokratlar telgraflarında ve resmi yazışmalarında isyancı kelimesinden çok "silahlı uyarılar" terimini kullanıyorlar. Dışişleri Bakanlığı Fransa'nın bölgeye zorla nüfuz etmesini küresel etkisinin gözünde bulundurmasını gerektiriyor belirtiyor(!). ABD egemen sınıfları, Cezayir için demokrasi ve insan hakları vazifeleri veriyorlar. Fakat alttan alta orduyu destekliyorlar. Çünkü denetlenemeyen bir İslami rejim, kendileri için iki kat kötü olacak. ABD'ye göre "FIS: demokrasiyi, demokrasiyi bozmak için kullanıyor." ABD eski devlet sekreteri yardımcısı Edward P. Djerejian, "Bu yüzden ABD 'Bir kişi, Bir Oy' sloganını burada desteklemiyor." diyor. Ancak ABD'nin sermaye sahipleri, durumdan hiç de rahatsız değil. En son ABD elçilik raporlarına göre Amerikan firmaları "Cezayir'de gittikçe artan pazarlardan hoşnut." 7 petrol çıkken hidrokarbon araştırması yapıyor ve Bechtel doğalgaz boru hattı için 475 milyon dolarlık kontrat yaptı. Arzew'de, ABD yapımı gaz sıvılaştırma tesisi tükür tükür çalışıyor. Hıncın olan bir nokta daha var: Hükümet tarafından suikastler sonrası yata-

lanan Afgan kökenli oldukça fazla. Bunlar, hemen İslami cumhuriyet kurulmasından yana olan radikal mülitanlar. Çoğu örgütlü. Bunlar ilk açık eylemlerini Körfez savaşı sırasında askeri giysilerle yaptılar. Yanlarında kim vardı dersiniz? FIS'in iki mimarı lideri Ali Belhadj. Bu Afganların askeri eğitimlerinin ABD uzmanları tarafından yapıldığı ise artık bir sır değil.



FIS lideri Rabah Kebir